

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2016 ΑΡ. ΦΥΛ. 519, € 1,50

Πως ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι Πουλήσαν το Σύνταγμα και τους Δικαστές στους Πραξικοπηματίες του ΣΥΡΙΖΑ και στους Μαφιόζους Υπερθεματιστές

Δεν θα πρέπει να υπάρχει πιο εξειρηνημένη αστική τάξη από την ελληνική. Ένα τμήμα της αστικής τάξης, εκείνο που την εκπροσωπούσε δικαστικά και που ποτέ δεν φημίστηκε για την ανεξαρτησία γνώμης και την παθηκαρία του, ξεσηκώθηκε με όλα τα συνδικαλιστικά όργανά του ενάντια στις τρομοκρατικές εκκαθαρίσεις και στους ηθικούς και οικονομικούς εκβιασμούς που άσκησε επί μήνες εναντίον του η φασιστική κυβέρνηση Τσίπρα και τελικά τόλμησε μέσα από το πιο επίλεκτο απόσπασμά του, το ΣΤΕ, να καταργήσει τον νόμο Παππά της φήμωσης του τύπου δίνοντας ένα μοναδικό ράπισμα στην κυβέρνηση αυτή.

Κι όμως λίγα 24ωρα μετά σύσσωμοι οι πολιτικοί εκπρόσωποι της ίδιας τάξης και μάλιστα οι υποτιθέμενοι πιο δημοκρατικοί της εκπρόσωποι, πούλησαν τους δικαστές και συντάχθηκαν με τους πραξικοπηματίες αχρηστεύοντας στην πράξη την απόφαση των πρώτων να καταργήσουν τον νόμο Παππά.

Πόσο αναξιοπρεπείς αποδείχτηκαν ιδιαίτερα αυτοί του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού και της ΝΔ, που παριστάνουν τους ευρωπαϊούς δημοκράτες. Και δεν μιλάμε μόνο για

τους φιλοσυριζαίους ηγέτες τους Γεννηματά, Θεοδωράκη και Μητσοτάκη αλλά και για τα θεωρούμενα αντισυριζαίκα φιλοευρωπαϊκά στελέχη αυτών των κομμάτων που υποτάχτηκαν στους αρχηγούς τους και άρχισαν να δίνουν ονόματα για το ΕΣΡ χωρίς να έχει καταργηθεί ο νόμος και έτσι επέτρεψαν στον Παππά να τους μαλώνει για τους δισταγμούς τους και τελικά να τους επιδοκιμάζει για την προδοσία τους λέγοντας ότι έγιναν πιο “υπεύθυνοι” και πιο “ευέλικτοι”.

Πραγματικά είναι εκπληκτικό το πόσο γρήγορα επέτρεψαν σε αυτό το αλαζονικό και θρασύ δίδυμο Τσίπρα -Παππά, που λίγες ώρες πριν είχε φάει από τους δικαστές του ΣΤΕ μια πρωτοφανή στα πολιτικά χρονικά σφαλιάρα, και μάλιστα τόσο θορυβώδη που ακούστηκε σε όλη την Ευρώπη, να ξανασηκωθεί όρθιο και με το γνωστό του θράσος να καμαρώνει ότι υποχρέωσε την αντιπολίτευση να εγκρίνει ένα νέο ΕΣΡ χωρίς να έχει ανατραπεί ο φασιστικός νόμος του. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να προκύψει ένα νέο ΕΣΡ που θα είναι τόσο βρώμικο όσο και ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το χειρότερο είναι πόσο προβοκατόρικα φέρθηκαν απέναντι στους δικαστές του ΣΤΕ, καθώς αφού τους ενθαρρύνανε να αντισταθούν στην αντισυνταγματικότητα του νόμου τώρα, και αυτοί κάνανε τη μεγάλη κίνηση της ζωής τους, τους προδίδουν και

τους εγκαταλείπουν στην εκδίκηση της βρώμικης συμμορίας. Γιατί το σπουδαίο και τίμιο που κάνανε οι 14 της πλειοψηφίας του ΣΤΕ, το οποίο σαν σώμα ακολούθωσε την καταστροφική γραμμή ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ ενάντια στις επενδύσεις, ήταν ότι δεν συμβιβάστηκαν με την δήθεν ενδιάμεση φιλοκυβερνητική πρόταση των 11 συναδέλφων τους. Αυτή η πρόταση ήταν να αναβληθεί για ένα μήνα η απόφαση ώστε να οριστεί ένα νέο ΕΣΡ που θα εφαρμόσει ουσιαστικά έναν τροποποιημένο νόμο Παππά, που τελικά θα εγκρίνει το ΣΤΕ. Όμως οι 14 αποφάσισαν να προχωρήσουν στο δημοκρατικό δρόμο και να γκρεμίσουν συνθέμελα τον πραξικοπηματικό νόμο, αλλά και να απηφύσουν, μαζί με τη μεγάλη πλειοψηφία των δικαστών όλων των κλάδων, τις εκκαθαρίσεις, τις απειλές και τους μισθολογικούς εκ-

συνέχεια στη σελ.7

Ο ΤΡΑΜΠ ΣΤΟ ΛΕΥΚΟ ΟΙΚΟ Ο ΠΟΥΤΙΝ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

Δημοσιεύτηκε στο www.oakke.gr, 10/11/2016

Τελικά ο φιλοπουτινικός φασίστας Τραμπ πήρε την προεδρία των ΗΠΑ εξ εφόδου, όπως εξ εφόδου οι ομόλογοι του φιλοπουτινικοί φασίστες είχαν λίγο πριν πετάξει τη Βρετανία έξω από την Ευρώπη. Και στις δύο περιπτώσεις οι δυτικές πολιτικές ηγεσίες αιφνιδιάστηκαν.

Στην περίπτωση της Βρετανίας το ρώσικο όφελος ήταν άμεσο και εντυπωσιακό: Η Ενωμένη Ευρώπη αποκεφαλίζόταν αμυντικά και ακρωτηριαζόταν οικονομικά μένοντας διασπασμένη όσο ποτέ και μισοάοπλη όσο ποτέ να αντιμετωπίζει τη ρώσικη επίθεση και περικύκλωση αλλά και τις αμερικάνικες οικονομικές πιέσεις.

Το πελώριο όφελος της πουτινικής Ρωσίας από τη νίκη του Τραμπ μπορεί κανείς να το διαπιστώσει αμέσως αν και η έκτασή του είναι ακόμα ανυπολόγιστη. Το να γίνεται πρόεδρος της αμερικάνικης υπερδύναμης ένας θαυμαστής του Πούτιν, τόσο ξεδιάντροπα δεμένος πολιτικά και οικονομικά με στελέχη της ρώσικης υπερδύναμης, και τόσο ανοιχτός υποστηρικτής της αποσύνθεσης του ΝΑΤΟ, σημαίνει να έχει ο Πούτιν το ελεύθερο να βαδίζει με πολ-

λαπλάσιο θράσος σε όλα τα πολεμικά μέτωπα που έχει ανοίξει μέσα και γύρω από την μισοάοπλη Ευρώπη. Εννοείται ότι όταν μιλάμε για Τραμπ δεν μιλάμε μόνο για έναν συγκεκριμένο μεγαλοκαπιταλιστή. Πέρα από το ότι είναι αποδειγμένα στενές οι πολύ στενές σχέσεις του με το Κρεμλίνο (χαρακτηριστικά ο ως χθες πιο στενός του σύμβουλος Μάναφορτ αποκάλυψε ότι ήταν και στενός συνεργάτης του Γιαννούκοβιτς, δηλαδή του εγκάθετου ουκρανού πρωθυπουργού του Πούτιν, οπότε ο Τραμπ αναγκάστηκε για προεκλογικούς λόγους να τον απομακρύνει) δεν θα μπορούσε ποτέ να ανεβεί στην προεδρία χωρίς να έχει μαζί του και τις πιο επιθετικές και παρασιτικές μερίδες του αμερικάνικου μονοπωλιακού κεφάλαιου, εκείνες που θέλουν να συνεργαστούν με τη Ρωσία

και άλλες δυνάμεις του νεοναζιστικού άξονα για την από κοινού κυριαρχία τους στον υπόλοιπο κόσμο. Για παράδειγμα δεν θα μπορούσε να ανεβεί στην αμερικάνικη Προεδρία ένας τραμπούκος, ρατσιστής και ταπεινωτής γυναικών και κυρίως ένας φίλος του χασάπη Πούτιν αν η ηγεσία Κλίντον-Ομπάμα-Σάντερς τον αντιμετώπιζε σε όλη του την πολιτική και ιδεολογική γραμμή, ιδιαίτερα στον φιλοπουτινισμό του και δεν χανόταν σε κούφιας κριτικής για προσωπικές και “ψυχολογικές αδυναμίες” του, ανάρμοστες “για έναν υπεύθυνο Πρόεδρο” όπως επαναλάμβαναν διαρκώς οι Κλίντον και Ομπάμα. Αποδείχτηκε πόσο άσφαιρα ήταν αυτά τα πυρά για να ταλαντεύσουν μια πελώρια θυμωμένη μάζα λαού που υποστήριζε τον φασίστα.

Ωστόσο αυτές οι δυνάμεις του αμερικάνικου μονοπώλου που παίρνουν τώρα μαζί με τον Τραμπ την εξουσία, ύπουλα ή φανερά, είναι μειοψηφικές δυνάμεις, γιατί η γενική τάση και τα αντικειμενικά γενικότερα συμφέροντα του αμερικάνικου κρά-

τους βρίσκονται σήμερα στην από κοινού με τη μισοάοπλη Ευρώπη αλλά και τις πιο πολλές χώρες του τρίτου κόσμου, προβολή κάποιας μικρής ή μεγάλης αντίστασης στην εκδηλωμένη με πάταγο επιθετικότητα του ρωσοκινεζικού πολεμικού άξονα και όχι στη στενή συνεργασία μαζί του. Γι αυτό ακριβώς το λόγο ο Τραμπ, σαν φιλορώσος, δεν θα μπορούσε να έρθει στην εξουσία χωρίς την ευκαιριακή αλλά δραστήρια συμμαχία του με την αμερικάνικη, κυρίως τη λευκή φτωχολογία, που τις μεθόδους της πολιτικής και ιδεολογικής της προσέγγισης και εκμετάλλευσης για βρώμικους σκοπούς ενάντια στα αληθινά συμφέροντα της κανείς δεν την ξέρει καλύτερα στον κόσμο από όσο η ρώσικη κρατικομονοπωλιακή αστική τάξη νέου τύπου. **Γιατί είναι αυτή ακριβώς η τάξη που κατάφερε με απaráμιλλη διπροσωπία να αποσπάσει από τα μέσα την εξουσία από το σοβιετικό προλεταριάτο και να με-**

συνέχεια στη σελ. 12

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Καταγγελία-απάντηση στη βρώμικη γκεμπελιστική επίθεση του γευτοΚΚΕ στην ΟΑΚΚΕ στη δίκη των ναζί της ΧΑ, σελ. 2, • Την ώρα της επίσκεψης Λαβρόφ: Πορεία στο Σύνταγμα Σύρων δημοκρατών κατά του Άσαντ και των Ρώσων Σφαγών Προστατών του, σ. 3, • Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κρατάει σε ομηρία πρόσφυγες και μετανάστες, σ. 4, • Αυτοοργάνωση, γευτοΚΚΕ, ναζί σελ. 5, • Ανασχηματισμός για την επιτάχυνση της φασιστικής δικτατορίας, σελ. 5, • Πολυτεχνείο 2016, σελ. 7, • Έρχεται ασύλληπτη καταστροφή του παραγωγικού κεφαλαίου της χώρας, σελ. 10, • Συνεχίζεται αμείωτο το σαμποτάζ της παραγωγής σελ. 11, • Τουρκία: Η στενή συμμαχία με τη Ρωσία φέρνει την επεκτατική στροφή Ενρτογάν, σελ. 16

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ-ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΒΡΩΜΙΚΗ, ΓΚΕΜΠΕΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΝΑΖΙ ΤΗΣ Χ.Α

Δημοσιεύτηκε στο www.oakke.gr, 19/11/2016

Σε μια πρωτοφανή, συκοφαντική και πάνω απ' όλα προβοκατόρική επίθεσή του ενάντια στην ΟΑΚΚΕ, ο βασικός μάρτυρας κατηγορίας, ηγετικό στέλεχος του ΠΑΜΕ και του ψευτοΚΚΕ στη δίκη των ναζιστών της Χρυσής Αυγής, Σωτήρης Πουλικόγιαννης, κατέθεσε ότι η ΟΑΚΚΕ, "προάγει ακροδεξιές θέσεις και στο Ικόνιο (Πέραμα) συνάντησε τον Λαγό" δηλαδή συνάντησε το πιο εξέχον εγκληματικό στέλεχος της ναζιστικής συμμορίας στον Πειραιά.

Προηγούμενα είχε καταθέσει για την Αυτοοργάνωση, που ήταν ένα πλατύ κίνημα των εργατών της Ζώνης που εκδηλώθηκε το 2009 με τη συμμετοχή 500 εργατών ενάντια στο δικτατορικό συνδικαλιστικό καθεστώς του ΠΑΜΕ, ότι "την είχε βοηθήσει ο Λαγός στο Ικόνιο" και ότι "είναι το σωματείο των εργολάβων με τη ΧΑ". Δηλαδή ότι τάχα η Αυτοοργάνωση αποτέλεσε τη βάση για την εγκατάσταση του ρατσιστικού σωματείου της ΧΑ στη Ζώνη 5 χρόνια μετά. Αυτό το κίνημα το είχε υποστηρίξει σθεναρά η ΟΑΚΚΕ με τη συνδικαλιστική της παράταξη στη Ζώνη, τον ΕΡΓΑΣ. (Δες σχετικά: αποσπάσματα πρακτικών δίκης www.facebook.com/Goldendawnwatch στις 14/11, 10/11 και 8/11, υλικό για το ιστορικό της Αυτοοργάνωσης στο ιστολόγιο της "http://autoorganosizionisperama.blogspot.gr" καθώς και σχετικά άρθρα της ΟΑΚΚΕ -www.oakke.gr/na453_4/zoni453_4.htm, www.oakke.gr/na456/zoni456.htm, www.oakke.gr/na456/arantisivima456.htm). Πρόκειται για πραγματικό όργιο προβοκατίας και φασιστικής αντιπροφής της αλήθειας.

Επειδή θεωρεί ότι η πιο απάνθρωπη έκφραση της κτηνωδίας των εκμεταλλευτών και καταπιεστών της ανθρωπότητας είναι ως τα σήμερα ο ναζισμός, η ΟΑΚΚΕ υπερασπίζεται από θέση αρχής τα όποια θύματα της βίας του. Αυτό, ακόμα και αν θεωρεί ότι η πολιτική δράση αυτών των θυμάτων γίνεται στα πλαίσια πολιτικών γραμμών και ηγεσιών εχθρικών προς το λαό. Γι αυτό η ΟΑΚΚΕ είχε δηλώσει από την πρώτη στιγμή τη συμπαράστασή της στα μέλη του ΠΑΜΕ της Επισκευαστικής Ζώνης που δέχθηκαν αιματηρή επίθεση από τους ναζιφόνους της Χρυσής Αυγής στο Πέραμα το 2013. Αυτό το έκανε παρόλη τη μακρόχρονη και σκληρή πάλη που η συνδικαλιστική παράταξη της ΟΑΚΚΕ στη Ζώνη, ο ΕΡΓΑΣ, έχει δώσει ενάντια στη βαθιά αντεργατική, και τραμπούκικη πολιτική της ηγεσίας του ΠΑΜΕ στη Ζώνη και παρά την άρνηση της ΕΣΑΚ της Ζώνης να καταδικάσει την επίσης αιματηρή επίθεση από τη ΧΑ που είχαν δεχτεί δύο σύντροφοι της ΟΑΚΚΕ που κολλούσαν αφισες στον Πειραιά το 1997. Η λογική αυτής της στάσης μας είναι ότι η βάση του ψευτοΚΚΕ είναι ακόμα, στην κύρια πλευρά της μήμα του λαού αντίθετα με τα ηγετικά του στελέχη, ενώ τα μέλη των ναζιστικών τραμπούκικων συμμοριών είναι βίαιοι ρατσιστές, δηλαδή εχθροί του λαού, όπως και οι ηγέτες τους.

Όμως η ηγεσία του ψευτοΚΚΕ, όχι μόνο απέδειξε πως το μόνο πράγμα που δεν την ενδιαφέρει είναι η αντιναζιστική ενότητα στη βάση του λαού, αλλά διάλεξε το βήμα της δίκης των ναζιστών για να εξαπολύσει ενάντια στην ΟΑΚΚΕ τη βρωμερή κατηγορία ότι συνεργάζεται μαζί τους! Στην ουσία αυτή η κατηγορία εξυπηρετεί ιδιαίτερα τη ναζιστική συμμορία, γιατί επιχειρεί να ακυρώσει την οργάνωση που δίνει σ' αυτήν τα πιο βαθιά πολιτικά χτυπήματα. Γιατί είναι η ΟΑΚΚΕ που μαζί με την Αντιναζιστική Πρωτοβουλία αποκάλυψε πρώτη στο λαό ότι η ΧΑ δεν ήταν ένα ακροδεξιό ή έστω ένα απλά φασιστικό κόμμα, αλλά ναζιστικό, και επίσης εκτίμησε σωστά το μεγάλο κίνδυνο που αυτή εκπροσωπούσε όταν όλοι έλεγαν ότι ήταν κάτι το περιθωριακό. Κυρίως η ΟΑΚΚΕ ήταν το μόνο κόμμα που έβαλε και βάζει σαν ελάχιστη απαίτηση πολιτικού δημοκρατισμού και σαν προϋπόθεση κάθε πραγματικής δικαστικής δίωξης των ναζί το να τεθεί εκτός νόμου το κόμμα-συμμορία τους. Ακόμα ήταν αυτή που στήριξε την Αντιναζιστική Πρωτοβουλία στη δίκη του αρχιναζί Πλεύρη η οποία αποκάλυψε πόσο προστατεύεται ο ναζισμός και ο αντισιμισμός από σύσσωμο το πολιτικό σύστημα και τη Δικαιοσύνη. Τέλος είναι αυτή που κατεβάζει από τη συμμορία τη μάσκα του πατριωτικού κόμματος και το δείχνει όπως είναι, μια δράκα πρακτόρων της νεοχιτλερικής Ρωσίας, δηλαδή μια δράκα νεοταγματασφαλιτών.

Το λιγότερο που θα περίμενε λοιπόν ένας δημοκράτης να κάνει το ΠΑΜΕ ήταν να απορρί-

ψει εξ αρχής το επιχείρημα της ΧΑ, ότι το "όπως χτυπήσατε εσείς την Αυτοοργάνωση το 2010 έτσι και εμείς χτυπήσαμε εσάς το 2013", λέγοντας ότι η πρώτη δεν ήταν μια σύγκρουση με δολοφονικά χαρακτηριστικά και δεν είχε πίσω της μια δολοφονική και ρατσιστική κοσμοθεωρία εξόντωσης, αλλά αφορούσε μια σύγκρουση εντός του συνδικαλιστικού και πολιτικού κινήματος της Ζώνης και του Πειραιά. Άλλωστε γι αυτό ακριβώς το λόγο τα μέλη της Αυτοοργάνωσης που είχαν υποστεί τότε τη βία του ΠΑΜΕ δεν πήγαν να καταγγείλουν την επίθεση στις κρατικές αρχές, αλλά στο λαό με αφισκόλληση και στο διαδίκτυο. Και αυτό το δήλωσε ρητά τότε σε ανακοίνωσή της η Αυτοοργάνωση (http://autoorganosizionisperama.blogspot.gr/2011/01/blog-post_3870.html) διαφεύδοντας ρεπορτάζ του Βήματος ότι τα θύματα της επίθεσης είχαν κάνει καταγγελία στο Λιμενικό.

Αλλά ο Πουλικόγιαννης δεν αρκέστηκε καν στο να διαφεύσει την επίθεση λέγοντας ότι δεν βρήκε καταγγελία γι αυτήν στο βιβλίο συμβάντων του Λιμενικού (προφανώς δεν θα έβρισκε), αλλά ξεστόμισε στην κατάθεσή του την τρομερή συκοφαντία ότι η Αυτοοργάνωση ήταν δημιουργημένη της ΧΑ μαζί με τους εργοδότες και ότι αποτέλεσε τη βάση για να στηθεί η ΧΑ στη Ζώνη. Η αλήθεια όπως θα δούμε παρακάτω ήταν ακριβώς η αντίθετη: Η Αυτοοργάνωση ήταν το μεγαλύτερο ανάχωμα στην είσοδο της ΧΑ στη Ζώνη.

Και για να μην υπάρχει αμφιβολία για που το πήγαινε ο Πουλικόγιαννης, λίγες μέρες μετά (14/11), πρόσθεσε καταθέτοντας, και μάλιστα εν ψυχρώ, προφανώς μετά από υπόδειξη της ηγεσίας του, τον ασύλληπτο γεμπλελισμό, ότι η ίδια η ΟΑΚΚΕ συνάντησε τον εγκληματία ναζιστή Λαγόυπονοώντας στα πλαίσια των σχέσεών της με την Αυτοοργάνωση. Αυτό θέλουν αβυσσαλέο μίσος και άπειρη δολιότητα για να τα σκαρφαλίσει κανείς, αλλά κρύβουν και τους εφιάλτες που έζησε η ηγεσία του ψευτοΚΚΕ το 2010 από το μεγάλο ξεσηκωμό των εργατών της Ζώνης ενάντια στη δικτατορία του ΠΑΜΕ στη Ζώνη με τον ΕΡΓΑΣ στην πρώτη γραμμή του.

Θα μπορούσαμε να περιμένουμε μια τέτοια επίθεση από την ηγεσία του Περιεσού, την οποία η ΟΑΚΚΕ κατηγορεί εδώ και χρόνια γιατί υπερασπίζεται με πάθος τη νομιμότητα των ναζί και γιατί συνυπάρχει αρμονικά μαζί τους στη Βουλή, επειδή οι θέσεις τους έχουν στρατηγική σύμπτωση στα πιο βασικά διεθνή ζητήματα (μαχητικός ανπιευρωπαϊσμός και ανιδιουκισμός, ανοιχτός ή καλυμμένος φιλορωσισμός, φιλία με τους Σέρβους γενοκτόνους, υπεράσπιση της προσαρτήσεως της Κριμαίας και του διαμελισμού της Γεωργίας από τη Ρωσία, υπεράσπιση του γενοκτόνου Ασαντ). Θα μπορούσαμε δηλαδή να περιμένουμε από ένα τέτοιο κόμμα ότι θα τολμούσε να αποκαλέσει με θράσος την ΟΑΚΚΕ ακροδεξιά οργάνωση, αντιστρέφοντας την τεκμηριωμένη κατηγορία που απευθύνει ανοιχτά σε αυτό η ΟΑΚΚΕ εδώ και δεκαετίες ότι είναι σοσιαλ-φασιστικό, δηλαδή κομμουνιστικό στη μορφή αλλά φασιστικό στο περιεχόμενο της ιδεολογίας και της δράσης του.

Όμως η κατηγορία τους ότι η ΟΑΚΚΕ έχει συναντηθεί με έναν εγκληματία αρχιτραμπούκο ναζιστή, είναι κάτι που ξεπερνάει κατά πολύ τη συνήθεια αυτής της ηγεσίας να κατηγορεί για ασφαλίτες όσους την αποκαλύπτουν από την πλευρά της αριστεράς. Εδώ μιλάμε για τους πιο αδίστακτους προβοκατόρες.

Αυτή την προβοκατία το ψευτοΚΚΕ την οργανώνει όχι μόνο για να πλήξει την ΟΑΚΚΕ, που είναι το πιο επίμονο αγκάθι στο τοίχινο στέμμα της ηγεμονίας του πάνω σε όλη την καθεστωτική "αριστερά", αλλά για να ρίξει στην ΟΑΚΚΕ και στο αυθόρμητο κίνημα της Αυτοοργάνωσης, που εδώ και 5 χρόνια δεν υπά-

χει, τη δικιά του αποκλειστική ευθύνη για το ότι στο πρώτο λιμάνι της χώρας σε έναν εργατικό χώρο με πελώρια συμβολική σημασία, όπως είναι η Επισκευαστική Ζώνη του Πέραματος, απέναντι από τα γραφεία του δικού του Συνδικάτου, στήθηκαν το 2015 τα γραφεία του πρώτου ανοιχτά ρατσιστικού εργατικού συνδικάτου της χώρας. Πως μπορεί να ευθύνεται με οποιοδήποτε τρόπο η μικρή οργανωτικά ΟΑΚΚΕ για το γεγονός ότι τώρα στην Πύλη της Ζώνης, λίγα μέτρα από το γραφείο του Συνδικάτου της Ζώνης, εκείνου που δεν άφησε την Αυτοοργάνωση με τη βία να μοιράσει τις προκηρύξεις της, μοιράζει τώρα προκηρύξεις εντελώς ανενόχλητο μπροστά στο εντελώς απαθές βλέμμα του ΠΑΜΕ το σωματείο των "ελλήνων εργατών", το σωματείο των ναζί;

Αυτό το πανευρωπαϊκό επιπέδου εγκληματικό έχει συντελεστεί κυρίως γιατί το μεγαλύτερο σε οργανωμένη δύναμη κόμμα της χώρας, και μάλιστα το υποτιθέμενο εργατικό, δεν κούνησε και δεν κουνάει καν το δαχτυλάκι του για να συσπειρώσει όλη τη δημοκρατική και εργατική Ελλάδα σε έναν παρατεταμένο, παλλαϊκό και μαχητικό αγώνα για να το ματαιώσει. Και βέβαια δεν υπάρχει τίποτα τόσο γελοίο όσο το να κατηγορεί την ΟΑΚΚΕ για τον εκναζισμό της Ζώνης, όταν ο αρχηγός της εμβληματικής απεργίας του ψευτοΚΚΕ στη Χαλυβουργία του Ασπροπύργου ο Σιφωνιός, χειροκροτούσε τον Κασιδιάρη που επικεφαλής ενός λόχου χρυσαυγιτών δήλωνε στους απεργούς τη συμπαράστασή του στην απεργία.

Και ενώ το κομματικό ΠΑΜΕ της Ζώνης ποδοπατά με τόσους τρόπους την αντιφασιστική παράδοση του εργατικού κινήματος, η γεμάτη τόσες τάσεις και ρεύματα αυθόρμητη Αυτοοργάνωση που το ΠΑΜΕ τόσο βρώμικα την κατηγορεί για όργανο της ΧΑ ήταν ακριβώς το αντίθετο: Ήταν αυτή που με επικεφαλής τον ΕΡΓΑΣ έδωσε με τις κλωτσιές και με αντιφασιστικά συνθήματα τους χρυσαυγίτες που είχαν τότε επικεφαλής τους τον Παναγιώταρο όταν επιχείρησαν να μπουν σαν τάχα συμπαραστές στη μεγάλη συγκέντρωση της Αυτοοργάνωσης στο Ικόνιο στις 17/2/2010, στην πραγματικότητα για να την προβοκάρουν. (Προφανώς αυτή ήταν η "βοήθεια" του Λαγού στην Αυτοοργάνωση στο Ικόνιο για την οποία κατέθεσε στη δίκη ο Πουλικόγιαννης). Δες το ρεπορτάζ της Νέας Ανατολής (http://www.oakke.gr/na453_4/zoni453_4.htm).

Και η Αυτοοργάνωση δεν έμεινε εκεί: Για να αποτρέψει κάθε είδους εθνοφασίστες, ρατσιστές και ναζιστές να παίξουν κάποιο οποιοδήποτε ρόλο μέσα στο σωματείο που ήθελε να ιδρύσει, αποφάσισε μετά από πρόταση του ΕΡΓΑΣ το καταστατικό του Σωματείου που υπέβαλε στο Πρωτοδικείο να είναι ρητά αντιρατσιστικό και διεθνιστικό. Έτσι, στους σκοπούς του σωματείου περιλαμβάνονταν τα εξής:

<<4. Να καλλιεργεί ένα ταξικό - συναδελφικό και διεθνιστικό πνεύμα στους εργαζόμενους, ώστε να αισθάνονται κομμάτι του συνόλου της εργατικής τάξης και να κατανοούν έτσι ότι τα εργατικά συμφέροντα βρίσκονται σε αντίθεση με τα συμφέροντα και τις επιλογές των εργοδοτών. (...)

(...) 7. Να προάγει το αίσθημα της υπερφάνειας, της αξιοπρέπειας, του ασυμβίβαστου που ταιριάζει στον κόσμο της δουλειάς, στους εργαζόμενους που παράγουν με το μυαλό και τα χέρια τους τον πλούτο της κοινωνίας.

8. Να αγωνίζεται μαζί με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα ενάντια στην ξενοφοβία, το ρατσισμό, το σοβινισμό, το φασισμό και τον πόλεμο.

9. Να προβάλλει το όραμα και να παλεύει για έναν άλλο κόσμο, χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση, διακρίσεις, πολέμους και αδικία, για μια άλλη κοινωνία, της αφθονίας, της ισότητας και της ελευθερίας>>.

Όμως ενώ η Αυτοοργάνωση έδινε τότε τέτοιες μάχες αποκλεισμού και καταδίκης του ναζισμού από ένα αυθόρμητο κίνημα, το ΠΑΜΕ έβαζε στα κομματικά περιφρουρημένα ψηφοδέλτια του σαν υποψήφιο για το ΔΣ τον τότε φιλοχρυσουγιτή Τάσο Μιχάλαρο (<http://www.avgi.gr/article/4768083/5148470/g-alebizoroulois-e-nauregoeriskeue-den-einai-chamene-yprothese>), που λίγο μετά έγινε το πρωτοπαλλήκαρο των ναζί στα τάγματα εφόδου και είναι τώρα υπόδι-

κος για την εμπλοκή του στη δολοφονία του Φύσσα.

Η ηγεσία του ψευτοΚΚΕ δεν θα μπορούσε ποτέ να εξηγήσει γιατί δεν έκανε την αιματηρή επίθεση των κανιβάλων ναζί στα μέλη του στο Πέραμα αιτία κήρυξης παλλαϊκού πολιτικού πολέμου εναντίον τους για να μην ιδρύσουν το ρατσιστικό τους σωματείο, αλλά τη χρησιμοποίησε σαν άλλοθι αντιναζιστικής συνέπειας για να επιτρέψει στο δικαστήριο και μετά στους ναζιφόνους να ανοίξουν επίσημα τα γραφεία τους και να τα κρατήσουν. Γιατί πραγματικά πέρα από το πολιτικό ζήτημα, υπάρχει τίποτα πιο αντίθετο με το Σύνταγμα και με την εργατική νομοθεσία από ένα σωματείο που είναι μόνο για έλληνες, ένα σωματείο δηλαδή που δηλώνει στην επικεφαλίδα του ότι αποκλείει τους μεταναστές, δηλαδή ένα σωματείο καθαρά ρατσιστικό και καθαρά διασπαστικό για την εργατική τάξη; Ποιο πρωτοδικείο, ποιο Εφετείο, ποιος Άρειος Πάγος θα τολμούσαν να αντέξουν ένα πανελλήνιο και γιατί όχι πανευρωπαϊκό δημοκρατικό κίνημα ενάντια στην έγκριση ενός ρατσιστικού σωματείου και ποια δράκα ναζιφόνων θα μπορούσε να ανοίξει τα γραφεία της και να τα λειτουργήσει; Κι όμως το μόνο που έκανε το ψευτοΚΚΕ ήταν όλη-όλη μια διαδήλωση αφού άνοιξαν τα γραφεία του ναζιστικού σωματείου στη Ζώνη για να ρίξει στάχτη στα μάτια των μελών του και όλων των αντιφασιστών της χώρας.

Τελικά η συκοφαντική επίθεση του ψευτοΚΚΕ στην ΟΑΚΚΕ και στην Αυτοοργάνωση θα αναδείξει την κρυμμένη αλήθεια για το ιστορικό του εγκλήματη στη Ζώνη. Δηλαδή ότι η Αυτοοργάνωση όχι μόνο δεν ήταν το εφελτήριο των ναζιστών, αλλά ήταν το μεγαλύτερο και ταυτόχρονα το τελευταίο ανάχωμα ενάντια στην εγκατάστασή τους σε αυτήν. Και ήταν ανάχωμα όχι μόνο λόγω της καταστατικά κατοχυρωμένης σύγκρουσής της με το φασισμό, αλλά γιατί οι εργάτες της Ζώνης είχαν μισήσει το ΠΑΜΕ για τη δικτατορική και οικονομικά ιδιοτελή του εξουσία, καθώς και για το παραγωγικό σμποτάρισμα της Ζώνης με ψευτοταξικά προσχήματα με το οποίο αυτό έδιωχνε τα καράβια (http://www.oakke.gr/na453_4/zoni453_4.htm). Αυτός ο τελευταίος ήταν ο κύριος λόγος για τον οποίο είχαν οδηγηθεί στην ανεργία και στην εξαθλίωση όλοι σχεδόν οι εργάτες, εκτός από τα μέλη του ΠΑΜΕ που η ηγεσία τους τους εξασφάλιζε μόνιμα δουλειά μέ-

συνέχεια στη σελ. 14

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:

Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)

ISSN 1791-6593

Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ΚΡΑΤΑΕΙ ΣΕ ΟΜΗΡΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΝΑ ΔΙΑΣΠΑΣΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ

Όλο τον κανιβαλισμό της δείχνει σήμερα η κυβέρνηση στο προσφυγικό όταν κρατάει στην ομηρεία, στην πείνα, και στην εξαθλίωση χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες, σαν εργαλεία για τη διάσπαση και τον εκφασισμό της Ευρώπης ενώ δεν διστάζει να τους ρίχνει βορά στα ναζιστικά σκυλιά που δυναμώνουν ολοένα μέσα στο ντόπιο πληθυσμό ιδιαίτερα το νησιωτικό. Το ελληνικό κράτος αρνείται να αποσυμφορήσει τα νησιά, κάτι που εύκολα θα μπορούσε να γίνει αν εφάρμοζε τη συμφωνία του Μάρτη μεταξύ ΕΕ και Τουρκίας για επαναπροώθηση των μεταναστών. Κι όμως στην πράξη την έχει καταργήσει με το εφευρημένο πρόσχημα ότι η Τουρκία δεν είναι “ασφαλής Τρίτη χώρα”.

Πρόκειται για τη συνέχιση με άλλες μεθόδους της πολιτικής που ξεκίνησε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν άνοιξε τα θαλάσσια σύνορα για την είσοδο των προσφύγων και μεταναστών και τα βόρεια χερσαία για την έξοδό τους προς την Ευρώπη, και προσκάλεσε ένα μαζικό ρεύμα προσφύγων και μεταναστών χωρίς καμία προηγούμενη συνεννόηση με κανένα κράτος μέσα στην ΕΕ. Ταυτό-

χρονα, δεν εξασφάλισε καμία υποδομή και καμία ασφάλεια στο εσωτερικό για την υποδοχή και την παραμονή αυτών των βασανισμένων ανθρώπων για τους οποίους η τότε υπουργός μεταναστευσης Χριστοδουλοπούλου δήλωνε κυνικά ότι ήρθαν για να “λιάζονται στην Ομόνοια”. Στόχος αυτής της πολιτικής ήταν να ανοίξει η Ευρώπη τα σύνορα της για μεγάλες μάζες μετανα-

στών και προσφύγων τόσες που δεν ήταν πολιτικά έτοιμη να αντέξει, δηλαδή τόσες όσες χρειαζόταν για να φουντώσουν οι ρατσιστές και οι ναζιστές παντού, που όχι τυχαία είναι όλοι φίλοι του νέου αφεντικού της χώρας, της πούτινικής Ρωσίας. Η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας αναχαίτισε αυτό το κύμα προσφύγων και μεταναστών και γι' αυτό σήμερα η κυβέρνηση κάνει ότι μπορεί για να τη σαμποτάρει.

Την ίδια ώρα τόσο η κυβέρνηση όσο και σύσσωμο το πολιτικό σύστημα, συμπεριλαμβανομένων όλων των δήθεν φίλων των μεταναστών, συμπαρατάσσονται ξεδιάντροπα με τον πιο μαζικό παραγωγό προσφύγων, που αυτή τη στιγμή διαπράττει τεραστίων διαστάσεων σφαγή και εξόντωση άμαχου πληθυσμού στη Συρία, το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό.

Η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και η παραβίαση της από την Ελλάδα

Η συμφωνία που έγινε μεταξύ ΕΕ και Τουρκίας το Μάρτη αυτού του χρόνου για την ανακοπή των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών στην Ευρώπη, πρόβλεπε την επιστροφή όσων θα έφθαναν παράτυπα από την Τουρκία στην Ελλάδα μετά την έναρξη εφαρμογής της δηλαδή μετά τις 20 Μάρτη. Συγκεκριμένα, η επιστροφή προβλεπόταν για όσους δεν γίνονταν δεκτές αιτήσεις ασύλου και για όσους δεν υπέβαλαν καθόλου αίτηση ασύλου, δηλαδή για όλους τους οικονομικούς μετανάστες. Αντίστοιχα η Τουρκία θα μπορούσε επίσης να στείλει έως 72.000 εγκατεστημένους σε αυτήν πρόσφυγες στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, οι οποίοι θα γίνον-

συνέχεια στη σελ. 4

Την ώρα της επίσκεψης Λαβρόφ: Πορεία στο Σύνταγμα Σύρων Δημοκρατών κατά του Άσαντ και των Ρώσων Σφαγέων Προστατών του

Δημοσιεύτηκε στο www.oakke.gr, στις 2/11/2016

Την Τετάρτη 2/11 ημέρα επίσκεψης στην Αθήνα του Ρώσου υπουργού Εξωτερικών Λαβρόφ έγινε διαδήλωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα κατά της βαρβαρότητας του καθεστώτος Άσαντ και των ρώσικων βομβαρδισμών στη Συρία, που διοργανώθηκε από μια λαϊκή επιτροπή Σύριων που ζουν στην Ελλάδα.

Σε αυτή τη διαδήλωση από εκατό περίπου άτομα, μεταξύ των οποίων και Σύριοι πρόσφυγες, χαρακτηρίστηκε από την έντονη οργή των συγκεντρωμένων κατά της ρώσικης επέμβασης και κατά των μαζικών σφαγών άμαχων στη Συρία, συμμετείχαν και σύντροφοι της ΟΑΚΚΕ.

Οι διαδηλωτές είχαν στην κεφαλή της πορείας ένα μεγάλο πανό με σύνθημα γραμμένο στα ελληνικά “ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ, ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ”, και αμέσως από πίσω ένα πανό στην αραβική γλώσσα με το σύνθημα “**Κάτω ο Πούτιν που σφάζει τους λαούς της Συρίας και της Παλαιστίνης**”. Στην πορεία ξεχώριζαν δύο πλακάτ του Πούτιν με χιτλερικό μoustάκι και σε όλη τη διάρκεια της φωνάχτηκαν αποκλειστικά συνθήματα κατά του Άσαντ, του Πούτιν και του Λαβρόφ και για την απελευθέρωση της Συρίας. Σηκώθηκαν επίσης σημαίες της συριακής εθνοδημοκρατικής αντίστασης, της Παλαιστίνης και λίγες σημαίες του αναρχισμού.

Όταν η πορεία έφτασε μπροστά στη Βουλή οι συγκεντρωμένοι έσκισαν και έκαψαν το ένα πλακάτ με τη φωτογραφία του Πούτιν, το οποίο πέταξαν στη συνέχεια στο πεζοδρόμιο και το πάτησαν με οργή. Είχαν σχηματίσει όλοι ένα κύκλο και χειροκρότησαν με την πίστη ότι η αντίσταση του συριακού λαού θα μπορέσει να τσακίσει τον τοπικό και το διεθνή δυνάστη που έχει αιματοκυλίσει τη χώρα. Εννοείται ότι αυτή η διαδήλωση δεν υπήρξε στα ελληνικά τηλεοπτικά ΜΜΕ. Ο συνήθης αποκλεισμός έσπασε ωστόσο από την ηλεκτρονική εφημερίδα Lifopου

δημοσίευσε φωτογραφίες από την πορεία μπροστά στη Βουλή, κάποιες από τις οποίες αναδημοσιεύουμε.

Η αρκετά μαζική αυτή εκδήλωση αυτή διαμαρτυρίας έσπασε τη σιωπή που έχει γίνει καθεστώς στη χώρα όταν την επισκέπτεται ο Πούτιν και η εγκληματική κουστουδιά του. Πάντως όταν η πιο ρωσόδουλη ελληνική κυβέρνηση όλων των εποχών υποδέχεται τον υπουργό εξωτερικών της χώρας - αφεντικού με ανοιχτή αγκαλιά και με εξαγγελίες στρατηγικών συμμαχιών και την ίδια ώρα καίγεται έξω από την ελληνική Βουλή η εικόνα του Τσάρου-Χίτλερ από τα θύματά του η φιέστα έχει χαλάσει. Κι αυτό γιατί στην πραγματικότητα οι Σύριοι αντιφασίστες

και πατριώτες που διαδηλώνουν μαζί και οι έλληνες φίλοι τους μπορεί να αποτελούν ακόμα μια μειοψηφία σε αυτή τη χώρα αλλά εκφράζουν την παγκόσμια δυσανεμία και οργή για τις σφαγές που πραγματοποιεί η νεοχιτλερική υπερδύναμη στο εγγύς εξωτερικό της.

Είναι χαρακτηριστικό το απόσπασμα της ανακοίνωσης που μοίρασαν οι Σύριοι: “**Είμαστε εδώ για να δηλώσουμε την αγανάκτησή μας και τον αποτροπιασμό μας για τις εγκληματικές πράξεις του δολοφόνου Πούτιν στη Συρία γενικά και**

στο Χαλέπι ειδικά. Οι εγκληματικοί βομβαρδισμοί των Ρώσων μέσα σε ένα χρόνο οδήγησαν σε θάνατο πάνω από 9000 αθώων πολιτών, μεταξύ των οποίων ήταν γυναικόκοπαιδα. Ο Πούτιν δεν βομβαρδίζει την τρομοκρατική οργάνωση ΙΣΙΣ αλλά τους πραγματικούς αντάρτες που πολεμάνε για τη Δημοκρατία και την Ελευθερία κατά του δικτάτορα Άσαντ. Ο δικτάτορας πάντα στηρίζει το δικτάτορα”.

Η ΟΑΚΚΕ στέκεται αλληλέγγυα στην ηρωική πάλη του συριακού λαού για να σώσει τη χώρα του από τα νύχια του φασιστικού καθεστώτος Άσαντ και της νεοχιτλερικής πούτινικής Ρωσίας, και με τους συμπατριώτες τους και τους πολύπαθους πρόσφυγες που τόλμησαν να υψώσουν μία οργισμένη κραυγή διαμαρτυρίας μέσα στην πιο ρωσόφιλη χώρα της Ευρώπης. Απλά εκείνο που πρέπει να προσεχτεί και το οποίο πάντα τονίζει η ΟΑΚΚΕ είναι ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τα μεγάλα αντιφασιστικά και αντιιμπεριαλιστικά κινήματα κατά του

νεοχιτλερικού άξονα, όπως και για αυτά της Συρίας και της Ουκρανίας είναι οι φασίστες προβοκάτορες που το Κρεμλίνο εγκαθιστά μέσα τους και που κινδυνεύουν να απομονώσουν αυτά τα κινήματα από τους δημοκρατικούς λαούς του πλανήτη. Μιλάμε για τον δεξιό τομέα στην Ουκρανία και την Αλ Νούσρα στην

Συρία. Ο εξωτερικός αντικατοχικός αγώνας δεν μπορεί παρά να έχει πάντα και μια εσωτερική διάσταση, που είναι συνήθως και η πιο δύσκολη. Όλα μαθαίνονται από τους λαούς στους παρατεταμένους αγώνες τους μέσα από τον πόνο και τις στεναχώριες, αλλά έτσι στο τέλος πάντα οι μεγάλοι φασισμοί συντρίβονται.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ΚΡΑΤΑΕΙ ΣΕ ΟΜΗΡΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΝΑ ΔΙΑΣΠΑΣΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ

συνέχεια από τη σελ. 3

νταν δεκτοί υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα είχαν προσπαθήσει προηγουμένα να μπουν παράτυπα στην ΕΕ. Πρόκειται για αριθμούς που υπερκαλύπτουν ακόμα και το σύνολο του μεταναστευτικού και προσφυγικού πληθυσμού που βρίσκεται στα νησιά, περίπου 16000 συνολικά σήμερα.

Από την άλλη ο αριθμός των προσφύγων που θα έφταναν από την Τουρκία όπως προβλέπει η συμφωνία αποτελεί σταγόνα στον ωκεανό για το σύνολο των 3 εκατ προσφύγων που φιλοξενεί. Για την Τουρκία το όφελος της συμφωνίας ήταν η χρηματοδότηση της ΕΕ για τους πρόσφυγες αλλά κυρίως η προώθηση της ένταξης της χώρας στην Ευρώπη μέσα από την επανένταξη των διαπραγματεύσεων και την άρση της βίζας για τους Τούρκους πολίτες που θέλουν να επισκεφθούν τις ευρωπαϊκές χώρες.

Ο τεράστιος αυτός αριθμός προσφύγων που φιλοξενεί η γειτονική χώρα κάνει ακόμα πιο γελοίο το επιχειρήμα της Ελλάδας ότι η Τουρκία δεν είναι ασφαλή χώρα. Τα χρόνια που η Τουρκία φιλοξενεί όλο αυτό τον πληθυσμό, δεν υπάρχει κανένα μαζικό κίνημα διαμαρτυρίας και εξέγερσης προσφύγων για τις άθλιες συνθήκες ζωής τους, καμία μαζική καταγγελία και διαδήλωση κατοίκων κατά των προσφύγων, κανένα κίνημα γονιών να μην πατήσουν οι πρόσφυγες στα σχολεία των παιδιών τους, και κυρίως καμία ναζιστική συμμορία που αφού έγινε τρίτο κοινοβουλευτικό κόμμα πήγε να ρίξει μολότοφ στους πρόσφυγες και να οργανώσει διαδηλώσεις εναντίον τους. Η μόνη αρκετά ανασφαλής χώρα για τους πρόσφυγες στην περιοχή είναι η Ελλάδα.

Ποιες ήταν οι υποχρεώσεις της Ελλάδας με βάση αυτή τη συμφωνία;

Η Ελλάδα έπρεπε να οργανώσει, αξιοποιώντας τα σχετικά κοινοτικά κονδύλια, κέντρα υποδοχής και καταγραφής στα πέντε νησιά προσέγγισης Χίο, Μυτιλήνη, Σάμο, Κω, Λέρο, τα περίφημα hot spots. Σε αυτά τα κέντρα έπρεπε να γίνει η καταγραφή όσων έφταναν χωρίς χαρτιά, να παραλαμβάνονται οι αιτήσεις ασύλου και να οργανώνεται η επαναπροώθηση στην Τουρκία για όσους δεν έκαναν αίτηση και για όσους οι αιτήσεις απορρίπτονται. Επίσης, ανέλαβε την υποχρέωση της γρήγορης εξέτασης των αιτήσεων ασύλου ώστε να γίνονται γρήγορα οι επαναπροωθήσεις για όσους δεν δικαιούνταν άσυλο και να δινόταν η δυνατότητα στους υπόλοιπους που θα έπαιρναν άσυλο να φύγουν άμεσα από τα hot spots είτε για την ενδοχώρα, είτε το πιθανότερο για οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Αυτό ήταν το τελικό περιεχόμενο της συμφωνίας που τηρούσε τις απαιτήσεις του διεθνούς νομικού πλαισίου για το άσυλο. Προβλεπόταν μάλιστα ενίσχυση σε προσωπικό για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης Ασύλου (EASO). Προϋπόθεση εφαρμογής της συμφωνίας ήταν σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες ασύλου, η χώρα προορισμού δηλαδή η Τουρκία, να θεωρείται "ασφαλής τρίτη χώρα" (<http://www.naftemporiki.gr/story/1082531/sumfonia-ee-tourkias-erotiseis-kai-apantiseis>).

Τι έκανε η Ελλάδα;

Το πρώτο που έκανε η Ελλάδα, χωρίς να κάνει τίποτα από τα υπόλοιπα, ήταν να καταργήσει στην πράξη την ίδια τη συμφωνία κατά τη διάρκεια της εξέτασης των αιτήσεων ασύλου. Συγκεκριμένα, οι αιτήσεις που απορρίπτονταν γίνονταν στη συνέχεια δεκτές από τις δευτεροβάθμιες επιτροπές, για το μόνο λόγο ότι σύμφωνα με την κρίση των επιτροπών αυτών η Τουρκία δεν θεωρούνταν "ασφαλής τρίτη χώρα". Δηλαδή, αν ένας οικονομικός μετανάστης υπέβαλε αίτηση ασύλου η οποία δεν γινόταν δεκτή επειδή δεν συγκέντρωνε τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί πρόσφυγας, αυτός πετύχαινε στο δεύτερο βαθμό να πάρει άσυλο γιατί αλλιώς θα επέστρεφε στην Τουρκία η οποία χαρακτηριζόταν "μη ασφαλή τρίτη χώρα". Αυτές οι αποφάσεις καταργούσαν στην πράξη τη συμφωνία, και είχαν

κρατική κάλυψη αφού ούτε ο αρμόδιος αναπληρωτής υπουργός Μουζάλας, ούτε κανένα άλλο κυβερνητικό στέλεχος δεν επιχειρήσει με κανένα τρόπο να υποστηρίξει τη συμφωνία και να αντικρούσει το σκεπτικό των επιτροπών. Ή αλλιώς οι επιτροπές ήταν μιλημένες από την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα να κάνουν αυτό που έκαναν.

Μάλιστα, η πρώτη κυβερνητική αντίδραση ήταν να στείλει ο Μουζάλας ερώτημα στην Κομισιόν μέσω του Επιτρόπου για τη Μετανάστευση Αβραμόπουλου αν μπορεί η Τουρκία να θεωρηθεί ασφαλή τρίτη χώρα, αμφισβητώντας ο ίδιος για πρώτη φορά τη συμφωνία σε επίσημο επίπεδο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η Τουρκία θεωρείται ακόμα ασφαλή με τα δεδομένα που δημιουργούν "το τουρκικό νομικό πλαίσιο για την παροχή διεθνούς προστασίας και οι διαβεβαιώσεις από την τουρκική πλευρά για τη μεταχείριση των Σύρων αλλά και των μη Σύρων πολιτών που επιστρέφονται από την Ελλάδα στην Τουρκία" (<http://www.naftemporiki.gr/story/1133987/komision-asfalisi-triti-xora-i-tourkia>).

Το αποτέλεσμα ήταν να μη γίνονται ουσιαστικά επαναπροωθήσεις, αφού η πλειοψηφία όσων έφταναν στα νησιά έκαναν αίτηση για άσυλο Σύμφωνα με ρεπορτάζ της γερμανικής εφημερίδας Welt, 31/10/2016, από το Μάρτη που τέθηκε σε ισχύ η συμφωνία σε μόλις έξι (!) υποθέσεις Σύρων αποφασίστηκε ότι η Τουρκία αποτελεί ασφαλή τρίτη χώρα. Το θέμα της καθυστέρησης των επαναπροωθήσεων τέθηκε και από τον φιλικό προσκεείμενο στην κυβέρνηση πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μ Σουλτς σε συνάντησή του είχε στις 19/10 στις Βρυξέλλες με το Μουζάλα, στην οποία ο τελευταίος αποδέχτηκε ότι υπάρχει ευθύνη και της ελληνικής πλευράς, αλλά απέδωσε κυρίως την καθυστέρηση στην έλλειψη υπαλλήλων για την εξέταση αιτήσεων ασύλου και στην ελλιπή συνδρομή από την πλευρά της ΕΕ. Αυτό το επιχειρήμα το καταρρίπτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Υποστήριξης για το Άσυλο η οποία αποδίδει στην ελληνική κυβέρνηση ευθύνες για αργή καταγραφή των αιτούντων άσυλο, όχι μόνο μετά, αλλά και πριν τη συμφωνία. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την Επιτροπή (EASO) η ελληνική πλευρά καθυστερεί στην ίδια την καταγραφή όσων θέλουν να υποβάλουν αιτήσεις για άσυλο, και έχει απαξιώσει την υποστήριξη που δέχεται από την Επιτροπή. Αυτή περιορίζεται σε μία διαδικασία που έχει επιλέξει η Ελλάδα να εφαρμόζει και ονομάζεται προ-εγγραφή, μία προετοιμασία της καταγραφής. Ενώ η προ-εγγραφή προχωράει με γρήγορους ρυθμούς η καταγραφή καθυστερεί. Η EASO μάλιστα δηλώνει ότι έχει έτοιμους πόρους και περιμένει από την ελληνική κυβέρνηση να καλέσει τον οργανισμό να βοηθήσει με την καθάρση (<http://www.euractiv.com/section/i-europei-kai-o-kosmos/news/kathystirisis-stin-ellada-diapistoni-i-evropaiki-ypiresia-ypostirixis-gia-to-asylo/>).

Αλλά γιατί η ΕΕ να συνεχίσει να ενισχύει με εμπειρογνώμονες την Ελλάδα όταν κάθε κριτήριο απονομής ή μη απονομής ασύλου με βάση τη διεθνή και κοινοτική νομοθεσία δεν λαμβάνεται υπόψη με την επιχειρηματολογία ότι η Τουρκία δεν είναι "ασφαλής τρίτη χώρα"; Τι νόημα έχει ο εμπειρογνώμονας στη συγκεκριμένη περίπτωση που μάλιστα καλείται να βοηθήσει σε χώρους που έχει εγκλωβισμένους το ελληνικό κράτος πρόσφυγες και μετανάστες οι οποίοι χόρο, σύμφωνα με όλα τα στοιχεία μόνο κατάλληλα διαμορφωμένοι δεν είναι για τη στοιχειώδη αξιοπρεπή διαβίωση ανθρώπων;

Το αποτέλεσμα αυτής της κυβερνητικής πρακτικής δεν είναι μόνο ότι δεν αποσυμφωνούνται τα νησιά, ότι καθυστερούν οι εξετάσεις αιτήσεων ασύλου των πραγματικών προσφύγων που αναγκάζονται να ζουν στις άθλιες συνθήκες των κέντρων, αλλά και ότι ξεκίνησε ξανά να δυναμώνει το ρεύμα των αφίξεων στα ελληνικά νησιά, αφού είχε παγώσει αμέσως μετά τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Σύμφωνα με τον Σελίν Γενέλ, τούρκου πρόβου στην ΕΕ, η Ελλάδα δεν στέλνει παρά πολλούς πρόσφυγες πίσω, ενώ ο ίδιος καταγγέλλει ότι αυτή η στάση έχει αυξήσει το τελευταίο διάστημα τις προσφυγικές ροές στα νησιά που είχαν αναχαιτιστεί σε εντυπωσιακό βαθμό με την έναρξη της συμφωνίας αφού αναθάρρησαν οι διακινητές-δουλέμποροι που εκμεταλ-

λεύονται τις ελπίδες προσφύγων και μεταναστών ότι θα μπορούσαν να περάσουν μέσω της Ελλάδας σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες (www.thetoc.gr, 28/9/2016).

Μέχρι και η ίδια η φίλη του Τσίπρα Μέρκελ αναγκάστηκε να τον κατηγορήσει για "κολυσιεργία ως προς την επαναπροώθηση στην Τουρκία εκείνων που οι αιτήσεις τους απορρίπτονται" στη μίνι σύνοδο κορυφής δέκα ευρωπαϊκών ηγετών για το μεταναστευτικό στη Βιέννη στο τέλος Σεπτεμβρίου σύμφωνα με ρεπορτάζ των Financial Times.

Αλλά δεν θα υπήρχε περίπτωση το ελληνικό κράτος να καταπατάει τόσο ωμά και απροκάλυπτα ευρωπαϊκές συμφωνίες, κοινοτικά πλαίσια και διεθνείς νόμους για το άσυλο αν στην Ευρώπη δεν αλώνιζαν οι φίλοι του Πούτιν, αν επικεφαλής της Κομισιόν δεν ήταν ένας Γιουνκέρ, αν στη Γερμανία δεν ήταν καγκελάριος μία πρόην Σταζίτσια, αν στη Γαλλία και την Ιταλία δεν είχαν την εξουσία οι φίλοι συναρχηγοί του Ευρωπαϊκού Νότου Ολάντ, και Ρέντζι, αν όλοι αυτοί δεν είχαν βάλει επίτροπο μεταναστευτικής πολιτικής έναν Αβραμόπουλο. Μάλιστα, είναι αυτό το ίδιο φιλορώσικο ρεύμα μέσα στην Ευρώπη που δυνάμωσε τη γραμμή ότι η Τουρκία δεν είναι ασφαλή τρίτη χώρα μετά το πραξικόπημα, κατηγορώντας τον Ερντογάν για τα μέτρα που πήρε ενάντια στους πραξικοπηματίες, αλλά ποτέ ουσιαστικά τους ίδιους τους πραξικοπηματίες, και βάζοντας νέα εμπόδια για την εφαρμογή της συμφωνίας με το πάγωμα των ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Έτσι, άλλοι από πρόθεση και άλλοι από τύψη, σπρόχηνε με μανία στην αγκαλιά του Πούτιν τον Ερντογάν, ο οποίος σήμερα διευκολύνει το ελληνικό πολιτικό καθεστώς, όταν οξύνει τις σχέσεις με την Ελλάδα, δίνοντας της άλλο ένα επιχειρήμα για τη μη εφαρμογή της συμφωνίας.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες μπορεί τώρα θρασύτατα ένα κράτος που δεν παρέχει αληθινή ασφάλεια σε πρόσφυγες και μετανάστες να βγαίνει να κατηγορεί ξετσιπωτά άλλους για "μη ασφαλείς χώρες" χωρίς να κοιτάει στο εσωτερικό του. Γιατί ποια ασφάλεια μπορεί να παρέχει σε οποιονδήποτε πρόσφυγα και οποιονδήποτε μετανάστη ένα κράτος που η κρατική του τηλεόραση μεταδίδει τα ρατσιστικά κηρύγματα του αρχηγού του ναζιστικού κόμματος σε όλο τον πληθυσμό της χώρας; (αναμετάδοση συγκέντρωσης ΧΑ στις Θεσσαλονίκες στις 4/9, αναμετάδοση ολόκληρης της ομιλίας του Μιχαλολιάκου στη Βουλή όπου ανέλαβε την ευθύνη για τις ρατσιστικές επιθέσεις στη Σούδα της Χίου). Αυτό έπρεπε να βάζουν σαν πρώτο θέμα όλοι οι υποτιθέμενοι φίλοι των μεταναστών και προσφύγων που ξεπλένουν την ελληνική κυβέρνηση και συμπαρατάσσονται μαζί της στη βρώμικη πολιτική της.

Γιατί αν η ελληνική πλευρά ήθελε να προστατεύσει πρόσφυγες και μετανάστες από μία μη ασφαλή τρίτη χώρα, θα έπρεπε να είχε εμποδίσει τη συμφωνία από την αρχή και να αναζητήσει άλλους τρόπους διαχείρισης του προσφυγικού σε συνεργασία με την ΕΕ και όχι να τους κρατάει όμηρους μίας συμφωνίας που δέχεται στα χαρτιά αλλά δεν εφαρμόζει στην πράξη, την ίδια στιγμή που αφήνει ασύδοτους τους ναζιστές να τους επιτίθενται και να καλλιεργούν το ρατσιστικό μίσος στο ντόπιο πληθυσμό.

Όμως η ελληνική κυβέρνηση δεκάρα δεν δίνει για την τύχη των προσφύγων και των μεταναστών αφού έχει φροντίσει να καταργήσει κάθε συνθήκη αξιοπρεπούς ανθρώπινης και ασφαλούς διαβίωσης στα κατ' ευφημισμό κέντρα καταγραφής υποδοχής και φιλοξενίας, μέχρι που πρόσφατα σημειώθηκε ο τραγικός θάνατος ενός παιδιού έξι ετών και της γιαγιάς του από έκρηξη φιάλης υγραερίου σε σκηνή στη Μόρια της Λέσβου, με τον Κυρίστη, υπεύθυνο Συντονιστικού για το Προσφυγικό, και τον ίδιο το Μουζάλα να δηλώνουν κυνικά ότι αυτό θα μπορούσε να είχε συμβεί σε οποιοδήποτε σπίτι. Τα σπίτια όμως δεν καίγονται τόσο εύκολα όσο οι σκηνές.

Πως η κυβέρνηση μετέτρεψε τα hot spots σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και εγκατέστησε το ναζιστικό στίφος "προστάτη" του ντόπιου πληθυσμού

Τα κέντρα υποδοχής και καταγραφής έχουν μετατραπεί σήμερα σε κολαστήρια όπου οι οικο-

γένειες δεν έχουν καμία ασφάλεια και κινδυνεύουν καθημερινά είτε από τις πολλές βίαιες συγκρούσεις που ξεσπούν μέσα σε αυτά αφού λειτουργούν σα χωνευτήρι προσφύγων και μεταναστών από διάφορες χώρες, είτε από τις επιθέσεις των τραμπούκικων ναζιστικών ομάδων τις οποίες καλύπτει η αστυνομία όπως έγινε πρόσφατα στη Χίο, είτε από τις ίδιες τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης όπως αποδείχτηκε από το τραγικό ατύχημα στη Μόρια της Λέσβου.

Αυτά τα κέντρα προορίζονται για σύντομη διαμονή μεταναστών και προσφύγων και όχι για την ημιμόνιμη διαμονή στην οποία τους έχει καταδικάσει η κυβέρνηση επειδή η ίδια καθυστερεί και εσκεμμένα την εξέταση των αιτήσεων τους και τη μετεγκατάσταση και επαναπροώθησή τους.

Το ελληνικό κράτος θα μπορούσε να έχει τις καλύτερες συνθήκες διαβίωσης για αυτούς τους ανθρώπους αν αξιοποιούσε τα κονδύλια που διέθεσε η ΕΕ για τροφή, περίθαλψη και ασφάλεια αντί να τους έχει ακόμα μέσα σε σκηνές της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ, εκτεθειμένους καταχeyμένο στο κρύο και στη βροχή, χωρίς καν να τους εξασφαλίζει το καθημερινό φαγητό. Η Ελλάδα έχει πάρει έκτακτη βοήθεια 345 εκ ευρώ από τις αρχές του 2015, και έχει στη διάθεσή της τακτική επιδότηση μισού δις, 509.000.000 ευρώ, για την περίοδο 2014-2020 από τα οποία έχουν γίνει προπληρωμές 70 εκατομμυρίων ευρώ. Αλλά σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η Ελλάδα μέχρι και το Φλεβάρη του 2016 δεν είχε υποβάλει καμία δαπάνη για πληρωμή! (<http://www.proinoslogos.gr/epikairotita/42-koiononia/37055->). Η εσκεμμένη άρνηση του ελληνικού κράτους να δημιουργήσει κατάλληλες υποδομές στα νησιά και στους δήμους υποδοχής σε όλη την Ελλάδα που ευθύνεται για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης μεταναστών και προσφύγων, έχει αυξήσει αντίστοιχα τη δυσαρέσκεια του πληθυσμού την οποία αξιοποιούν κατάλληλα οι κάθε λογής εθνοσοβινιστές μέσα στους τοπικούς φορείς όσο και οι ναζιστές της "Χρ. Αυγής" όπως φάνηκε πρόσφατα με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, όταν τα παιδιά των μεταναστών και προσφύγων ξεκίνησαν μαθήματα στα ελληνικά σχολεία.

Με τη στήριξη όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων, η κυβέρνηση επιχειρεί για άλλη μια φορά τη διάσπαση και τον εκκασισμό της Ευρώπης.

Η ομολογία της εσκεμμένης βάρβαρης μεταχείρισης μεταναστών και προσφύγων από το κράτος βρίσκεται στον κυνισμό με τον οποίο ο Μουζάλας δήλωσε για τους τραγικούς θανάτους στη Μόρια της Λέσβου ότι ήταν ένα απλό ατύχημα που θα μπορούσε να συμβεί οπούδήποτε. Αυτή η δήλωση που δεν ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων, σήμαινε ότι η ζωή των προσφύγων και των μεταναστών δεν έχει καμία αξία για την κυβέρνηση.

Στην ίδια ομιλία ο Μουζάλας εξήγησε πως ακριβώς βλέπει αυτούς τους ανθρώπους η κυβέρνηση, δηλαδή σαν εργαλεία για να πετύχει στις "τρεις μάχες της σε διπλωματικό επίπεδο": "για τη μεταφορά μεταναστών από τα νησιά στην ενδοχώρα, την αλλαγή της Συνθήκης του Δουβλίνου και το αίτημα για δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού μηχανισμού επιστροφών των μεταναστών στις χώρες προέλευσής τους" (<http://www.kathimerini.gr/885514/article/epikairothta/politikh/moyzalas-gia-moria-tyxaiio-gegonos-proy-8a-mporoise-na-symvei-oroydhprote>).

Για να πετύχουν αυτοί οι στόχοι πρέπει η κατάσταση στα νησιά να γίνει αφόρητη. Έτσι, μόνο θα μπορούσε να συμβεί χωρίς να διαμαρτυρηθεί η Ευρώπη, να πετύχει η κυβέρνηση αυτό που δεν της επιτρέπει η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, δηλαδή μία μαζική μεταφορά στην ενδοχώρα. Αν αυτό συμβεί θα καταρρεύσει όλος ο μηχανισμός εφαρμογής της συμφωνίας, αφού θα είναι δύσκολη έως αδύνατη η καταγραφή για πρώτη φορά όποιον έχουν φτάσει μετά τις 20 Μάρτη, και θα δυσκολέψει ακόμα περισσότερο η επιστροφή τους.

Ο δεύτερος στόχος που ακολουθεί τον πρώτο είναι να αλλάξει η συνθήκη του Δουβλίνου, το πάγιο αίτημα της ελληνικής κυβέρνησης και όλων των κομμάτων συμπεριλαμβανομένης της

ναζιστικής συμμορίας, ώστε να μην έχει την ευθύνη η Ελλάδα για τη διαχείριση μεταναστών και προσφύγων σε χώρα πρώτης υποδοχής, αλλά να μπορούν να μετακινηθούν αυτοί ελεύθερα στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης και να εξετάζεται εκεί η υπόθεσή τους, οπότε η Ελλάδα θα μετατραπεί σε δίαυλο μαζικών προσφυγικών και μεταναστευτικών ρευμάτων σε όλη την Ευρώπη.

Ο τρίτος στόχος είναι να αναπτυχθεί ένας ενιαίος ευρωπαϊκός μηχανισμός επιστροφών των μεταναστών στις χώρες προέλευσής τους, οπότε στα κοινοβούλια και στις κυβερνήσεις όλης της Ευρώπης θα αναδειχθούν οι φιλοποιντικοί ρατσιστές τύπου Λεπέν και οι ναζιστές τύπου "Χρυσής Αυγής" αφού αυτοί μόνο θα μπορούν να εγυθθούν μαζικές επιστροφές στους πολίτες των ευρωπαϊκών χωρών σε μία Ευρώπη που είναι χτυπημένη οικονομικά και από την ύφεση και από την ανεργία.

Με τους στόχους αυτούς συμπαρατάσσονται σύσσωμα τα κοινοβουλευτικά κόμματα από το Ποτάμι μέχρι το ψευτοΚΚΕ. Πρόκειται για μία αποτύπωση της πολιτικής των "ανοιχτών συνόρων" που υποστηρίζουν όλοι οι υποτιθέμενοι φίλοι των μεταναστών.

Είχαμε γράψει στο άρθρο μας για το μεταναστευτικό στις 11/8/2015: "Με αυτή της την πολιτική η Ελλάδα έχει οξύνει σε πρωτοφανή βαθμό το μεταναστευτικό πρόβλημα στην Ευρώπη μετατρέποντας το σε ζήτημα πολύ μεγαλύτερου μεγέθους από την ελληνική χρεωκοπία, για την ακρίβεια σύμφωνα με τις τελευταίες δημοσκοπήσεις το έχει μετατρέψει σε πρώτο πρόβλημα για όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς. Στην πραγματικότητα έχει προκαλέσει ένα νέο γύρο πολιτικής διάσπασης σε ευρωπαϊκό επίπεδο λόγω της απίτησης να ανοίξουν τα σύνορα τους υποχρεωτικά όλες οι χώρες για να "μοιραστούν" τους μετανάστες που μπαίνουν στην Ελλάδα.

Αυτή η ψευτοαριστερά που υποκρίνεται τη φιλο-μεταναστευτική είναι ο καλύτερος σύμμαχος των δουλεμπόρων διακινητών αλλά και των ρατσιστών όλης της Ευρώπης. Στην ουσία λειτουργεί σαν υπερ-δουλεμπορας. Η πραγματική αριστερά υποστήριζε πάντα το δικαίωμα της μετανάστευσης στη βάση της ταξικής ενότητας του διεθνούς προλεταριάτου, καθώς και της αλληλεπίδρασης των ξεχωριστών ιστορικών εμπειριών του λαού κάθε χώρας. Πάντα υπήρχε όμοια για τους πραγματικούς κομμουνιστές ο όρος της απαγόρευσης του σπασίματος του μεροκάματου από τους μετανάστες, και του σεβασμού των ταξικών κατακτήσεων και διεκδικήσεων της χώρας υποδοχής. Πάνω σε αυτό το σημείο πάλη στηθήκε αρχικά και η Πρώτη Διεθνής. Αυτό τον όρο τον έχουν καταπατήσει κατεξοχήν οι σοσιαλφασίστες του ΣΥΡΙΖΑ που είναι υπέρμαχοι της μαύρης εργασίας και του σπασίματος του μεροκάματου από τους μετανάστες σε όλους τους κλάδους, πρακτική που οδηγεί στην εθνορατσιστική διάσπαση και στην ανάπτυξη και ισχυροποίηση των ναζιστικών συμμοριών, όπως έγινε στην Ελλάδα με τη "Χρ. Αυγή". Η προβοκατόρικη πολιτική των "εντελώς ανοιχτών συνόρων" έχει δυναμώσει σήμερα τη φωνή κάθε εθνορατσιστή που ζητάει κλειστά σύνορα από θέση αρχής στους μετανάστες και πρόσφυγες στο όνομα της διαφύλαξης του εθνικού πολιτισμού ή και της φυλετικής καθαρότητας της χώρας του. Τα σύνορα πρέπει να είναι ελεγχόμενα για την οικονομική μετανάστευση ανάλογα με τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα και τις θέσεις εργασίας που υπάρχουν, και ανοιχτά μόνο για τους πρόσφυγες. Αν ήθελε ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι φίλος των μεταναστών πρώτα απ' όλα θα προωθούσε την ανάπτυξη στο εσωτερικό και θα εξασφάλιζε θέσεις εργασίας για Έλληνες και μετανάστες. Ταυτόχρονα θα είχε τις πιο θερμές πολιτικές σχέσεις με την Ευρώπη και όχι με όλους τους ανατολικούς φασισμούς και το ρωσοκινεζικό άξονα - που κυρίως προκαλούν προσφυγικά ρεύματα, αν μελετήσει κανείς όλα τα πολεμικά μέτωπα παγκόσμια κυρίως τα εμφύλια, ούτε με τους επεμβατιστές ηγεμονιστές των ΗΠΑ" (<http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/552>).

Αυτό μας το άρθρο επιβεβαιώνεται σήμερα που η προβοκάτσια έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της με το ενεργό σαμποτάρισμα της συμφωνίας Τουρκίας - ΕΕ από την κυβέρνηση. Η ΟΑΚΚΕ έχει υποστηρίξει από την πρώτη στιγμή ότι η πραγματική αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και στους μετανάστες είναι η ενίσχυση της πάλης τους ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και στους φασισμούς στις χώρες τους.

Κυρίως σε ότι αφορά τη Συρία είχαμε καταγγείλει τη στάση Ευρώπης και ΗΠΑ να μη βοηθούν στην πράξη και με όπλα τον Ελεύθερο Δημοκρατικό Στρατό της Συρίας που δίνει μία ηρωική μάχη στο Χαλέπι απέναντι στους σφαγείς Άσαντ και στον Πούτιν, απομονωμένοι και χτυπημένοι από την προβοκατόρικη υπονόμευση του αγώνα τους από το εργαλείο των ρωσικών συμφερόντων στην περιοχή, την Αλ-Νούσρα. Την ίδια στιγμή που το Χαλέπι ισοπεδώνεται η υποτιθέμενη φίλη των προσφύγων Ελλάδα υποδέχθηκε με ανοιχτή αγκαλιά και χωρίς ούτε μία διαμαρτυρία στο δρόμο από όλους τους

εξωκοινοβουλευτικούς δήθεν φίλους των προσφύγων τον Υπουργό Εξωτερικών του σφαγέα Πούτιν, το Λαβρόφ. Στους προσφυγικούς πληθυσμούς που φτάνουν στην Ευρώπη από τον πόλεμο της Συρίας πρέπει να αναγνωρίζεται το δικαίωμα ασύλου που έχει καταργήσει σήμερα η Ελλάδα, αφού έχει ανακηρύξει σε πρόσφυγες όλους όσους "απειλούνται" με επαναπροώθηση στην Τουρκία.

Σε ότι αφορά το μεταναστευτικό η ΟΑΚΚΕ έχει υποστηρίξει πλήρη δικαιώματα στους παλιούς μετανάστες, χορήγηση ασύλου σε όλους όσους το δικαιούνται, αποτελεσματική φύλαξη

των συνόρων, για την καλύτερη δυνατή φροντίδα όσων νέων μεταναστών κατα-φθάνουν, και την πλήρη αποζημίωση τους για να επιστρέψουν στις χώρες του προορισμού τους εφόσον δεν μπορούν να βρουν δουλειά με ίσο μεροκάματο αφού είναι από κυβερνητική ευθύνη που εγκλωβίστηκαν στη χώρα.

Εννοείται ότι καμία ασφάλεια δεν μπορεί να υπάρχει για πρόσφυγες και μετανάστες στη χώρα αν δεν βγουν εκτός νόμου οι ναζιστές της "Χρυσής Αυγής".

Αυτή είναι η απάντηση στην κυβέρνηση των ρωσόδουλων φιλοναζιστών προβοκατόρων.

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΨΕΥΤΟΚΚΕ - ΝΑΖΙ

Στο πλαίσιο της δίκης της ναζιστικής συμμορίας της «Χρυσής Αυγής» και ενώ εξετάζονταν ως μάρτυρες συνδικαλιστές του ψευτοΚΚΕ - ΠΑΜΕ της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης του Περάματος, ένας δικηγόρος των ναζί επιχείρησε βρώμικα να χρησιμοποιήσει παλαιότερες καταγγελίες της ΟΑΚΚΕ για κνίκια βία κατά εργατών, ώστε να αλαφρώσει τη θέση των ναζιστών δολοφόνων πελατών του, με τη θεωρία «αφού και οι κνίτες έδερναν άλλους, γιατί κατηγορείτε μόνο τη Χρυσή Αυγή για τη βία της;».

Οι εξεταζόμενοι μάρτυρες του ψευτοΚΚΕ, από την πλευρά τους, αφού πρώτα ισχυρίστηκαν ότι η συνδικαλιστική δραστηριότητα της ΟΑΚΚΕ στη Ζώνη άνοιξε κατά κάποιον τρόπο τον δρόμο που οδήγησε στη δημιουργία ρατσιστικού-ναζιστικού σωματείου «μόνο για Έλληνες», το οποίο λειτουργεί σήμερα στη Ζώνη υπό την κτηνώδη ανοχή των κνιτών, έφτασαν (αφού πήραν γραμμή από τον Περισσό) να χαρακτηρίσουν την ΟΑΚΚΕ «οργάνωση που προάγει ακροδεξιές θέσεις» και να κάνουν λόγο ακόμη και για συνάντησή της ΟΑΚΚΕ με τον αρχιναζίτη του Πειραιά Λαγό στο Ικόνιο.

Η ΟΑΚΚΕ απάντησε άμεσα στο σοσιαλφασιστικό οχέτο του ψευτοΚΚΕ με εκτεταμένη καταγγελία - ανακοίνωσή της, όπου ξεσκεπάζει ένα προς ένα τα κνίκια κατασκευάσματα και αναδεικνύει τον φιλοναζιστικό χαρακτήρα του Περισσού (<http://bit.ly/2fN0WoX>).

Έχει όμως μια σημασία να αναφερθούμε - έστω όχι όσο διεξοδικά θα θέλαμε - στο ιστορικό της μάχης για ένα σωματείο της πραγματικής δημοκρατίας, ταξικής ανεξαρτησίας και αντιφασιστικής διεθνιστικής ενότητας Ελλήνων και μεταναστών εργατών στη Ζώνη και πώς ήταν το ψευτοΚΚΕ, που σκοτώνοντας με την κάθε λογής άμεση ή έμμεση βία του αυτή την προσπάθεια, άνοιξε τον δρόμο για την εγκατάσταση των ναζιστών στο Πέραμα.

Η Αυτοοργάνωση, η πάλη με το ψευτοΚΚΕ και ο αρχιεκακός αντιφασισμός

Η Αυτοοργάνωση των Εργατών της Ζώνης ήταν το αποτέλεσμα ζυμώσεων και συζητήσεων πολλών χρόνων μέσα στη Ζώνη του Περάματος, που κρατήσανε σχεδόν 10 χρόνια πριν τη συγκρότησή της.

Στο συνδικατικό υπήρχε ασφυκτική συνδικαλιστική ηγεμονία - δικτατορία του ψευτοΚΚΕ, η οποία εξασφαλιζόταν με έμμεση νοθεία, αφού το Συνδικατο Μέταλλου Πειραιά ήταν τότε κλαδικό σωματείο της Αττικής, (ενώ σήμερα έχει γίνει όλης της Ελλάδας!!!) και όχι σωματείο Ζώνης, με αποτέλεσμα οι κνίτες να χρησιμοποιούν μια τεράστια δεξαμενή χιλιάδων μελών από άλλους εργασιακούς χώρους, και μάλιστα χωρίς οι υπόλοιποι συνδικαλιστικές παρατάξεις να έχουν στη διάθεσή τους τον έλεγχο των μητρώων. Έτσι κατάφεραν τελικά, κουβαλώντας όσους ψηφοφόρους χρειαζόταν κάθε φορά, να έχουν πάντα την απόλυτη πλειοψηφία.

Το σκηνικό συμπληρωνόταν από συχνούς τραμπουκισμούς, βόλεμα ημέτερων που έβρισκαν μεροκάματο ανάλογα με το πόσο κοντά στη διοίκηση του κνίκτου σωματείου βρίσκονταν, καθώς και λυσσασμένο σαμποτάζ στην ανάπτυξη της Ζώνης, το οποίο έ-

παρνε τη μορφή των έξω από κάθε πραγματική διάθεση των εργατών επιβεβλημένων «απεργιών», που ήταν ουσιαστικά ημερήσιες ή πολυήμερες «κατοχές» του ψευτοΚΚΕ - ΠΑΜΕ στη Ζώνη στη διάρκεια των οποίων αυτό κατακρατούσε τα πλοία που επισκευάζονταν εκεί κι έτσι να διώχνει κάθε πιθανό μελλοντικό πελάτη, ο οποίος έφευγε τρέχοντας στην προοπτική να πάει το πλοίο του για φτιάξιμο και να βρεθεί όμηρος, καταστροφόμενος οικονομικά. Ήταν σαν να απεργούν οι εργάτες ενός συνεργείου αυτοκινήτων και να μην μπορούν οι πελάτες να πάρουν τα αυτοκίνητα τους για πολλές βδομάδες.

Όσο η οικονομική κρίση - χρεοκοπία της χώρας πλησίαζε και τα μεροκάματα λιγόστευαν, η οργή πολλών εργαζομένων, ακόμη και ανθρώπων που ψήφισαν συνδικαλιστικά την παράταξη του ψευτοΚΚΕ δυνάμωνε, γιατί η διοίκηση του Συνδικατού Μετάλλου Πειραιά αποκαλυπτόταν όλο και περισσότερο ως ολιγαρχικού - κλειστού τύπου συνδικαλιστική συμμορία και καταστροφέας, έχανε δηλαδή την «αίγλη» της ως έστω μια «συνεπής», έστω κάπως «δογματική» αλλά εν πάση περιπτώσει «φιλεργατική» δύναμη.

Η ύπαρξη του ΕΡΓΑΣ, συνδικαλιστικής παράταξης της ΟΑΚΚΕ στη Ζώνη από τη δεκαετία του '80, ως δύναμης εργατικής δημοκρατίας, αντιεργοδοτικής αλλά και αντισοσιαλφασιστικής πάλης, είχε γονιμοποιήσει με τα χρόνια εργατικές συνειδήσεις στο να μπορούν να βλέπουν τους κνίτες όχι ως αριστερά που έστω κάνει λάθη, αλλά ως μια αντεργατική δύναμη μέσα στο εργατικό κίνημα.

Λίγο λοιπόν πριν σκάσει η κρίση και το πρώτο μνημόνιο κι ενώ ήδη η Ζώνη πέθαινε παραγωγικά, ώστε να είναι έτοιμοι να παραδοθεί στα αφεντικά των κνιτών, τους Κινέζους φασίστες κρατικούς καπιταλιστές που παριστάνουν τους «κομμουνιστές», το αντιΠΑΜΕ ρεύμα για εργατική δημοκρατία, σωτηρία και ανάπτυξη της Ζώνης έσπασε για πρώτη φορά τα στενά όρια προοδευτικών μειοψηφιών και απέκτησε μαζικότητα.

Το ιστορικό αυτής της συγκινητικής προσπάθειας των εργατών της Ζώνης, εμβληματικού τμήματος της εργατικής τάξης της χώρας, να χειραφετηθούν και να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους τη στιγμή της μεγαλύτερης καταστροφής και της χώρας και Ζώνης έχει περιγραφεί - αν και όχι όσο διεξοδικά θα θέλαμε κι εμείς οι ίδιοι - σε άρθρα της Νέας Ανατολής από το φθινόπωρο του 2009, όταν και πραγματοποιήθηκε η πρώτη σύσκεψη για την ίδρυση της Αυτοοργάνωσης και στη συνέχεια μαζικές συνελεύσεις 300 και 400 ατόμων αντίστοιχα.

Ενδεικτικά, αναφέρουμε τα άρθρα «Μεγάλες Στιγμές στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Περάματος» (<http://www.oakke.gr/na447/perama447.htm>) και «Η Ηρωική Μάχη της Αυτοοργάνωσης της Ζώνης Συνεχίζεται - Ο Σοσιαλφασισμός Δεν Θα Περάσει» (<http://www.oakke.gr/na449/zoni449.htm>), που αφορούν τα πρώτα βήματα της Αυτοοργάνωσης και το όργο υπονόμευσής της από το ψευτοΚΚΕ, τον ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, καθώς κι από ένα μεγάλο τμήμα της εργοδοσίας το οποίο ήταν οργανωμένο για τον ισχυρό ρόλο που είχε ο ταξικός ΕΡΓΑΣ μέσα στην Αυτοοργάνωση.

Κόμβος ωστόσο στην πορεία της Αυτοοργάνωσης ήταν η ανοιχτή συγκέντρωσή της στο Ικόνιο στις 17 του Φλεβάρη του 2010.

Πρόκειται για ιστορική συγκέντρωση για το σύγχρονο εργατικό κίνημα της χώρας, κυρίως για τον λόγο ότι έδωσε ανοιχτό χαστούκι στους ναζιστές - ρατσιστές της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι προσπάθησαν με το ζόρι να επιβάλουν εκεί την παρουσία και τη δήθεν «φιλία» τους. Οι αντιφασίστες εργάτες τους είχαν καταγγείλει πριν ακόμη διεξαχθεί η συγκέντρωση, τους είχαν πετάξει στα μούτρα τη βρώμικη «αλληλεγγύη» τους και τους είχαν απαγορεύσει να εμφανιστούν. Αλλά όταν αυτοί εμφανίστηκαν, με επικεφαλής τον Παναγιώταρο, τους απώθησε με μαζική κινήση των συγκεντρωμένων.

Ανέφερε τότε το ρεπορτάζ της Νέας Ανατολής (http://www.oakke.gr/na453_4/zoni453_4.htm):

Η πάλη ενάντια στους ναζί προβοκάτορες και το φιάσκο τους

Η προβοκάτσια της Χρυσής Αυγής άρχισε με την ανάρτηση στην ιστοσελίδα της τοπικής οργάνωσης του Πειραιά της Χρυσής Αυγής της αφίσας της Αυτοοργάνωσης - η οποία καλούσε στη συγκέντρωση της 17/2- με ταυτόχρονη ρητή υποστήριξη του αγώνα της Αυτοοργάνωσης κατά του «κομμουνιστικού ΠΑΜΕ». Αυτή η ανάρτηση έγινε στις 13/2 δηλαδή 2 μέρες αφότου κολλήθηκε η αφίσα της Αυτοοργάνωσης στον Πειραιά. Η αναρτημένη από τους ναζιστές αφίσα ήταν η φωτογραφία μιας γνήσιας αφίσας που είχε ξεκολληθεί από έναν τοίχο. Το Συντονιστικό πληροφορήθηκε συμπτωματικά την ύπαρξη της ανάρτησης στις 15/3 το βράδυ γιατί η πολυσύχναστη κεντρική ιστοσελίδα της Χρ. Αυγής δεν την είχε αναρτήσει προφανώς για να μείνει η «συμπαράσταση» κρυφή ως το τέλος και το Συντονιστικό να βρεθεί προ εκπλήξεως τη μέρα της συγκέντρωσης μπροστά σε μια μαζική παρουσία ναζιστών.

Το Συντονιστικό της Αυτοοργάνωσης έκρινε ότι επρόκειτο όντως για μεγάλη προβοκάτσια. Και μόνο το ΠΑΜΕ μπορεί να ωφεληθεί από αυτήν την προβοκάτσια γιατί βρίσκεται σε μεγάλη απομόνωση στη Ζώνη αυτή τη στιγμή. (...) Ποτέ το ΠΑΜΕ στη Ζώνη και το ψευτοΚΚΕ γενικά δεν έχουν ενοχλήσει πολιτικά αυτούς τους κνίβαλους. Το μόνο που έχει κάνει το ψευτοΚΚΕ είναι να δηλώνει σε κάθε περίπτωση ότι είναι αντίθετο στο να βγει εκτός νόμου αυτή η ναζιστική συμμορία. Αυτή η αμοιβαία μη εχθρική στάση εξηγείται από ένα πράγμα, ότι με εξαίρεση τη διαφορετική στάση τους απέναντι στους μετανάστες, έχουν την ίδια διεθνή γραμμή, δηλαδή είναι εναντίον της ΕΕ και υπέρ της αντιδυτικής πολιτικής του νεοναζιστικού άξονα Ρωσίας- Κίνας.

Αντίθετα όλοι ξέρουν τη μετωπική και ανειρήνευτη πάλη της ΟΑΚΚΕ με τη Χρυσή Αυγή σε όλα τα επίπεδα και ιδίως για να βγει αυτή εκτός νόμου. Στην Αυτοοργάνωση ο ΕΡΓΑΣ (η συνδικαλιστική παράταξη της ΟΑΚΚΕ) είναι μια μικρή μειοψηφία μέσα σε ένα μεγάλο κίνημα ανεξάρτητων από πολιτικές παρατάξεις εργατών αλλά όλοι ξέρουν το κύρος που έχει εκεί, όχι μόνο για το ηθικό ανάστημα του αλλά και γιατί εδώ και χρόνια ο ΕΡΓΑΣ πριν από κάθε άλλο εργάτη έβαλε ζήτημα δημιουργίας σωματείου Ζώνης. Πως λοιπόν ήρθε ξαφνικά στους χρυσαυγίτες η έμπνευση να γίνουν τόσο θερμοί υπο-

συνέχεια στη σελ. 6

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΨΕΥΤΟΚΚΕ – ΝΑΖΙ

συνέχεια από τη σελ. 5

στηριχτές ενός εργατικού κινήματος μόνο και μόνο επειδή αυτό τα βάζει με το «κομμουνιστικό ΠΑΜΕ» την ώρα που υπάρχουν μέσα στην Αυτοοργάνωση οι εντελώς εχθρικοί τους πραγματικοί κομμουνιστές του ΕΡΓΑΣ; Αυτά εξηγούνται μόνο από μια προβοκάτσια.

Να γιατί το συντονιστικό συνεδρίασε έκτακτα στις 16/3 και πήρε ομόφωνα την απόφαση να καταγγείλει σαν προβοκατόρική την ανακοίνωση της Χρυσής Αυγής και να εκδώσει τη γνωστή πια σε όλους καταγγελία που χαρακτηρίζει τη Χρυσή Αυγή ρατσιστική και «άκρως ανεπιθύμητη» σε κάθε αιώνα της Αυτοοργάνωσης.

Παρόλη αυτήν την πάνω από σαφή καταδίκη και αποδοκιμασία οι χρυσαυγίτες ήρθαν με 15 άτομα και επικεφαλής τους τον μαχαιροβγάλτη υπαρχηγό της Χ.Α Παναγιώταρο έξω από το χώρο της συγκέντρωσης μισή ώρα πριν αυτή ξεκινήσει για να συμμετέχουν σε αυτή. Προφανώς επεδίωκαν να τραβήξουν κάποια φωτογραφία της συγκέντρωσης με κάποιες φάτσες τους μέσα σε αυτήν για να την λερώσουν. Κοντά στο χώρο ήρθαν 5 άτομα και οι υπόλοιποι έμειναν μακρύτερα. Σχεδόν όλοι ήταν με μαύρα καπελάκια, μαύρα ρούχα και μαύρες φυσιογνωμίες αλλά χωρίς (φανερή) στρατιωτική εξάρτηση. Τα μέλη του Συντονιστικού τους έδωσαν την ανακοίνωση και τους κάλεσαν να φύγουν. Αυτοί απομακρύνθηκαν λίγο και άρχισαν να επικοινωνούν με τα κινητά τους προφανώς με τους εντολείς τους. Σε λίγο εμφανίστηκαν και είπαν στο Συντονιστικό ότι εδώ έρχονται όχι σαν Χ. Αυγή αλλά επειδή τους κάλεσε στη συγκέντρωση ο φίλος τους αντιδήμαρχος του Περάματος Παντελεάκος (Ο ρόλος αυτού του Παντελεάκου μένει να διερευνηθεί). Οι εργάτες τους απάντησαν ότι δεν τους ενδιαφέρει κανένας Παντελεάκος αλλά η απόφαση της Συντονιστικής και τους κάλεσαν για μια ακόμα φορά να φύγουν και ότι εν πάσει περιπτώσει δεν θα μπει κανείς μέσα. Οι Χρυσαιγίτες κάθισαν σε απόσταση 50 μέτρων από την πύλη του γηπέδου. Στην πύλη του σταδίου έμεινε μια μικρή περιφρούρηση από την Αυτοοργάνωση και η εκδήλωση άρχισε με το προεδρείο της συγκέντρωσης να καταγγέλλει την ναζιστική Χ.Α και να διαβάσει την απόφαση του Συντονιστικού.

Σε λίγη ώρα κάποιος από τους χρυσαυγίτες με άλλη εμφάνιση: αλογοουρά, αξύριστος, ανοιχτότερα ρούχα, τρύπωσε σαν δήθεν άσχετος στην αίθουσα. Η δεύτερη σειρά όμως της περιφρούρησης τον τσίμπησε που προσπαθούσε να μαγνητοφωνήσει τις ομιλίες, τον πήρε παραμάσχαλα και τον έβγαλε στο λεφτό έξω από τον χώρο του γηπέδου. Την ίδια εκείνη στιγμή ένας άλλος ναζιστής προσπαθούσε να μπει από μια άλλη διπλανή είσοδο. Ένας περιφρουρητής του έφραξε τον δρόμο και του είπε: **Δεν περνάς φασίστα. Και δεν πέρασε. Τότε ήρθαν και οι άλλοι χρυσαυγίτες και κανά δυο άρχισαν άρχισαν να κάνουν κάποιο θόρυβο και να διαμαρτύρονται για τους «κακούς τρόπους» της περιφρούρησης. Με το που άκουσαν τις φωνές βγήκαν στο λεφτό έξω από την αίθουσα εκατό άτομα και μερικοί άρχισαν να φωνάζουν: «έξω φασιστές, έξω ναζιστές» ενώ αρκετοί εργάτες που ως πριν δεν ήθελαν βίαια επεισόδια ήταν έτοιμοι να τους ορμήσουν γιατί κατάλαβαν ότι ήθελαν να χαλάσουν τη συγκέντρωση. Τότε επέμβηκε μια μικρή αστυνομική δύναμη που ήταν εκεί για να προστατέψει τους Χρυσαιγίτες. Λίγο μετά αυτοί έφυγαν για τα καλά και η συγκέντρωση συνεχίστηκε κανονικά.**

(...) Την άλλη μέρα κάποια μέλη του ΠΑΜΕ φάνηκαν καλά ενημερωμένα για την προβοκάτσια της Χ.Α και προσπάθησαν να πουν ότι η Αυτοοργάνωση είναι με τη Χ.Α. Οι καθοδηγητές τους δεν τους είχαν πει όμως ούτε

για την καταγγελία της Αυτοοργάνωσης, ούτε για το ξωπέταγμα των χρυσαυγιτών από την συγκέντρωση. Όταν έμαθαν τι έγινε το βούλωσαν.

Στην ίδια ανάρτηση της Νέας Ανατολής δημοσιεύσαν και η ανακοίνωση του συντονιστικού της Αυτοοργάνωσης, με την οποία καταγγελλόταν η προβοκάτσια των ναζιστών.

ΕΚΤΑΚΤΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΤΗΣ Αυτοοργάνωσης των εργατών της Επισκευαστικής Ζώνης

Ομόφωνη απόφαση-καταγγελία του Συντονιστικού της Αυτοοργάνωσης των εργατών της Επισκευαστικής Ζώνης ενάντια στην προβοκάτσια που επεχείρησαν οι ναζιστές της Χρυσής Αυγής λίγο πριν την συγκέντρωση της 17/2 στο Πέραμα.

Το κείμενο της απόφασης έχει ως εξής:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πληροφορηθήκαμε ότι η τοπική οργάνωση του Πειραιά της «Χρυσής Αυγής» ανάρτησε στην ιστοσελίδα της την ανακοίνωση-αφίσα με την οποία καλούμε στη συγκέντρωσή μας της 17 του Φλεβάρη στο Πέραμα και δηλώνει πως υποστηρίζει τον αγώνα μας κατά του «κομμουνιστικού ΠΑΜΕ».

Η αυτοοργάνωση χαρακτηρίζει προβοκατόρική αυτήν την ανακοίνωση και θεωρεί ότι έχει σαν στόχο να εμφανίσει τους εργάτες της Ζώνης σαν σύμμαχους μιας ρατσιστικής οργάνωσης και σαν αντικομμουνιστές.

Οι εργάτες της Αυτοοργάνωσης δίνουν πάλη για την επιβίωση τους που σημαίνει πάλη για την ανάπτυξη της Ζώνης και όλης της χώρας και πάλη για την ενότητα όλων των εργατών και για τη συνδικαλιστική δημοκρατία στο χώρο δουλειά μας. Σε αυτόν τον ταξικό, δημοκρατικό και πατριωτικό μας αγώνα θέλουμε σαν συμπαραστάτες μας όλους τους ανθρώπους που όπως και εμείς οι ίδιοι έχουν διαφορετικές πολιτικές και ιδεολογικές απόψεις οπότε ανάμεσά τους και κομμουνιστές. **Οι μόνοι που δεν μπορούν να χωρέσουν σε ένα τέτοιο αγώνα είναι οι ρατσιστές της Χρυσής Αυγής που μόνο διασπούν την εργατική τάξη και απεχθάνονται τη δημοκρατία.**

Δηλώνουμε πως δεν θέλουμε την στήριξη τους και θεωρούμε άκρως ανεπιθύμητη την παρουσία των ρατσιστών της Χρυσής Αυγής στις όποιες εκδηλώσεις του αγώνα μας.

Η τραμπούκικη επίθεση – σταθμός του Απρίλη του 2010

Αφού οι σοσιαφασίστες του ψευτοΚΚΕ – ΠΑΜΕ είχαν φάει τα μούτρα τους με τη χρυσαυγίτικη προβοκάτσια που η Αυτοοργάνωση τους τη γύρισε μπουόμερανκ, δείχνοντας ψηλά αντιφασιστικά αντανάκλαστικά, οι εργάτες αναθάρρησαν ακόμη περισσότερο και πύκνωσαν τις γραμμές της.

Οι κνίτες, από την άλλη σκύλιαζαν και απειλούσαν κάθε μέρα και περισσότερο, δείχνοντας ανοιχτά το επί της ουσίας ακροδεξιό τους πρόσωπο, απειλώντας εργάτες ότι εάν υπογράψουν για σωματείο Ζώνης δεν θα ξαναπάσουν δουλειά, εκμεταλλευόμενοι την ήδη τότε βαριά ανεργία εκατοντάδων εργατών.

Στις 30 Απριλίου του 2010, δύο και κάτι μήνες μετά την ιστορική συγκέντρωση στο Ικόνιο, 20 εργάτες – μέλη της Αυτοοργάνωσης είχαν ξεκινήσει από το ξημέρωμα να μοιράζουν προκήρυξη στην πύλη της Ζώνης στο Πέραμα, με την οποία ξεσκέπαζαν τις συκοφαντίες, τους τραμπουκισμούς και τους αντεργατικούς εκβιασμούς του ψευτοΚΚΕ – ΠΑΜΕ. Καλούσαν τους εργάτες να πυκνώσουν τις γραμμές της Αυτοοργάνωσης και να δώσουν την τελική ώθηση για τη δημιουργία του εργατικού δημοκρατικού –

ταξικού σωματείου Ζώνης, που θα έκφραζε την πλειοψηφία των εργαζόμενων και θα τελειωνε μια κι έξω την αντεργατική, τραμπούκικη συνδικαλιστική δικτατορία των κνιτών.

Τότε, μακριά από τα φώτα της καθεστωτικής δημοσιογραφικής δημοσιότητας, με την οποία οι κνίτες έχουν αγαστές σχέσεις όσο και αν παριστάνουν το «επαναστατικό» κόμμα, μια δράκα 50 τραμπούκων του ψευτοΚΚΕ επιτέθηκε με χυδαίες βρισιές και μορφή ναζιστικού τάγματος εφόδου στα μέλη της Αυτοοργάνωσης που μοιράζαν την προκήρυξη, ματώνοντας δύο εξ αυτών και στέλνοντας τον ένα στο νοσοκομείο με τραύμα στο κεφάλι.

Η αφίσα – καταγγελία του φασιστικού τραμπουκισμού του ψευτοΚΚΕ, την οποία η Αυτοοργάνωση κόλλησε σε όλο τον Πειραιά και έκανε αίσθηση, ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Φασιστική, απρόκλητη επίθεση δέχτηκαν το πρωί της Παρασκευής 30/4 μέλη της Αυτοοργάνωσης των Εργατών της Επισκευαστικής Ζώνης Περάματος από ομάδα τραμπούκων της διοίκησης του Συνδικάτου Μετάλλου (ΠΑΜΕ). Η Αυτοοργάνωση ήταν στην πύλη της Ζώνης από τις 5:30 το πρωί και μοίραζε προκήρυξη που απαντούσε σε συκοφαντίες της διοίκησης του συνδικάτου εναντίον της. Κατά τις 6 πμ εμφανίστηκαν 5 άτομα από τη διοίκηση και απαίτησαν να φύγουν από εκεί γιατί θα μοιράζαν οι ίδιοι προκήρυξη του συνδικάτου. Αυτή ήταν μια πρωτοφανής απαίτηση. Πάντα όταν κάποιος έρχεται δεύτερος για να μοιράσει προκήρυξη στην πύλη πήγαινε μπροστά ή πίσω από τον άλλο που ήδη μοιράζει.

Οι εργάτες της Αυτοοργάνωσης απάντησαν ότι δεν θα υπέκυπταν σε αυτήν την παράλογη απαίτηση που είχε μόνο ένα νόημα και ένα στόχο, την ταπείνωση και την υποταγή τους. **Μετά από λίγη ώρα η διοίκηση μάζεψε τα μέλη που έχει το ΠΑΜΕ στη Ζώνη (καμία 50άρια) και επιτέθηκε στους 20 εργάτες της Αυτοοργάνωσης με στυλ χιτλερικού τάγματος εφόδου δηλαδή με γρονθοκοπήματα που συνοδεύονταν από υστερικές κραυγές και βρισιές. Δύο μέλη της Αυτοοργάνωσης τραυματίστηκαν ενώ ένα από αυτά μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο με αιμορραγία από τα τραύματα στο κεφάλι.**

Αυτή η φασιστική επίθεση θα μετατραπεί σε μπουόμεραγκ γιατί οι εργάτες της Ζώνης έχουν κουραστεί και σιχαθεί αυτή τη συμμορία που δεκαετίες τώρα καταδυναστεύει και καταστρέφει τη ζωή τους με το να κάνει εκβιασμούς στη δουλειά, με το να τους αφήνει άνεργους διώχνοντας τα καράβια και με το να ασκεί νοθεία και βία στις εκλογές...

...Η αντίσταση σε αυτή την τρομοκρατία δεν είναι μόνο ένα τεράστιο ζήτημα στοιχειώδους συνδικαλιστικής δημοκρατίας στη χώρα μας είναι και ένα ζήτημα επιβίωσης των εργαζομένων στις συνθήκες της μεγάλης ανεργίας και των νέων μέτρων πείνας που φέρνει η χρεωκοπία της χώρας. Για να ζήσει η εργατική τάξη πρέπει από τη μια να αντισταθεί στα νέα μέτρα πείνας και υποχρεωτικής ανεργίας και από την άλλη να παλέψει για να υπάρχει βιομηχανική ανάπτυξη και να σταματήσει το σαμποτάζ σε βιομηχανικές και σε γενικότερες επενδύσεις με διάφορα ψευτοοικολογικά, ψευτοταξικά και γραφειοκρατικά προσχήματα. Η πιο μεγάλη αιτία της χρεωκοπίας της χώρας μας πιστεύουμε είναι η αποβιομηχάνιση. Χωρίς βιομηχανία δεν υπάρχει ούτε εργατική τάξη, ούτε ταξική πάλη, ούτε μελλοντική κοινωνία ισότητας παρά μόνο μια μόνιμη βαρβαρότητα και κανιβαλισμός» (<http://www.oakke.gr/na456/zoni456.htm>).

Αυτή την τραμπούκικη, φασιστική ενέργεια το ψευτοΚΚΕ, διά στόματος του τοπικού του αρχιψεύτη τραμπούκου Πουλικόγιαννη την αρνήθηκε, αφού είπε ότι δεν έ-

γινε ποτέ. Απέδειξε έτσι πόσο ένοχο είναι και πόσο αδυνατεί να την υπερασπιστεί μπροστά στο λαό, ακριβώς γιατί εκπροσωπεί το άδικο κι όχι το εργατικό δίκιο. Μ' αυτή του την άρνηση, ξεφτιλίζεται δε και το υποκριτικό επιχείρημα των κνιτών ότι η Αυτοοργάνωση ήταν «πρόδρομος» των ναζι της «Χρυσής Αυγής», αφού σ' αυτή την περίπτωση οι κνίτες δεν θα είχαν κανένα λόγο να μη δηλώσουν στεντόρεια τη φωνή ότι έδειραν ναζιστές ή φιλοναζιστές.

Το επιχείρημα του Πουλικόγιαννη ήταν απόδειξη πως δεν υπήρξε ξύλο και βία είναι ότι δεν υπάρχει ανάλογη καταγγελία της Αυτοοργάνωσης κατά του ΠΑΜΕ στο βιβλίο συμβάντων του Λιμενικού. Όμως κι εδώ ο κνίτης προβοκάτορας κάνει πως ξεχνά ότι η Αυτοοργάνωση είχε εκδώσει μεταξύ άλλων και καταγγελία κατά ενός ρεπορτάζ του Βήματος, στο οποίο γινόταν λόγος για απόπειρα καταγγελίας του περιστατικού στο Λιμενικό. Ανέφερε τότε η Αυτοοργάνωση: **Στο «Βήμα» της Τετάρτης 5/5 δημοσιεύτηκε ένα γεμάτο φρικτά ψέματα προβοκατόρικο άρθρο κατά της Αυτοοργάνωσης που την εμφανίζει σαν ένα διασπαστικό αντισύνδεσμο της εργοδοσίας, που τάχα κάλεσε το λιμενικό για βοήθεια εναντίον του ΠΑΜΕ, ενώ ο αρθρογράφος καλεί την αστυνομία να επέμβει υπέρ της Αυτοοργάνωσης. Πρόκειται για μια προβοκάτσια υπέρ του ΠΑΜΕ και της φιλικής του εργοδοσίας στη Ζώνη. Η Αυτοοργάνωση όχι μόνο δεν ζητήσε ποτέ την επέμβαση οποιουδήποτε λιμενικού, όχι μόνο δεν θέλει την επέμβαση καμιάς αστυνομίας, αλλά δίνει μια πάλη με πολιτικά μέσα που περνάει μέσα από την ενότητα όλου του κλάδου για ένα και μόνο ένα ταξικό και δημοκρατικό σωματείο. Γι' αυτό η Αυτοοργάνωση έχει κερδίσει την καρδιά της Ζώνης. Γι' αυτό οι προβοκάτορες δεν θα περάσουν** (http://autoorganosizionisperama.blogspot.gr/2011/01/blog-post_3870.html).

Η αλήθεια είναι πάντα επαναστατική, έλεγε ο γραμματέας του επαναστατικού, τριτοδιεθνιστικού ΚΚ Ιταλίας Αντόνιο Γκράμσι, δεσμώτης και τελικά θύμα του μωσολιτικού φασισμού. Κρύβοντας και διαστρεβλώνοντας την αλήθεια με τον πιο ωμό τρόπο, όπως ακριβώς δίδασκαν οι πιο ναζιστές και φασίστες αντικομμουνιστές θεωρητικοί, με πρώτο τον Γκέμπελς, οι κνίτες απλώς αποδεικνύουν πόσο βαθιά, άκρα δεξιά στέκονται στο ιστορικό οδόφραγμα ανάμεσα στην πρόοδο και στη συντήρηση, στη δημοκρατία και στο φασισμό, στην επανάσταση και στην αντεπανάσταση.

Το αντιφασιστικό καταστατικό του Συνδικάτου Ζώνης

Ο ΕΡΓΑΣ, συμμετέχοντας στην Αυτοοργάνωση, έδινε τη μάχη για μια θέση την οποία θεωρούσε αρχειακή από ταξική άποψη: η ενεργοποίηση του Συνδικάτου Ζώνης θα γινόταν μόνο εφόσον αυτό θα είχε τη στήριξη της πλειοψηφίας των εργατών. ΠΟΤΕ ΔΥΟ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΧΩΡΟ, γιατί κάτι τέτοιο σημαίνει ουσιαστικά κανένα συνδικάτο και θα παρέδιδε τους εργάτες βορά στην εργοδοσία. Αν αυτό γινόταν την ευθύνη θα την είχε το συνδικάτο της μειοψηφίας.

Ωστόσο, μέσα στην Αυτοοργάνωση εκφραζόταν έντονα η άποψη ότι χωρίς ίδρυση σωματείου, οι εργάτες δεν θα συσπειρώνονταν και ποτέ δε θα συγκροτούσαν πλειοψηφία, παραμένοντας στη στρούγκα του ψευτοΚΚΕ – ΠΑΜΕ.

Έτσι, και με την προϋπόθεση ότι ναι μεν το Σωματείο θα δημιουργούνταν σαν νομικό πρόσωπο αλλά θα ενεργοποιούνταν μόνο εφόσον ήταν πραγματικός εκφραστής της πλειοψηφίας, κατατέθηκε στο Πρωτοδικείο το καταστατικό του ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΡΓΑΤΩΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΝΑΥΠΗΓΟΕΠΙΣΚΕΥΑΣΤΙΚΩΝ ΖΩΝΩΝ.

Σε αυτό αναφέρεται ξεκάθαρα:

συνέχεια στη σελ. 14

Πως ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι Πουλήσαν το Σύνταγμα και τους Δικαστές στους Πραξικοπηματίες του ΣΥΡΙΖΑ και στους Μαφιόζους Υπερθεματιστές

συνέχεια από τη σελ. 1

βιασμούς της κυβέρνησης. Και ενώ οι δικαστές κάνανε την κυβερνητική συμμορία να παραμιλάει λυσσασμένη και να εξαπολύει βρισιές και κατάρτες εναντίον τους αποκαλύπτοντας έτσι στο λαό ολόπλευρα την φασιστική φύση της, οι υποτιθέμενοι πολιτικοί εκφραστές της δημοκρατικής νομιμότητας με πρώτους τους Γεννηματά και Θεοδωράκη και με το Μητσοτάκη να ακολουθεί πιο συγκρατημένα εξ αιτίας των εσωκομματικών του αντιστάσεων, συμπαρατάχθηκαν με τη μειοψηφία των Π του ΣΤΕ και άρχισαν για να ρίχνουν ονόματα στο τραπέζι για την άμεση εκλογή νέου ΕΣΡ χωρίς ο νόμος Παπά να έχει καταργηθεί, αλλά απλά να έχει ανασταλεί, δηλαδή να έχουν μπει σε διαπραγμάτευση μερικά σημεία του, χωρίς να έχει ανατραπεί η λογική του. Ήδη το πολιτικό πούλημα των δικαστών τους παρέδωσε στη μήνη της κυβερνητικής συμμορίας που τους έκοψε όλες τις απολαβές που τους είχε υποσχεθεί για να τους εξαγοράσει ώστε να βγάλουν θετική απόφαση (χθεσινή καταγγελία Θεοχάρη στο <http://www.protothema.gr/politics/article/624895/theoharis-sto-keno-i-prospatheia-tis-ku-vernisis-na-exagorasei-tin-psifo-ton-dikaston/>).

Η σύμπλευση των ναζιστών και των ψευτοκομμουνιστών με την κυβέρνηση.

Στην ουσία οι ψευτοδημοκράτες που τώρα προδίνουν τους δικαστές έχουν φερθεί χειρότερα και από τους φασίστες, δηλαδή τους ναζήδες της Χρυσής Αυγής και τους σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ που ο καθένας με τον τρόπο του ήταν από την αρχή με την κυβέρνηση.

Οι μεν ναζήδες, ήταν με την κυβέρνηση ανοιχτά και ξάστερα αφού αυτοί καταγγέλλουν με πάθος όλα τα κανάλια, ιδιαίτερα τα πιο αντιχρυσουαγίτικα κανάλια που η κυβέρνηση έκλεισε, το ΜΕΓΚΑ (στο οποίο θυμόμαστε ότι αυτή η συμμορία ουρούσε έξω από τα γραφεία του) και το ΑΛΦΑ.

Όμως το ψευτοΚΚΕ, ενώ είναι πάγια με τα πραξικοπηματικά όργια και τις συνταγματικές παρανομίες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, αυτό το κάνει καλυμμένα με το να εμφανίζεται σαν ουδέτερο. Δηλαδή προτάσσει μόνιμα το επιχείρημα, ότι η επίκληση της αστικής δημοκρατίας από την αντιπολίτευση ενάντια στα όποια μέτρα της κυβέρνησης θίγουν την ελευθερία της έκφρασης, είναι απλά το περιτύλιγμα της φαγωμάρας μεταξύ διαφορετικών μερίδων του κεφάλαιου, πράγμα που τάχα δεν ενδιαφέρει την εργατική τάξη. Δηλαδή δεν ενδιαφέρουν το ψευτοΚΚΕ τέτοια πράγματα όπως το ποιος θα έχει τα κανάλια, ποιος θα έχει τα λιμάνια, ποιος θα ελέγχει την ενέργεια της χώρας, και κυρίως δεν το ενδιαφέρει με ποιο τρόπο θα γίνεται αυτή η επιλογή του αστού ή ιμπεριαλιστή ιδιοκτήτη, δηλαδή αν αυτό θα γίνεται με την ωμή βία ή μέσα στο αστικοδημοκρατικό πλαίσιο, δηλαδή μέσα και από τον μίνιμουμ έλεγχο και έγκριση της κοινής γνώμης. Αυτή η αδιαφορία για τον αστικό δημοκρατισμό θεωρητικά και ιστορικά είναι μια κατάφορα αντιμαρξιστική και αντιλενινιστική θέση, μια θέση αντεργατική γιατί θέλει τις εκμεταλλευόμενες τάξεις στον καπιταλισμό να είναι αδιάφορες για τα ζη-

τήματα του πολιτικού δημοκρατισμού, οπότε και του αστικού δημοκρατισμού, με το πρόσχημα ότι αυτές οι τάξεις πρέπει να ενδιαφέρονται κύρια για τα άμεσα υλικά τους ταξικά συμφέροντα. Όμως η πάλη για τον πιο προωθημένο δημοκρατισμό και μέσα στον καπιταλισμό, είναι αυτή ακριβώς που προετοιμάζει τις εργαζόμενες μάζες για την δικιά τους επαναστατική, δηλαδή προωθημένα δημοκρατική πολιτική εξουσία.

Στην πραγματικότητα αυτή η φαινομενικά “εργατιστική-οικονομίστικη” θέση που παριστάνει την αναρχική, ισοδυναμεί στην εποχή των ιμπεριαλιστικών φασισμών με συνειδητή ταξική συμμαχία με τις πιο φασιστικές μερίδες της αστικής τάξης, μιας και είναι αυτές ακριβώς που συντρίβουν με την ωμή βία, δηλαδή ενάντια σε κάθε αστοδημοκρατικό πολιτικό πλαίσιο και τελικά καταβροχθίζουν τις αντίπαλες τους λιγότερο ή και καθόλου φασιστικές μερίδες της αστικής τάξης. Για παράδειγμα η συγκεκριμένη αδειοδότηση των τηλεοπτικών καναλιών θα μπορούσε να θεωρηθεί καταχρηστικά σαν σύγκρουση κεφαλαίων μέσα στα αστικά δημοκρατικά πλαίσια αν το πολύ επιτρέπονταν να έχουν τηλεοπτικά κανάλια ο αρχηγός του γηπεδικού χουλγκανισμού διωκόμενος για βαριά κακοεργήματα Μαρινάκη και ο εκπρόσωπος στην Ελλάδα του μαζικού σφαγέα Πούτιν Ιβάν Σαββίδης, δίπλα στα υπάρχοντα κανάλια ΜΕΓΚΑ, ΑΛΦΑ, ΣΤΑΡ και ΕΨΙΛΟΝ.

Αλλά το να παίρνουν κανάλια οι δύο πρώτοι επειδή με ωμή πολιτική βία, δηλαδή με ωμή παραβίαση της αστικής συνταγματικής νομιμότητας, κλείνουν κανάλια που λειτουργούν από δεκαετίες, τότε έχουμε φασιστική φήμωση των δεύτερων υπέρ των πρώτων. Όταν δηλαδή η αναδιανομή-αναδιάταξη του κεφάλαιου για την οποία μιλάει το ψευτοΚΚΕ σημαίνει οριστική φήμωση κάθε αστικής αντιπολίτευσης από μια κυρίαρχη μερίδα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού (ήδη μετά την πολιτική υποταγή του ANTENNA προετοιμάζεται με οικονομικά και δικαστικά μέσα η φήμωση του μόνου αντιπολιτευτικού ευρωπαϊόφιλου ΣΚΑΙ), τότε θα έρθει αυτόματα και η ώρα της φήμωσης κάθε λαϊκής αντιπολίτευσης, που έτσι κι αλλιώς σήμερα είναι πρακτικά εντελώς περιορισμένη. Γι αυτό μας νοιάζει και μας καίει σαν μαρξιστές και σαν εργατική τάξη η φήμωση των καναλιών, ή του αστικού τύπου, ή η κατάρρευση του “σατανικού αμερικάνικου” ίντερνετ κλπ. Γιατί ξέρουμε πως μια αστική φασιστική δικτατορία χτυπάει την εργατική τάξη και την προετοιμασία της επανάστασης άπειρες φορές περισσότερο από όσο μια αστική δημοκρατική δικτατορία για αυτό και είναι η φτωχολογιά που δίνει συνθήκες την πιο σκληρή αντιφασιστική πάλη. (Δες κείμενα της ΟΑΚΚΕ για τον αστικό δημοκρατισμό www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/653— Ο Διωγμός των Δημοσιογράφων: Αλάνθαστο Σημάδι Επερχόμενης Φασιστικής Δικτατορίας, www.oakke.gr/sabotaz-crisis/samotaz-rosokinezikh-dieidusha/item/719—Εργαζόμενοι Αντισταθείτε στη Συμμορία των Σαμποτέρ που Κυβερνάει τη Χώρα—Το Τρομερό της Σαμποτάζ της Παραγωγής Ρίχνει στα Τάρταρα Μισθούς και Μεροκάματα).

Αποδεκτά στην πράξη από την αντιπολίτευση τα μαφιόζικα επιχειρήματα της κυβέρνησης

Αλλά, όπως δεν κουραζόμαστε να επαναλαμβάνουμε, είναι φυσικό να ποδοπατούν την απόφαση των δικαστών οι ανοιχτοί ναζήδες και οι ανοιχτοί σοσιαλφασίστες κάνοντας αποχή ή ψηφίζοντας παρόν αντίστοιχα. Το αληθινό σκάνδαλο είναι ότι ψηφίζουν υπέρ της κυβέρνησης κόντρα στην δημοκρατική δικαστική απόφαση του Πασόκ και το Ποτάμι και ότι αμέσως δίπλα τους ψηφίζει “παρόν” αντί για “όχι” και η ΝΔ, και στη συνέχεια δίνει ονόματα προέδρων του ΕΣΡ και τότε έμμεσα φαίνεται να εκδηλώνονται κάποιες αντιστάσεις μέσα στην τελευταία, αλλά ακόμα καμία ανοιχτά δεν καταγγέλλει το πούλημα. Γι αυτό μιλάμε για ελεεινή αστική τάξη.

Το χειρότερο είναι ότι για να καλυφτούν όλοι αυτοί για την προδοσία τους πιάστηκαν από τα επιχειρήματα της κυβέρνησης με πιο γελοίο εκείνο που λέει ότι η απόφαση του ΣΤΕ μπορεί να αργούσε να καθαρογραφεί οπότε θα έμενε χωρίς γρήγορη ρύθμιση το τηλεοπτικό τοπίο, λες και δεν μπορούσε αυτό το τοπίο να περιμένει λίγες βδομάδες ή και μήνες ύστερα από 17 χρόνια έλλειψης ρύθμισης.

Όμως το πιο βρώμικο επιχείρημα της κυβέρνησης, που πρακτικά δεν συνάντησε αντιδράσεις από την αντιπολίτευση, ήταν το ότι αν ο νόμος Παπά ακυρωνόταν επίσημα και δεν αναστελλόταν οι υπερθεματιστές θα ζητούσαν πίσω τα λεφτά που έδωσαν, ενδεχόμενα και κάποιες αποζημιώσεις, ενώ με την αναστολή δεν θα μπορούσαν τάχα να τα ζητήσουν πίσω.

Η ανοιχτή ή έμμεση αποδοχή αυτού του επιχειρήματος είναι χαρακτηριστική της μεγάλης κατάρπτωσης της αστικής τάξης και του κοινοβουλευτισμού της. Δηλαδή μια σειρά κόμματα συζητούσαν ξεδιάντροπα στη Βουλή και τελικά συμφώνησαν μπροστά στον ελληνικό λαό ότι δεν έπρεπε να εφαρμόσουν μια πελώρια σημασίας δικαστική απόφαση, αλλά να παρανομήσουν για να μη δώσουν τάχα πίσω στους υπερθεματιστές τα 80 εκ Ευρώ που παράνομα εισέπραξαν από αυτούς για 3 χρόνια άδειας λειτουργίας. Βεβαίως ο πόνος τους δεν είναι να μη δώσουν πίσω τα λεφτά αυτά για να τα πάρουν τάχα οι φτωχοί. Αυτό δεν στέκει ούτε πρακτικά οικονομικά, ούτε κυρίως από την άποψη της πολιτικής δημοκρατίας.

Δηλαδή αν δεχτούμε ότι οι φτωχοί είναι το 1/3 των νοικοκυριών, όπως λένε οι στατιστικές, που σημαίνει γύρω στο 1,5 εκατομμύριο νοικοκυριά, τότε η μοιρασιά 80 εκ. Ευρώ στο κάθε ένα από αυτά αντιστοιχεί περίπου σε 53 Ευρώ στα 3 χρόνια, δηλαδή 16 Ευρώ το χρόνο ή λιγότερο από ένα μήνα! Στην πραγματικότητα οι πραξικοπηματίες δεν θέλουν να δώσουν πίσω τα λεφτά στους 2 φιλικούς τους υπερθεματιστές Σαββίδη και Μαρινάκη ακριβώς για να διατηρούν αυτοί οι τελευταίοι το δικαίωμα να προσβάλουν κάθε νέα διαδικασία για τις άδειες που δεν τους σφραγίζει, δηλαδή που δεν κλείνει όσα μπορεί περισσότερα από τα υπάρχοντα κανάλια. Αλλά πέρα από αυτά. Γενικά υπάρχει πιο ασχρό επιχείρημα από το ότι πρέπει να πλη-

ρώνονται πελώρια ποσά από τους ιδιοκτήτες καναλιών στο κράτος για να δίνει αυτό πολλά λεφτά στους φτωχούς; Αυτό σημαίνει ένα πράγμα: ότι πρέπει να δωροδοκούνται από τους πιο πλούσιους καναλαρχες οι φτωχοί για να ανέχονται ή ακόμα και να υποστηρίζουν τη φήμωση των καναλιών εκείνων των ιδιοκτητών που δεν διαθέτουν πολλά χρήματα. Αυτή είναι η γνωστή πια μέθοδος της μερικής εξαγοράς κάποιων φτωχών από φασίστες δικτάτορες, από μεγαλεμπόρους ναρκωτικών και από κάθε λογής μαφίες για να δεχτούν να βασανίζονται και να καταπιέζονται ένα ολόκληρο έθνος. Γι αυτό ο πλειοδοτικός διαγωνισμός στο όνομα της ευημερίας του λαού, και μάλιστα σε συσχετισμό με αποκλεισμό υπαρχόντων καναλιών, πρέπει να απορρίπτεται από θέση αρχής. Άλλωστε έχει αποδειχτεί ότι το ποσό των 60 εκ Ευρώ που οφείλει να δώσει κάθε υπερθεματιστής στον άκυρο διαγωνισμό μέσα σε 10 χρόνια δεν μπορεί να αποσβεστεί στα 10 χρόνια που κρατάει κάθε άδεια, που σημαίνει ότι όποιος πήρε κανάλια πρέπει με αυτά τα ποσά να μπαίνει μέσα σαν επιχειρηματίας. Αυτό είναι σε μετωπική σύγκρουση με τη λογική της κυβέρνησης ότι πρέπει να υπάρχουν μόνο 4 κανάλια για να υπάρχει οικονομική αυτοδυναμία των καναλιών μέσα από τα λεφτά των διαφημίσεων. Άρα αντί για οικονομική και υποτίθεται πολιτική αυτοδυναμία των καναλιών η λογική της κυβέρνησης Τσίπρα ήταν η πιο ωμή και μάλιστα η πιο μονοπωλιακή εκμετάλλευση της ενημέρωσης από τα πιο “παχιά πορτοφόλια” σύμφωνα με την έκφραση του Παππά. Γιατί κεφάλαια που πληρώνουν όσο-όσα για να έχουν κανάλια δεν το κάνουν για να κερδίζουν σαν καπιταλιστικές επιχειρήσεις θεάματος και ενημέρωσης, αλλά αντίθετα να ζημιώνονται σαν επιχειρήσεις για να κερδίζουν πολιτικά, και μόνο σε τελική ανάλυση και οικονομικά, από το μονοπώλιό τους στην πολιτική ενημέρωση.

Η λογική λοιπόν της φασιστικής συμμορίας Τσίπρα είναι: όλα τα κανάλια στις πιο μεγάλες μαφίες και στους χειρότερους ιμπεριαλισμούς. Γι αυτούς τους λόγους το πρώτο αίτημα μιας δημοκρατικής αντιπολίτευσης μετά την απόφαση του ΣΤΕ θα ήταν η ακύρωση του διαγωνισμού να συνοδεύεται καθαρά και ξάστερα από την άμεση επιστροφή των χρημάτων στους καναλαρχες υπερθεματιστές, είτε αυτοί είναι μαφιόζοι κεφαλαιοκράτες είτε είναι θύματα των μαφιόζων που τους υποχρέωσαν με τα παχιά τους πορτοφόλια να ανεβάσουν το δικό τους τίμημα σε ύψη αυτοκτονικά, η αλλιώς σε ύψη που τους υποχρεώνουν να γίνουν κι αυτοί μέλη της ιμπεριαλιστικής φασιστικής μαφίας που κυβερνάει τη χώρα η να σταματήσουν να έχουν κανάλια. Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρχει στη χώρα μόνο η αλήθεια Πούτιν, η αλήθεια των κρατικών ολιγαρχών, η αλήθεια των γραφειοκρατικών εκβιαστικών συμμοριών, η αλήθεια ενός στρατού ιδιωτών μικρών και μεγάλων παρασίτων υπερεκμεταλλευτών του προλεταριάτου, η αλήθεια των στρατών του φαιο-“κόκκινου” διακομματικού μετώπου.

Ας λείπει το βύσσινο.

Το πιο πάνω άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 3/11/2016

H ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr), e-mail: info@oakke.gr

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ Δήθεν “άνοιγμα” στους δανειστές για τη διάσπαση της ΕΕ, βάδμα του σαμποτάζ, της ανεργίας, και της αποικιοποίησης της χώρας

(Δημοσιεύτηκε στο www.oakke.gr στις 6/11/2016)

Ο κυβερνητικός ανασχηματισμός θέλει κατά τη γνώμη μας να κάνει δύο πράγματα: το πρώτο και κύριο είναι να φέρει πιο κοντά τη σοσιαλφασιστική δικτατορία στη χώρα, δηλαδή να συνεχίσει με βία, εξαγορές και εκβιασμούς και να πετύχει τον απόλυτο έλεγχο της τηλεοπτικής ενημέρωσης (και σε ένα βαθμό της διαδικτυακής), και παράλληλα την απόλυτη άλωση και ποδηγέτηση της δικαιοσύνης.

Το δεύτερο πράγμα που θέλει να κάνει η συμμορία Τσίπρα με τον ανασχηματισμό είναι να δυναμώσει την πολιτική διάσπαση της Ευρώπης και πιο ειδικά την απομόνωση της πολιτικο-οικονομικής γραμμής του αντιπουτινικού Σόιμπλε, με το να θέσει στη Γερμανία, σε συμμαχία με τις ΗΠΑ και τον ευρωπαϊκό νότο, πιο πειστικά και πιο πιεστικά από ποτέ το ζήτημα της μείωσης του χρέους πριν τις γερμανικές εκλογές.

Ανασχηματισμός για το γοργότερο εκφασισμό του κράτους

Για να πετύχει τον πρώτο και κύριο από τους δύο παραπάνω στόχους η κυβέρνηση Τσίπρα κάνει έναν ανασχηματισμό που δυναμώνει τον εκφασισμό του κράτους με εργαλείο τα πιο κρίσιμα σε αυτή τη φάση υπουργεία:

Το ένα είναι το υπουργείο Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης που συστάθηκε για τον έλεγχο της γραμμής των καναλιών, και μεσοπρόθεσμα -απ' ό,τι δείχνει ο τίτλος του- για τη φίμωση του ηλεκτρονικού τύπου, γιατί ελεύθερος τύπος στο ίντερνετ σε συνδυασμό με μια ελεύθερη ραδιοφωνία κάνει τελειώς αδύναμη και εντελώς προκλητική για τον πληθυσμό τη φίμωση των καναλιών. Σε αυτό το υπουργείο η συμμορία Τσίπρα έχει τοποθετήσει τον καλύτερό της, το θρασύτερο και πιο αδίστακτο φασίστα της, το χασάπη Παππά.

Αλλά πως να φιώσει κανείς τα κανάλια, το διαδικτυακό και ραδιοφωνικό τύπο αν δεν έχει πρώτα φιώσει τους δικαστές όπως απέδειξε η αποτυχία του Παππά με το ΣτΕ; Για να “τακτοποιήσει” λοιπόν κατ' αρχήν το ΣτΕ και στη συνέχεια να εκκαθαρίσει τους ξεσηκωμένους ενάντια στην κυβέρνηση δικαστές και τις δικαστικές τους ενώσεις, (που δείξαν ανέλπιστα χαρακτήρα και τόλμη, μιας και στα πολιτικά ζητήματα αυτοί συνήθως υποτάσσονταν στην πολιτική εξουσία), η συμμορία τοποθέτησε σαν υπουργό Δικαιοσύνης στη θέση του Παρασκευόπουλου τον ως τώρα υφυπουργό Αθλητισμού Κοντονή. Ο προτελευταίος εκδιώχθηκε από την κυβέρνηση λόγω της ανεπαρκούς επίδοσης του στο κρίσιμο έργο που είχε να διεκπεραιώσει, δηλαδή να καταργήσει τη σχετική ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας. Είναι αλήθεια ότι ο Παρασκευόπουλος έκανε μερικές καιρικές βρώμικες εκκαθαρίσεις (πχ Τσατάνη, Ντογιάκου) με τη βοήθεια των αδίστακτων Παπαγγελόπουλου και της συνδικαλιστριάς του ΣΥΡΙΖΑ Θάνου. Όμως ο Παρασκευόπουλος δεν ήταν κατάλληλος για να χύσει πολύ αίμα και φάνηκε εξόφθαλμα αδύναμος και αμήχανος δίπλα στους δύο προηγούμενους, πιθανά γιατί κωλυόταν από το παρελθόν

του ακαδημαϊκού ποινικολόγου που δύσκολα θα άντεχε να κυκλοφορεί στους ντόπιους και διεθνείς δικαστικούς κύκλους μέσα σε μία γενικευμένη γιούχα.

Αυτά τα κωλύματα δεν τα έχει ένας Κοντονής, ο οποίος ανέλαβε άνετα να διαπράξει ένα όργιο παρανομίας για να αποκεφαλίζει και να ελέγξει για λογαριασμό της κυβέρνησης τη διοίκηση της ΕΠΟ δήθεν στο όνομα της πάταξης της ποδοσφαιρικής διαφθοράς, ενώ ο ίδιος διατηρούσε τις καλύτερες σχέσεις με τον αρχιερέα της Μαρινάκη, καθώς και με τους δύο άλλους μεγάλους αρχηγούς των χουλιγκανικών στρατών που τρομοκρατούν διαιτησίες και αδύναμες οπαδικά ομάδες, Μελισσανίδη και Σαββίδη. Στην ουσία η αποστολή του ήταν να καταργήσει για λογαριασμό των μεγάλων ποδοσφαιρικών αφεντικών όχι μόνο τη διοίκηση της ΕΠΟ αλλά συνολικά το αυτοδιοικητο του ποδοσφαίρου, δηλαδή τις διαδικασίες ελέγχου και εκλογής της διοίκησης από τη γενική συνέλευση των ενώσεων των ποδοσφαιρικών σωματείων. Στόχος του ήταν να θέσει το ποδόσφαιρο, αυτό το κεφαλαϊώδες για κάθε φασισμό παρακρατικό εξάρτημα της πολιτικής εξουσίας υπό πλήρη κυβερνητικό έλεγχο. Γι' αυτό το σκοπό μάλιστα ο Κοντονής δεν δίστασε να έρθει σε σύγκρουση με τη διεθνή ΦΙΦΑ, και τελικά πέτυχε να προκαλέσει το διορισμό προσωρινής διοίκησης στην ΕΠΟ. Ένας υπουργός που ξέρει να διαχειρίζεται με επιτυχία τη βία, και τις δικαστικές και διαιτητικές αρχές στο ποδοσφαιρικό παρκαράτος φαίνεται πολύ κατάλληλος για τον έλεγχο της πολύ πιο χαμηλών τόνων αξιότιμης δικαστικής υπαλληλίας, με τη βοήθεια βέβαια των διορισμένων από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, δηλαδή εγκαθήμενων προέδρων των ανωτάτων δικαστηρίων, και των ελεγχόμενων από αυτούς πειθαρχικών.

Έχει επίσης σημασία που ένα νέο σοσιαλ-φασιστικό δίδυμο, αυτό των Σκουρλέτη-Γεροβασίλη ανέλαβε δράση στο πολύ καιρικό υπουργείο Εσωτερικών που ελέγχει τις προσλήψεις και όλη τη λειτουργία της καθαρά κρατικής διοίκησης. Το πιο ανησυχητικό είναι ότι ήδη η κυβέρνηση έχει εκφράσει τη διάθεση να ελέγξει αντισυνταγματικά και την αυτοδιοίκηση με το διορισμό γενικών γραμματέων από την κυβέρνηση στους Δήμους.

Ανάλογα μαύρα σημάδια σηκώθηκαν πάνω από την εκπαίδευση από όπου ο Φίλης εξοστρακίστηκε, όχι για το αλαζονικό και τραμπούκικο του στυλ, που είναι κοινό για όλους τους διψασμένους για εξουσία κυβερνητικούς συριζαίους αλλά για το μόνο καλό του, ότι προσπάθησε να περιορίσει την εκκλησιαστική εξουσία στο κράτος. Και το έκανε σε μια στιγμή που η όλο και πιο μαύρη εκκλη-

σιαστική ηγεσία με επικεφαλής τον ρωσόδουλο Ιερώνυμο θέλει να κάνει την ορθοδοξία κυρίαρχη μέσα στο κράτος γιατί αυτή αποτελεί το πλατύτερο και από πολλές απόψεις βαθύτερο εργαλείο διείσδυσης και κυριαρχίας του ρώσικου ορθόδοξου κράτους μέσα στο ελληνικό κράτος.

Για να γίνει αυτό εντελώς σαφές στους πάντες οι Ιερώνυμοι και Τσίπρας δεν αρκέστηκαν στο να διώξουν τον Φίλη από το υπουργείο αλλά έχωσαν μέσα σε αυτό σε θέση υφυπουργού το ελληνορθόδοξο φασιστικό παγώνι των ΑΝΕΛ που λέγεται Ζουράρις. Πρόκειται για τον άνθρωπο που μετέφερε σε συνέντευξή του σαν ανέκδοτο το ότι οι χρυσαυγίτες βουλευτές έπρεπε να είχαν περικυκλώσει κάποια στιγμή τη Ρεπούση στη Βουλή για να καταλάβει τι σημαίνει “συνωστισμός”. Αυτός ο άνθρωπος έγινε υφυπουργός Παιδείας από το ΣΥΡΙΖΑ. Φυσικό από μια “αριστερά” που πρότεινε για θεματοφύλακα της ραδιοτηλεοπτικής ελευθερίας του λόγου το θαυμαστή του αρνητή του Ολοκαυτώματος Ίρβιγκ και φίλο της “Χρυσής Αυγής” Πολύδωρα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ενισχύθηκαν οι ΑΝΕΛ στην κυβέρνηση, ενώ απομακρύνθηκαν σχεδόν όλοι -πλην του χειρότερου από αυτούς Κουρουμπλή- οι προερχόμενοι από το ΠΑΣΟΚ.

Αλλά το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο των φασιστικών προθέσεων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ είναι η παραμονή στο κυβερνητικό σχήμα του υφυπουργού Υγείας Πολάκη, του ανθρώπου που θα έθαβε τους δημοσιογράφους στα τρία μέτρα για να μην αμφισβητούν την κυβέρνηση, του πιο ανοιχτού τραμπούκου απέναντι σε όλους τους αντιφρονούντες στην κυβερνητική πολιτική, ο οποίος έχει συμπεριφερθεί με το μεγαλύτερο θράσος, χυδαιότητα και περιφρόνηση στους πολίτες που καταβασανίζονται μέσα στα διαλυμένα νοσοκομεία και αργοπεθαίνουν περιμένοντας μία εγχείρηση, μία εξέταση, μία χημειοθεραπεία.

Ανασχηματισμός για τη διάσπαση της Ευρώπης, για το παραγωγικό σαμποτάζ, για την εξαθλίωση του λαού, για το μίσος στην Ευρώπη και για την αποικιοποίηση της χώρας από τους ρωσοκινέζους

Η ραγδαία φασιστικοποίηση που σημαίνει το νέο σχήμα πνίγηκε μέσα στον απόηχο των μικρότερης σημασίας ανατροπών που έγιναν στα παραγωγικά υπουργεία. Αυτές μονοπώλησαν τις ανακοινώσεις των κομμάτων με τη λεγόμενη φιλοευρωπαϊκή αντιπολίτευση να μιλάει για ανακύκλωση και αποτυχημένο σχήμα που δεν θα φέρει καμία αλλαγή, και το “ρίζοσπαστικό” ψευδοΚΚΕ να μιλάει για πιο δουλικά σχήμα στους δανειστές. Αυτές οι εκτιμήσεις όχι μόνο αποπροσανατολίζουν το λαό από το κυριαρχικό στον ανασχηματισμό ζήτημα της πολιτικής δημοκρατίας, αλλά αποπροσανατολίζουν και στο ίδιο το οικονομικό ζήτημα.

Ο ανασχηματισμός στα οικονομικά υπουργεία έχει κι αυτός πολιτική στόχευση, αλλά αυτή είναι στην κύρια πλευρά της στο εξωτερικό επίπεδο και όχι τόσο στο εσωτερικό. Η πολιτική στόχευση είναι η πίεση στην ΕΕ να δεσμευτεί πριν τις γερμανικές εκλογές να μειώσει με συγκεκριμένο τρόπο το ελληνικό χρέος. Μια τέτοια απόφαση πριν τις γερμανικές εκλογές του φθινοπώρου του 2017 σημαίνει πολιτική έκθεση του Σόιμπλε στη γερμανική Βουλή και πλήγμα βαρύ ίσως και πτώση για τον ίδιο και το κόμμα του στις εκλογές του 2017, μιας και αυτός διαβεβαίωνε τη Βουλή ότι δεν χρειάζεται καμιά μείωση του ελληνικού χρέους, δηλαδή ανάγκη να πληρώσουν κι άλλα λεφτά οι γερμανοί φορολογούμενοι. Μια πτώση του Σόιμπλε ή του συνασπισμού CDU-CSU στον οποίο ανήκει, σημαίνει πτώση του τελευταίου μεγάλου ευρωπαϊκού αναχόμενου στη στρατιωτική και διπλωματική προέλαση του ρώσικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού στην Ευρώπη, καθώς και δυνάμωμα των οικονομικών φυγόκεντρων τάσεων στην ήδη αγωνιούσα ΕΕ. Γι' αυτό το λόγο η Ελλάδα θέλει μια **δέσμευση από τώρα** από την ΕΕ ότι θα της μειωθεί το χρέος και δεν απαιτεί να μειωθεί **από σήμερα** το χρέος. Κι αυτό γιατί θέλει πολιτική **έκθεση της Γερμανίας τώρα** και όχι **μείωση τώρα** των χρημάτων που η Ελλάδα θα πληρώνει στην ΕΕ. Στην ουσία η κυβέρνηση Τσίπρα θέλει κύρια διάσπαση της Ευρώπης και δευτερευόντως οικονομική, οπότε και πολιτική ανακούφιση για την ίδια. Αν η κυβέρνηση ήθελε οικονομική ανακούφιση για το λαό και μείωση του χρέους θα τα είχε πετύχει με το να πάρει μέτρα απελευθέρωσης των ντόπιων και των ξένων επενδύσεων που σήμερα με χίλια προσχήματα και μεθόδους εμποδίζει (υπερφορολόγηση, διοικητικά και περιβαλλοντικά εμπόδια, τρομοκρατία των αγορών με τα κάπιταλ κοντρόλ κλπ).

Για να θέσει όμως το ζήτημα της μείωσης του χρέους σχετικά πειστικά η ελληνική κυβέρνηση προτιμάει να συμμορφωθεί με τα δημοσιονομικά νούμερα των δανειστών όχι με την αύξηση της παραγωγής, αλλά με τρόπο που να χτυπάει την παραγωγή (υπερφορολόγηση, μείωση της δανειοδότησης, μείωση της κατανάλωσης των μαζών) και να εξαθλιώνει παραπέρα τις μάζες δηλαδή πάλι με την αύξηση των φόρων, τη μείωση των συντάξεων και τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών λόγω της αντικατάστασης των ψηλών μισθών με τους τελειώς άθλιους που αντιστοιχούν στην πελώρια ανεργία. Τέλος για να γίνει πειστική στη Γερμανία η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να κάνει και τις ιδιωτικοποιήσεις για τις οποίες παθαίνονται οι δανειστές που πιστεύουν ότι η κύρια αιτία της ελληνικής κακοδαιμονίας είναι ο κρατισμός και όχι το πολυμέταλλο και πολύπλευρο παραγωγικό σαμποτάζ, του οποίου η κρατική υπαλληλική αεργία και

συνέχεια στη σελ. 15

Πολυτεχνείο 2016- Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΕΠΕΛΑΥΝΕΙ ΠΑΝΤΟΥ ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΟΥΝ ΠΑΝΤΟΥ ΟΙ ΥΠΟΝΟΜΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Δημοσιεύτηκε στο www.oakke.gr στις 17/11/ 2016

Στη σημερινή επέτειο των 43 χρόνων της αντιφασιστικής εξέγερσης του Πολυτεχνείου αναδημοσιεύουμε κείμενο αφίσας της ΟΑΚΚΕ που κυκλοφόρησε και κολλήθηκε τον περσινό Νοέμβρη. Η καταγγελία μας για προετοιμασία νέας μεγαλύτερης δικτατορίας στη χώρα και η ανάλυση μας για το πως φθάσαμε ως εδώ είναι σήμερα πιο επίκαιρη από ποτέ.

Ένα χρόνο μετά, οι ραγδαίες εξελίξεις ήρθαν να επιβεβαιώσουν τις διαπιστώσεις που κάναμε το 2015: Έτσι: 1) ο σοσιαλφασισμός προχώρησε γρήγορα στη φασιστικοποίηση του κράτους με την επίθεση στα κανάλια και στη Δικαιοσύνη, 2) Ο σοσιαλιμπεριαλισμός έχει προωθήσει τις θέσεις του παγκόσμια και αποδεικνύει το κανιβαλικό του πρόσωπο στη Συρία, 3) η εκλογή του ανοιχτά φιλοπλουτινικού φασίστα Τραμπ, επιδεινώνει ραγδαία τους διεθνείς συσχετισμούς υπέρ των νέων χίτλερ και φέρνει πιο κοντά τον παγκόσμιο πόλεμο.

Στο μεταξύ σύσσωμο το πολιτικό σύστημα διαπρέπει όλο και περισσότερο σε δουλκότητα στο ρωσικό αφεντικό. Είναι χαρακτηριστικό πως το ψευτοΚΚΕ και λοιπές “κινηματικές” δυνάμεις εξάντλησαν την επαναστατικότητα τους σε κινητοποιήσεις κατά του “μακελάρη” Ομπάμα, του ηττημένου των αμερικανικών εκλογών, μένοντας επιδεικτικά ακίνητοι όταν πριν λίγες μέρες έφτανε στη χώρα ο υπουργός εξωτερικών του πραγματικού μαζικού μακελάρη του άμαχου συριακού πληθυσμού Πούτιν.

Η 43η επέτειος του Πολυτεχνείου βρίσκει τους ναζιστές ενισχυμένους με ανοιχτό το δρόμο της αθώωσης των βασικών στελεχών της ναζιστικής συμμορίας σε μια δική παρωδία, ενώ έχουν αποφυλακιστεί όλοι συμπεριλαμβανομένου του δολοφόνου του Π. Φυσά Ρουπακιά, με κυβερνητική κάλυψη και την ανοχή όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Οι εγκληματίες ναζήδες, αυτοί οι πιο δολικοί υπηρέτες του Πούτιν που θέλουν ρωσικό στρατό στα σύνορα απολαμβάνουν μετά τα αποτρόπαια εγκλήματα τους τη μεγαλύτερη εύνοια από το πολιτικό σύστημα.

Σήμερα γίνεται ακόμα περισσότερο αναγκαίο να υψωθεί το αληθινό Πολυτεχνείο απέναντι στο κατασκευασμένο από τους ρωσόφιλους ψευτοαριστερούς και ψευτοαναρχικούς φασίστες ψεύτικο Πολυτεχνείο της προβοκάτσιας, της φωπιάς και του τραμπουκισμού. Η υπεράσπιση του ιστορικού, αντιφασιστικού, φιλεργατικού Πολυτεχνείου είναι μια βασική προϋπόθεση για να συγκροτηθεί ένα αντιφασιστικό αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο αντίστασης στην όλο και πιο γοργά επερχόμενη δικτατορία, στην όλο και μεγαλύτερη εξαθλίωση του λαού που βυθίζεται στην ανεργία και χτυπιέται απο το τσακισμα των μισθών και των συντάξεων όσο μεγαλώνει η καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων απο αυτούς που θέλουν να μετατρέψουν τη χώρα σε ρωσοκινεζική αποικία. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι το μίσος του λαού το κατευθύνουν οι φαιο-“κόκκινοι” προβοκάτορες και φασίστες σαμποταριστές σε μια Ευρώπη που στα χέρια των χοντρόπετσων μονοπωλιστών της και δίχως μια οργανωμένη Αριστερά δεν μπορεί σήμερα να υπερασπίσει τον εαυτό της. Αλλά δεν θα αρχίσει η ώρα που το νεοναζιστικό μέτωπο Πούτιν-Σι-Τραμπ θα δημιουργήσει το δημοκρατικό και αντιιμπεριαλιστικό του αντίποδα στην Ευρώπη και παντού αλλού. Θα περάσουμε από ωδύνες αλλά αυτό είναι το τίμημα του τοκετού της νέας μεγάλης αντίστασης των λαών και του καινούργιου κόσμου που έρχεται. Αυτή θα αποκαλύψει το βαθύτερο ιδεολογικό εχθρό των λαών: το ψεύτικο κόκκινο που παντού εμφανίζει σαν αντιιμπερια-

λιστική και αντικαθεστωτική αντίσταση το παλιό γνωστό βρώμικο μαύρο και έτσι παντού εμποδίζει τη δημοκρατική αντίσταση.

**<<Οχι στη νέα δικτατορία που ετοιμάζουν μαζί και ψευτοαριστερά
Να υψώσουμε το αληθινό Πολυτεχνείο ενάντια στο ψεύτικο**

42 χρόνια μετά τη μεγάλη δημοκρατική εξέγερση του Πολυτεχνείου, που τσάκισε ιδεολογικά το φασισμό των συνταγματαρχών και έφερε την πρώτη μεγάλη περίοδο αστικής δημοκρατίας που έζησε η χώρα μας, **έναν νέος ακόμα πιο μεγάλος φασισμός προχίζει τα εργαλεία της κρατικής και παρακρατικής βίας μιας νέας ακόμα πιο μεγάλης δικτατορίας.**

Η ιδεολογική και πολιτική πηγή της νέας δικτατορίας είναι αυτό που υπήρξε ο εσωτερικός εχθρός της τότε σε μεγάλο βαθμό αυθόρμητης εξέγερσης του ελληνικού λαού: το ψευτοΚΚΕ. Αυτό έκανε το πάντα για να εμποδίσει την κατάληψη του Πολυτεχνείου στις 14 του Νοέμβρη και αφού απέτυχε μπήκε μέσα σε αυτήν προσπαθώντας από τότε ως σήμερα να μετατρέψει τη δικαιολογημένη αντίθεση του ελληνικού λαού στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό σε ανοχή ή και αγάπη στο ρωσικό σοσιαλιμπεριαλισμό. Αυτό δεν ήταν τυχαίο: Το ψευτοΚΚΕ γεννήθηκε από την πραξικοπηματική καθαίρεση της ηγεσίας Ζαχαριάδη και την οργανωτική διάλυση του αληθινού ΚΚΕ το 1958 από τους ρώσους σοσιαλιμπεριαλιστές και τους έλληνες εγκαθήμενους τους. Μάλιστα η ηγεσία Φλωράκη 3 μήνες πριν από την εξέγερση του Πολυτεχνείου είχε συνεργήσει πολιτικά στην δολοφονία του ηγέτη του αληθινού ΚΚΕ Ν. Ζαχαριάδη από την ηγεσία Μπρέζνιεφ ώστε να μην μπορεί ένα πραγματικό κομμουνιστικό κίνημα να αντιπαρατεθεί μετά τη διαφανόμενη πώση της χούντας στο προδοτικό ψεύτικο ΚΚΕ.

Στη μεταπολίτευση και αφού πρώτα το ψευτοΚΚΕ **συμμάχησε με την αστική τάξη** επιτέθηκε με τη βία και τη δημαγωγία ενάντια στην επαναστατική αριστερά του Πολυτεχνείου, έπνιξε το μεγάλο αντιφασιστικό κίνημα της εκκαθάρισης των χουντικών από το κράτος, την λεγόμενη αποχουντοποίηση, έσπασε με τη βοήθεια της ΝΔ, του αντιπολιτευτικού ΠΑΣΟΚ και της εργοδοσίας τα πρώτα ριζοσπαστικά απεργιακά εργατικά κινήματα (πχ Νάσιοναλ Καν, ΙΤΤ) και διέλυσε όσο μπορούσε τα εργο-στασιακά σωματεία σπώνοντας σε βασικούς κλάδους, τα ελεγχόμενα από το ίδιο, κλαδικά σωματεία. Ταυτόχρονα το ψευτοΚΚΕ αφαιρούσε από τις επτείες του Πολυτεχνείου το βασικό στη χουντική βία που ήταν η επέλαση του στρατού ενάντια στο λαό και την ίδια την εξέγερση. Αυτό γιατί από τότε το ψευτοΚΚΕ ήθελε να κάνει εισοδισμό μέσα στο αστικό κράτος δηλαδή κυρίως στο στρατό και στην αστυνομία.

Τελικά αφού απέσπασε την εμπιστοσύνη της αστικής τάξης, μετά την παλινόρθωση του καπιταλισμού και στην Κίνα στα 1980 που έδωσε ένα συντριπτικό πλήγμα στα μαοϊκά κινήματα, και αφού ήρθε στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ του ρωσόδουλου Α. Παπανδρέου και με τις πλάτες του, **το ψευτοΚΚΕ έκανε μια δήθεν “αριστερή στροφή”**, δηλαδή στράφηκε ανοιχτά ενάντια στα ντόπια

και δυτικόφιλα τμήματα της αστικής τάξης, όχι για να ανατρέψει την αστική τάξη σαν τέτοια, αλλά για να φέρει στην εξουσία μια νέα ρωσόφιλη κρατική ολιγαρχία: όπως τους Κόκκαλη, Μπόμπολα, Γερμανό, Κοπελούζο και τελικά το ίδιο το ρωσικό και το σύμμαχό του κινεζικό κεφάλαιο (Γκάτζπρομ, ΚΟ-ΣΚΟ, ΟΠΑΠ, Σαββίδης, Ριμπολόβλεφ). Αυτό στο οικονομικό επίπεδο σήμαινε σαμποτάζ στις παραγωγικές δυνάμεις που οι ρωσόδουλοι δεν ελέγχανε και στο πολιτικό επίπεδο σήμαινε τη σταδιακή άνοδο του φασισμού στην εξουσία.

Αυτή δηλαδή η “αριστερή” στροφή στη μορφή σήμαινε το δυνάμωμα της δεξιάς κίνησης στο περιεχόμενο. Δεν είναι τυχαίο ότι από τους κόλπους του “αριστερού” ψευτοΚΚΕ βγήκαν με φιλικά διαζύγια δύο ρεύματα για να κάνουν καταμερισμό ρόλων: το ένα ήταν ο Συνασπισμός-ΣΥΡΙΖΑ και το άλλο το ΝΑΡ-Ανταρσα. Το πρώτο, ανέλαβε να μπει στο κράτος και να το “κνιποποιήσει” δηλαδή να κάνει ισχυρότερο το παραγωγικό σαμποτάζ, εντονότερη τη ρωσοκινεζική νεοαποικιακή διείσδυση και κυρίως να το φασιστικοποιήσει με: τον απόλυτο έλεγχο όλων των ανεξάρτητων αρχών, τον πλήρη έλεγχο της δικαστικής εξουσίας, τον έλεγχο της αστυνομίας (δες τώρα την εκκαθάριση υπεύθυνου εσωτερικών υποθέσεων), τις βαθιές εκκαθαρίσεις στο στρατό και την αυξανόμενη δύναμη των ναζιστών σε αυτόν, και πάνω απ’ όλα το κλείσιμο ή τον έλεγχο των τηλεοπτικών καναλιών κατά τα πρότυπα του Πούτιν. Το δεύτερο απόσπασμα, ανέλαβε να μπει στο επαναστατικό κίνημα και να το “κνιποποιήσει” δηλαδή να το κάνει σαμποταριστικό, τραμπουκικό και ρωσόφιλο, δηλαδή σοσιαλφασιστικό.

Όμως

Δεν είναι αριστερά και καθόλου στο πνεύμα του Πολυτεχνείου να χτυπάς σαν κύριο εχθρό την αστική δημοκρατία όταν παγκόσμια και ειδικά στη χώρα σου ανεβαίνει ο φασισμός του οποίου έχει σαν κύριο εχθρό του την αστική δημοκρατία. Δεν είναι δηλαδή αριστερά να παλεύεις για να είναι νόμιμοι οι ναζι δολοφόνοι και να μοιράζεσαι μαζί τους την ίδια επιλεκτική δήθεν αντικαπιταλιστική δημαγωγία, τον ίδιο πολιτιστικού τύπου αντιδυτικισμό, τον ίδιο αντισημιτικού τύπου αντισιωνισμό και πάνω απ’ όλα την ίδια φιλία στη φασιστική Ρωσία. Η ιδεολογική άνοδος του ναζισμού είχε όχι μόνο τη θερμή έγκριση της φασιστικής δεξιάς και ακροδεξιάς αλλά και την ιδεολογική προδοσία της ψευτοαριστεράς.

Δεν είναι αριστερό και στο πνεύμα του Πολυτεχνείου να καταστρέφεις τις παραγωγικές δυνάμεις για να νικήσεις τάχα την αστική τάξη. Αριστερό είναι να ανατρέψεις την αστική τάξη για να αναπτύξεις παραπέρα τις παραγωγικές δυνάμεις που αυτή όλο και περισσότερο δεσμεύει. Αυτός είναι όρος όχι μόνο για να κάνεις με την επανάσταση τις παραγωγικές δυνάμεις κτήμα του λαού, όχι μόνο όρος για να υπάρχει το υποκείμενο της επανάστασης, το βιομηχανικό προλεταριάτο, αλλά και όρος για να μην πενιάει αυτή τη στιγμή ο λαός.

Δεν είναι αριστερά να θεωρείς το μνημόνιο σαν συνέπεια της πολιτικής των δανειστών, αλλά την επέμβαση των δανειστών σαν αποτέλεσμα της υπερχρέωσης της χώρας και αυτήν σαν αποτέλεσμα του μακρόχρονου παραγωγικού σαμποτάζ που η κυβέρνηση Τσίπρα κλείνοντας τις τράπεζες εκτίναξε στα ύψη, μαζί

και το χρέος.

Δεν είναι αριστερά να δημοσιούπαλληλοποιείς, δηλαδή να κρατικοποιείς το προλεταριάτο αντί να το στρέφεις ενάντια στο κράτος σαν το συμπυκνωμένο ταξικό εχθρό του.

Δεν είναι στο πνεύμα του Πολυτεχνείου να μιλάς για εθνική ανεξαρτησία και την ίδια ώρα να υποστηρίζεις μαζί με τους ναζιστές και κάθε ευρωπαϊκό φασίστα την εισβολή και διαμελισμό και κατοχή της Ουκρανίας από την πλουτινική Ρωσία. Ούτε βέβαια είναι αριστερό να διαδηλώνεις με τους αγανακτισμένους ενάντια στη δημοκρατική Ευρώπη δίπλα στη Χρυσή Αυγή.

Δεν είναι στο πνεύμα του Πολυτεχνείου και αριστερό να θεωρείς σαν πολιτικούς κρατούμενους τους ψευτοαναρχικούς Πυρήνες της φωτιάς, τους ανοιχτούς αυτούς υπερασπιστές του αρχιναζιστή Καλέντζη (ο οποίος επίσης ανοιχτά τους υμνεί), τους προστατευόμενους του κράτους του Σύριζα, τους πιο ορκισμένους εχθρούς του σύγχρονου τεχνικού πολιτισμού και των ίδιων των πλατιών λαϊκών μαζών τις οποίες θεωρούν αλλοτριωμένες προφανώς γιατί αυτές προτιμούν τον αστοδημοκρατισμό από το φασισμό αλλά και επειδή θέλουν να γευτούν όλα τα τεχνικά επιτεύγματα του σύγχρονου πολιτισμού.

Ο λόγος για τον οποίο το καθεστώς Σύριζα προστατεύει πολιτικά τους ναζι και τους ψευτοαναρχικούς φίλους του Καλέντζη είναι απλός: οι ναζιστές, και ένα είδος δήθεν αναρχισμού μοιράζονται σήμερα και ανοιχτά το ίδιο μίσος για μια βιομηχανική τεχνολογικά ανεπτυγμένη και κυρίως δημοκρατική Ελλάδα. **Αυτό θέλει και ο νεο-ναζιστικός άξονας Ρωσίας - Κίνας. Θέλει δηλαδή μια Ελλάδα ρημαγμένη υπό την φασιστική του κυριαρχία για να την έχει αποικία από όπου θα περνάνε τα ενεργειακά και επικοινωνιακά του δίκτυα και τόσο πεινασμένη και ταπεινωμένη με τόσο μίσος ενάντια στην Ευρώπη, ώστε να την πάρει μαζί του στον κοινό αντιευρωπαϊκό τους πόλεμο. Σ’ αυτή τη φάση ιδιαίτερα επειδή θέλουν η Ελλάδα να είναι μέσα στην ΕΕ, θέλουν την ωμή φασιστική βία να μην την ασκεί το ίδιο το κράτος ανοιχτά, αλλά το ναζιστικό και το ψευτοαναρχικό παρακράτος.**

Να γιατί οι σοσιαλφασίστες της ηγεσίας του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ, και του ψευτοαριστερού ριζοσπαστισμού θέλουν εδώ και δεκαετίες να ανατρέψουν το πνεύμα του Πολυτεχνείου και να μετατρέψουν και το ίδιο στο αντίθετό του. Να το μετατρέψουν δηλαδή από κάστρο δημοκρατίας σε άντρο αντιδημοκρατίας, τραμπουκισμού και καταστροφικής προβοκάτσιας ώστε τελικά να το κάνουν αδιάφορο ή και μισητό στο λαό την ίδια ώρα που οι ανοιχτοί και οι κρυφοί εχθροί του Πολυτεχνείου ενώνονται σαν κράτος και παρακράτος πίσω από τις πλάτες του λαού.

Οι αριστεροί και δημοκρατικοί άνθρωποι πρέπει να κάνουν το αντίθετο: Πρέπει διαρκώς να ζωντανεύουν το αληθινό, μεγάλο, παλλαϊκό, πανδημοκρατικό Πολυτεχνείο του 1973, να το υψώνουν ενάντια στα ψεύτικα Πολυτεχνεία του φασισμού και του σοσιαλφασισμού και πάνω απ’ όλα να εμποδίσουν μια νέα φασιστική δικτατορία που ήδη χτυπάει την πόρτα της χώρας μας.

ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΣΥΛΛΗΠΤΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Σε περίπου τρεις μήνες από τώρα «όπως εκτιμούν παράγοντες της Οικονομίας της χώρας 400.000 επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες που έχουν «κόκκινα» χρέη πάνω από 65 δισ. ευρώ και οφειλές προς το Δημόσιο θα κληθούν είτε να πληρώσουν ή να βάλουν λουκέτο» (www.dealnews.gr, 31-10). Αυτό θα συμβεί εξαιτίας του νέου νόμου για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό που ψήφισε η κυβέρνηση των σαμποταριστών.

Συγκεκριμένα από το 2017 και για τα επόμενα δύο χρόνια θα υπάρξει ένας διαχωρισμός ανάμεσα σε εταιρίες που μπορούν να γίνουν βιώσιμες και σε εκείνες που ζουν με δάνεια που τους παρέχουν οι τράπεζες. Οι επιλογές που δίνει ο εξωδικαστικός συμβιβασμός στις εταιρείες είναι τρεις: «αναδιάρθρωση οφειλών και αργότερα «κούρεμα» ενός μέρους αυτών, μετοχοποίηση δανείων ειδικά εκκαθάριση και λουκέτο» (στο ίδιο). Αυτό σημαίνει πως «περίπου 100.000 επιχειρήσεις- τόσες εκτιμώνται από το υπουργείο Οικονομικών- θα βρεθούν αντιμέτωπες με την πιο σκληρή πραγματικότητα του να «τραβηχτεί η πρίζα» της τεχνητής αναπνοής που βρίσκονται δια παντός» (στο ίδιο). Όμως ακόμη και για αυτές που θα περάσουν τα τεστ δεν είναι σίγουρο ότι θα τους δοθούν κεφάλαια για να συνεχίσουν να λειτουργούν. Και αυτό διότι και αν ακόμη οι ιδιοκτήτες τους διαπραγματευτούν με όλους τους πιστωτές τους, υπάρχει πάντα και το ενδεχόμενο να μη βρεθεί λύση, εφόσον κρίνει ο πιστωτής ότι είναι καλύτερα γιαυτόν να πουληθεί η εταιρεία και να λάβει αποζημίωση.

Όμως από την παραπάνω ρύθμιση, που θα σώσει μερικές επιχειρήσεις από το κλείσιμο, εξαίρονται όσες έχουν τζίρο κάτω από 50.000 ευρώ, δηλαδή ένα τεράστιο μέρος τους το οποίο απασχολεί και ένα δυσανάλογο μεγάλο μέρος μισθωτών εργασιών αλλά και αυταπασχόλησης. Πιο συγκεκριμένα «σύμφωνα με ανώτατο κυβερνητικό στέλεχος που συμμετέχει στη διαπραγμάτευση, στο μηχανισμό δεν θα μπορούν να απαχθούν χιλιάδες ελεύθεροι επαγγελματίες, αλλά θα υπάγονται όλα τα άλλα νομικά πρόσωπα που φέρουν «εμπορική ιδιότητα» με την προϋπόθεση ότι ο ετήσιος τζίρος τους θα υπερβαίνει τις 50.000 ευρώ» (www.euro2day.gr, 20-11).

Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση έχει επιφέρει αλλαγές στον Πτωχευτικό Κώδικα ειδικά στο άρθρο 99. Το εν λόγω άρθρο προσάττει προσωρινά μια εταιρεία από τα αναγκαστικά μέτρα των πιστωτών της, δίνοντάς της την ευκαιρία να εκπονήσει ένα πλάνο εξυγίανσης για να μην βάλει λουκέτο. Οι αλλαγές αυτές έχουν «οδηγήσει στα «κάγκελα» μερίδα επιχειρηματιών, συμβούλων και νομικών οι οποίοι υποστηρίζουν ότι μέσω των αλλαγών στο άρθρο 99 επί της ουσίας ανοίγει ο δρόμος για τον ξαφνικό θάνατο χιλιάδων επιχειρήσεων και όχι για την εξυγίανση τους» (www.capital.gr, 20-10). Αυτό σημαίνει ότι χάνουν κάθε ελπίδας επιβίωσης διότι «μένουν εκτός του μηχανισμού περί τους 300.000 ελεύθερους επαγγελματίες» σύμφωνα με την Καθημερινή της 20-11.

Ταυτόχρονα με τα παραπάνω: «οι «Θεσμοί» πάνε ένα βήμα παραπέρα το αίτημα των τραπεζών για άμεση αποκοπή των μη συνεργάσιμων διοικήσεων από τις υπό αναδιάρθρωση επιχειρήσεις, συναρτώντας άμεσα τον μέταχο – ιδιοκτήτη με τον χρηματοδότη της επιχείρησης. Στο πλαίσιο αυτό, θεωρούν ότι οι σημερινές διοικήσεις υπερχρεωμένων επιχειρήσεων πρέπει να εξαφανιστούν από το «κάδρο» άπαξ και δεν είναι σε θέση να συνεισφέρουν οικονομικά για τη διάσωση της επιχείρησης, χωρίς να τίθεται καν θέμα συνεργασίας τους με την τράπεζα. Η συγκεκριμένη θέση των «Θεσμών» ξεπερνά το ζητούμενο των τραπεζών που είναι να αποπέμπονται δια νόμου οι μη συνεργάσιμοι ιδιοκτήτες υπερχρεωμένων επιχειρήσεων και θέτει επί τάπητος το ενδεχόμενο πλήρους αλλαγής της μέχρι σήμερα γνωστής επιχειρηματικής «ανθρωπογεωγραφίας»» (www.capital.gr, 18-11).

Όμως πέντε μήνες αργότερα, «στη συμπλήρωση του πλαισίου κινήτρων για το μετασχηματισμό επιχειρήσεων ... προχωρά το υπουργείο Οικονομικών». Σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση «προβλέπεται απαλλαγή από τις φορολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις για μετασχηματισμούς κατά τα άρθρα 52 έως και 55 του ν. 4172/2013» (στο ίδιο). Αυτό σημαίνει ότι έτσι, με δεδομένο ότι πολλές επιχειρήσεις δεν θα μπορέσουν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, απλά θα αλλάξουν ιδιοκτήτη. Με δεδομένο ακόμη ότι στη χώ-

ρα μας, όπως μπορεί κανείς να δει πολύ εύκολα τα τελευταία χρόνια αγοράζουν οι ρωσοκινέζοι ή οι σύμμαχοί τους, μέσα στους οποίους είναι τα ραντιέρικα υπερκερδοσκοπικά κεφάλαια των ΗΠΑ του Τραμπ. Νέα πρωτοφανή δεσμά αποικιακού τύπου χαλκούνται για τους εργάτες και το λαό μας.

Η κυβέρνηση των ρωσοδούλων κάνει ότι δήθεν αντιστέκεται στους Θεσμούς για την τύχη όλων αυτών των επιχειρήσεων, μόνο και μόνο για να δείξει ότι για την καταστροφή τους φταίει αποκλειστικά η πολιτική των δανειστών και ιδιαίτερα ο Σόιμπλε και η Γερμανία, ενώ είναι η ίδια κυρία, αλλά και οι προκάτοχοί της Σαμαράς, Παπανδρέου, Καραμανλής, που συναγωνίστηκαν στο τσάκισμα της παραγωγής με τον πρωταθλητή Σύριζα να είναι πρωταθλητής επειδή διέλυσε τις τράπεζες και απογείωσε φόρους και ασφαλιστικές εισφορές (στο ίδιο, 23-11).

Τα παραπάνω σημαίνουν, ότι πολύ γρήγορα θα καταστραφεί ένα σημαντικό μέρος του πάγιου κεφάλαιου στη χώρας, όχι μόνο του μεγάλου αλλά και του μικρού, καταστρέφοντας τη χώρα και οδηγώντας χιλιάδες εργαζόμενους στην ανεργία. Αυτό χάρη από τα νεοαποικιοκρατικά δεσμά που νομίζουμε ότι θα είναι πρωτοφανή για την νεώτερη Ελλάδα. Αυτή η ζοφερή κατάσταση είναι το αποτέλεσμα χρόνιου παραγωγικού σαμποτάζ που κατέστρεψε την παραγωγή, αύξησε την ανεργία, μείωσε την καταναλωτική και αυτό μεγάλωσε ακόμη παραπέρα την κρίση. Αυτή η πολιτική, εκτός από το τόσο οδυνηρό για το λαό μας παρόν καταστρέφει την υλική βάση μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας που η εργατική τάξη θα θελήσει να χτίσει μέσα και ενάντια στον ιμπεριαλιστικό μεσαίωνα που ξεπροβάλλει ορμητικά. Οι ρωσοδούλοι σαμποταριστές δεν καταστρέφουν μόνο το σήμερα της εργατικής τάξης, αλλά καταστρέφουν, όσο μπορούν και το μέλλον της.

Όσο για την ντόπια βιομηχανική, και εμπορο-τραπεζική αστική τάξη, που βάλεται σήμερα θανάσιμα από τον ανατολικό ιμπεριαλισμό, δεν μπορεί να οργανωθεί και να αντισταθεί σε αυτήν την πολιτική γιατί όση κρατική εξουσία είχε στην ιστορία της πάντα της την παραχωρούσαν οι κάθε φορά κυρίαρχες μεγάλες δυνάμεις με τον όρο της πολιτικής υπακοής στο ελληνικό κράτος τους. Ποτέ δηλαδή δεν έγινε εθνική ηγετική τάξη και ποτέ δεν πήρε την εξουσία με επανάσταση. Γι αυτό βλέπει κανείς τέτοιες τοποθετήσεις από τους δημοσιολόγους της: «για να επιβιώσουν οι εταιρίες που θα μπορούσαν να έχουν προοπτικές, πρέπει να ξεκαθαρίσει το τοπίο στην αγορά και να «αποχωρήσουν» όσες λειτουργούν με ζημιά, πιέζοντας προς τα κάτω συνολικά την οικονομία και την επιχειρηματικότητα, λένε θεσμικοί φορείς. Το κλείσιμο κάποιων ομίλων, σύμφωνα με τους ίδιους, θα απελευθερώσει πόρους που χρειάζονται για να σταθούν όρθιες οι υπόλοιπες» (στο ίδιο). Δηλαδή ήρεμα και με τάξη πάνε στο θάνατο που τους έχουν υποσχεθεί οι κρατικοί θεσμοί μιας και «λειτουργούν με ζημιά» λες και η ζημιά δεν είναι κατά κύριο λόγο ευθύνη της κρατικής, της πολιτικής εξουσίας, που τους πήρε στο λάιμό της σε όλα τα επίπεδα.

Γι αυτό η εθνική ανεξαρτησία σε αυτή τη χώρα είναι κυρίως δουλειά του ελληνικού προλεταριάτου που σήμερα σαν μάζα δεν αντιδρά γιατί ο κύριος εχθρός της είναι ντυμένος «κόκκινος» εργάτης ή γαλάζιος «πατριώτης», δηλαδή σαν ρεβιζιονιστής σοσιαλφασίστας κνήτης ή σαν ναζί χρυσαυγίτης. Αυτό θα σταματήσει μόνο όταν αυτές οι δύο βασικές συμμορίες θα αποκαλυφθούν σαν έκφραση του κύριου εξωτερικού εχθρού, του ρωσοκινεζικού πολεμικού άξονα που σήμερα εμφανίζεται σαν ο φίλος των φτωχών ενάντια στην Ευρώπη που τάχα τους πείνασε.

Αυτή την αποκάλυψη θα την φέρουν τα γεγονότα, δηλαδή η ίδια η κίνηση του κύριου εχθρού, αλλά η επαναστατική διάνοηση και οι προωθημένοι πολιτικά εργάτες που μπορούν να δουν πιο γρήγορα αυτήν την κίνηση πρέπει να συσπειρωθούν από τώρα και να διαφωτίσουν όλο το λαό και όλες τις καταπιεζόμενες από τους νεοχιτλερικούς τάξεις για αυτό που έρχεται ώστε η μεγάλη μάχη να γίνει από πολύ καλές θέσεις

και όχι μέσα σε ένα παραλυτικό κομφούζιο. Γι αυτή τη μεγάλη μάχη, μάχη ζωής και θανάτου του λαού η ενίσχυση της ΟΑΚΚΕ είναι το πιο επιτακτικό ζήτημα.

Η ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Οι σαμποταριστές της οικονομικής ζωής της χώρας απαξιώνουν κάθε βασικό κλάδο της παραγωγής και στη συνέχεια τον ξεπουλούν στους ρωσοκινέζους ή τους συμμάχους τους. Όπως έκαναν με τους σιδηροδρόμους της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, και με το «δεν πληρώνω» στη ΔΕΗ χάρη στο οποίο η ΔΕΗ έχει μπει μέσα αρκετά δισ ώστε να αγοράσουν οι κινέζοι πολύ φτηνά το 24% του ΑΔΜΗΕ, έτσι και στις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας ετοιμάζουν κάτι ανάλογο.

Σύμφωνα με τα απολογιστικά στοιχεία της εταιρείας Σταθερές Συγκοινωνίες (ΣΤΑΣΥ) θυγατρικής του ΟΑΣΑ, για την περυσινή χρονιά «οι καθαρές ζημιές ανήλθαν σε 78,2 εκατ. ευρώ από 36,4 εκατ. ευρώ το 2014. Οι λειτουργικές ζημιές διαμορφώθηκαν σε 32,6 εκατ. ευρώ έναντι 2,75 εκατ. ευρώ το 2014, με τον κύκλο εργασιών να περιορίζεται σε 103,8 εκατ. ευρώ από 129,7 εκατ. ευρώ την προηγούμενη χρονιά» (www.capital.gr, 25-10). Την ίδια στιγμή, η απουσία ενός οιοδήποτε στρατηγικού σχεδίου για τις αστικές συγκοινωνίες, η απουσία ελέγχου της πληρωμής εισιτηρίων και οι καταστροφές εξοπλισμού απαξιώνουν καθημερινά τις αστικές συγκοινωνίες. Το αντιδραστικό κίνημα «Δεν πληρώνω» που προσάττει και συνεχίζει να προσάττει ο ΣΥΡΙΖΑ, όλη η εξωκοινοβουλευτική ψευτοαριστερά και ομάδες αναρχικών, θριαμβεύει εδώ. Η εισιτηριοδιαφυγή αποτελεί πιά μια μόνιμη κατάσταση. Ο περιορισμός των ελέγχων λόγω των συστηματικών επιθέσεων σε ελεγκτές και ακυρωτικά μηχανήματα από τον κυβερνητικό αναρχισμό είναι η βασική αιτία που έχει εκκινάει τις λειτουργικές ζημιές μας και ο κόσμος δεν πληρώνει σε μεγάλο βαθμό για εισιτήρια.

Από τον περασμένο Ιούλιο ο ΟΑΣΑ έχει ξεκινήσει τη διαδικασία αντικατάστασης του χάρτινου εισιτηρίου με ηλεκτρονικό εισιτήριο. Όμως «Υστερα από τους δεκάδες βανδαλισμούς που δέχθηκαν ακυρωτικά μηχανήματα του μετρό και των λεωφορείων, τις επιθέσεις κατά ελεγκτών και την ολοσχερή καταστροφή οχημάτων των ΟΣΥ (Οδικές Συγκοινωνίες) ήρθε η σειρά του νέου εξοπλισμού. Οι πρώτες φθορές ακυρωτικών μηχανημάτων του συστήματος ηλεκτρονικού εισιτηρίου έλαβαν χώρα πριν ακόμη τοποθετηθεί το σύνολο του εξοπλισμού στα οχήματα των ΟΣΥ» (www.kathimerini.gr, 4-11). Αλλά οι σαμποτέρ, που νομίζουν ότι είναι επαναστάτες, ενώ δουλεύουν για αυτούς που θα αγοράσουν τις συγκοινωνίες τζάμπα, και οι οποίοι αφού τις αγοράσουν δεν θα αφήσουν κανέναν κυβερνητικό αναρχικό να σπάσει ούτε ένα μηχανήμα, δεν καταστρέφουν μόνο τα μηχανήματα. Με την κρατική εξουσία που διαθέτουν συμπεριφέρονται εξαιρετικά βίαια και

απέναντι στους υφιστάμενους τους εργαζόμενους. Σύμφωνα με την Καθημερινή «εργαζόμενοι στις ΟΣΥ εξηγούν ότι η ασφάλεια εργαζόμενων και στόλου μπορεί να τεθεί ανά πάσα στιγμή υπό αμφισβήτηση. Ακόμη και οι τεχνικοί της κοινοπραξίας που έχει αναλάβει το έργο του ηλεκτρονικού εισιτηρίου προχωρούν στην τοποθέτηση των μηχανημάτων «μετά φόβου Θεού». Η εγκατάσταση του εξοπλισμού σε περίπου 2.000 λεωφορεία και τρόλεϊ των ΟΣΥ (εκ των οποίων τα 500 είναι εκτός λειτουργίας) γίνεται με άκρα μυστικότητα από τους τεχνικούς, οι οποίοι έχουν πάψει, όπως εξηγούν εργαζόμενοι στις ΟΣΥ, να μεταβαίνουν και με οχήματα της εταιρείας για να μην φαίνεται ότι πρόκειται να γίνει τοποθέτηση εξοπλισμού. «Μεταβαίνουν στα αμαξοστάσια για να τοποθετήσουν τα μηχανήματα με τα δικά τους Ι.Χ., στα οποία φορτώνουν τον εξοπλισμό, αντί να χρησιμοποιούν τα εταιρικά οχήματα», περιγράφει ο κ. Ραυτόπουλος (σσ: είναι ο πρόεδρος των τεχνικών των ΟΣΥ» (στο ίδιο).

Και για να μην υπάρξει καμία παρανόηση και αμφιβολία από κανέναν για την διάλυση των συγκοινωνιών, στις αρχές του Νοέμβρη η κυβέρνηση δια του σαμποταριστή υπουργού Σπίρτζη (πρώην πασόκου «κολλητού» του αρχισαμποταριστή Λαλιώτη) προώθησε Προεδρικό Διάταγμα για την κατάργηση του αυτοτελούς υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και τον υποβιβασμό του σε Γενική Γραμματεία. Όπως καταγγέλλει ο «Σύλλογος Υπαλλήλων του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών»: «επέρχεται η πλήρης διάλυση του υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και η Ελλάδα θα είναι το μοναδικό κράτος μέλος της Ε.Ε όπου οι Μεταφορές θα αποτελούν μια «κολλοβή» Γενική Γραμματεία! Μάλιστα, σημειώνουν, ότι αυτό δρομολογείται, τη στιγμή που η χώρα βρίσκεται στην 25η θέση -μεταξύ των 28 κρατών της ΕΕ- στις Μεταφορές και στην 22η θέση όσον αφορά την Οδική Ασφάλεια, με τους περισσότερους νεκρούς στο δρόμο! Όπως εξηγούν οι εργαζόμενοι, επιχειρείται να δημιουργηθεί ένα αμιγές υπουργείο Υποδομών με την προσκόλληση του τομέα των Δικτύων σε αυτό, σε αντίθεση με ότι γίνεται στην πλειονότητα των χωρών της Ευρώπης, όπου οι Μεταφορές συνενώνονται παντού με τα Δίκτυα» (www.tanea.gr, 3-11).

Οι σαμποταριστές του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να προελαύνουν προς την άλωση του κράτους για να το θέσουν στην υπηρεσία του ρωσοκινεζικού άξονα, αλλά η προέλασή τους αυτή δεν θα είναι χωρίς αντιστάσεις, και κυρίως χωρίς να εκτίθενται στο λαό που με αυτήν την κυβέρνηση παίρνει εντατικά πολιτικά μαθήματα.

ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ, ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ ΜΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Το χτύπημα της παραγωγής από τους σαμποταριστές είχε άμεση επίπτωση στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών της χώρας (ιδιαίτερα στο εμπορικό ισοζύγιο) κάνοντάς το αρνητικό, με αποτέλεσμα η χώρα να αναγκάζεται να δανείζεται για να μπορεί να ζει. Γιαυτό για να σταματήσει ο δανεισμός των χωρών που έμψαιναν σε μνημόνια, οι χώρες αυτές έπαιρναν μέτρα για τη βελτίωσή του. Από τη μια περιορίζοντας τις εισαγωγές αλλά-πρώτα και κύρια- αυξάνοντας τις εξαγωγές. Αυτό βέβαια συμβαίνουν σε «κανονικές» καπιταλιστικές χώρες, στις οποίες οι κυβερνήσεις τους δεν ήταν τυφλά τσιράκια κάποιου ιμπεριαλισμού και ιδιαίτερα του πιο επιθετικού, του ρώσικου που είναι ενωμένος σήμερα με τον κινέζικο στον γνωστό πολεμικό τους άξονα. Δηλαδή οι κυβερνήσεις αυτών των χωρών δεν είχαν σαν μέλημά τους το ρήμαγμα της χώρας τους και μετά το ξεπούλημά της, όπως γίνεται τα χρόνια της κρίσης στη χώρα μας.

Μέσα στα πλαίσια λοιπόν αυτού του ευγενικού σκοπού, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, χτυπά συνέχεια τις εξαγωγές έτσι ώστε το ισοζύγιο να είναι πάντα αρνητικό. Ένας από τους πολλούς τρόπους με τους οποίους το κάνει αυτό είναι με

την πολιτική της να μην ανεξαρτητοποιήσει το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης. «Παράπλευρες και σοβαρές απώλειες στον τομέα των εξαγωγών, της παροχής υπηρεσιών στην υγεία, αλλά και τον τουρισμό φέρνει το τηλεγράφο των ευρωπαϊκών υπηρεσιών προς την ελληνική κυβέρνηση με το οποίο ζητείται η πλήρης ανεξαρτητοποίηση, λειτουργικά και οικονομικά, του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης. Σε αντίθετη περίπτωση, αναστέλλεται η λειτουργία του ΕΣΥΔ, το εθνικό σύστημα διαπίστευσης καταρρέει και καταργείται η διεθνής αναγνώριση των κάθε λογής εργαστηρίων, από τον ΕΟΦ και το Γενικό Χημείο του Κράτους έως τα εργαστήρια των υπουργείων Γεωργίας και Υγείας, των νοσοκομείων, των πανεπιστημίων και των ιδιωτών. Άμεση συνέπεια της κατάργησης στην πιστοποίηση αυτών εργαστηρίων είναι το μπλόκο που θα επέλθει στις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων, αφού δεν θα μπορούν να έχουν αξιόπιστα πιστοποιητικά για την υπολειμματικότητα φυτοφαρμάκων, ενώ, στον τουρισμό για παράδειγμα, δεν θα υπάρ-

συνέχεια δίπλα

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΙΩΤΟ ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΧΑΜΕΝΑ ΕΣΟΔΑ

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στην δημοσιότητα η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, την περίοδο του 2014 έγιναν 27.365 έλεγχοι για λαθρεμπόριο καυσίμων την στιγμή που το 2015 έγιναν μόλις 8.859 έλεγχοι! Αν οι αριθμοί αυτοί μεταφραστούν σε χρήμα τότε είναι να απορεί κανείς με το μέγεθος της καταστροφής. Το 2014, οι 27.365 έλεγχοι απέφεραν στα δημόσια ταμεία έσοδα της τάξεως των 18 εκ. ευρώ την ώρα που οι μόλις 8.859 έλεγχοι που έκανε η Κυβέρνηση το 2015 απέφεραν 13 εκ. ευρώ. Χάθηκαν δηλαδή περί τα 5 εκατομμύρια από τους ελλείψεις ελέγχους και δυστυχώς η κατάσταση αντί να βελτιώνεται υποτροπιάζει καθώς σύμφωνα με την ίδια μελέτη το Α' Εξάμηνο του 2016 έχουν διενεργηθεί μόλις 1.702 έλεγχοι που απέφεραν 2 εκ ευρώ! «Αξίζει εδώ να υπογραμμιστεί, ότι σύμφωνα με τον Πρόεδρο του ΣΕΕΠΕ, ήδη από το Καλοκαίρι του 2015 το 99% των πρατηρίων είχε τοποθετήσει σύστημα εισροών – εκροών και εδώ και σχεδόν ενάμιση χρόνο τίποτα δεν λειτουργεί»

Η ρωσόδουλη κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ συνεχίζει ακάθεκτη την πολιτική της καταστροφής της χώρας, του ξεπουλήματός της και της πρόσδεσής της στο άρμα του ρώσικου και του κινέζικου σοσιαλιμπεριαλισμού.

(www.capital.gr, 30-10). Σύμφωνα με τον Σύμβουλο Εταιρειών Εμπορίας Πετρελαιοειδών Ελλάδος (ΣΕΕΠΕ) εάν συνεχιστεί η κατάσταση της μη πάταξης του λαθρεμπορίου καυσίμων, θα χάνονται από 250 έως και 300 εκ. ευρώ σε χρονιάτικη βάση.

Τεράστια ποσά για μια τόσο φτωχοποιημένη χώρα!

Αλλά το κράτος δεν χάνει μόνο έσοδα από τους ελέγχους. Χάνει και από τους φόρους κληρονομιάς. Σύμφωνα με στοιχεία από τα Ειρηνοδικεία της χώρας «το τελευταίο διάστημα έχουν υποβληθεί πάνω από 15.000 αιτήσεις προκειμένου να αποποιηθούν ακίνητα μικρής και μεγάλης αξίας που κληρονομούν από τους γονείς και τους συγγενείς τους, επειδή δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις προς το κράτος, δηλαδή την εφορία τον ΕΝΦΙΑ κλπ» (www.capital.gr, 11-11). Χαρακτηριστικό της δραματικής κατάστασης στην οποία

βρίσκονται οι πολίτες της χώρας μας είναι πως δυο στις τρεις κληρονομίες είναι με παθητικό, όπως προκύπτει από εκτιμήσεις συμβολαιογράφων, γεγονός που προκαλεί τεράστια οικονομικά βάρη σε όσους κληρονόμους αποφασίζουν να κάνουν αποδοχή της κληρονομιάς τους. Την ίδια στιγμή ο μέσος χρόνος αναμονής για τις επιστροφές ΦΠΑ από το κράτος στους υπόχρεους πλησιάζει το ένα έτος, ενώ το συνολικό ποσό που εκκρεμεί προσεγγίζει το 1 δισ. ευρώ, στερώντας από ελεύθερους επαγγελματίες και επιχειρήσεις σημαντικά κεφάλαια κίνησης, ή

που τους είναι αναγκαία για να ανταποκριθούν εμπρόθεσμα στις φορολογικές τους υποχρεώσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι με βάση τα επίσημα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, μέχρι χθες το αιτούμενο ποσό απλήρωτων αιτήσεων που εκκρεμούν ακόμη στις εφορίες όλης της χώρας ήταν 933,3 εκατ. ευρώ, από τα οποία μάλιστα τα 818,5 εκατ. ευρώ αφορούν αιτήσεις 5.492 επιχειρήσεων και επαγγελματιών. «Αναμονή που μπορεί μάλιστα να ξεπεράσει πλέον, όπως πιστοποιούν τα στοιχεία της ΓΓΔΕ, ακόμη και τα 5 χρόνια» (www.toxrima.gr, 11-11).

Αυτά τα στοιχεία δείχνουν το απύθμενο μίσος για τη χώρα που πληρώνει συνέχεια αβάσταχτους φόρους εξ αιτίας της πολιτικής των ρωσόδουλων που κυβερνούν τη χώρα.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΑ ΥΔΑΤΟΔΡΟΜΙΑ

Τα υδατοδρόμια είναι δομές χωρίς τα έξοδα που έχει ένας χερσαίος διάδρομος προσγειώσης ή οι ανάγκες για την εξυπηρέτηση χιλιάδων επιβατών. Όλες οι χώρες στις οποίες ο θαλάσσιος και νησιωτικός τουρισμός είναι σημαντικός, έχουν αναπτυσσόμενα δίκτυα υδατοδρομίων. Στη χώρα του παραγωγικού σαμποτάζ όμως τα υδατοδρόμια δεν είναι μέσα στα σχέδια των σαμποταριστών όπως φαίνεται. Πιο συγκεκριμένα: «Το αργότερο, έως και τον Απρίλιο, οι εταιρείες που διατίθενται να λανσάρουν τις μεταφορές με αμφίβια αεροσκάφη από το Καλοκαίρι του 2017 θα πρέπει να έχουν ολοκληρώσει σειρά πολυάριθμων και σύνθετων ζητημάτων (παραχώρηση λειτουργίας και έναντι ποιου τμήματος, τιμολογιακή, εμπορική πολιτική, διαφημιστική καμπάνια, προσλήψεις κτλ). Ο χρόνος, λοιπόν, δεν επαρκεί, όπως αναφέρουν στελέχη της αγοράς... δεδομένου ότι η αγορά περιμένει ακόμη το νομοσχέδιο του υπουργού Χρ. Σπίρτζη» (www.capital.gr, 4-11). Ενώ ο νόμος Ν.4146/13 προβλέπει ανώτατο χρονικό όριο 65 ημερών για την αξιολόγηση ενός φακέλου, ήρθε τώρα η νομοθετική πρωτοβουλία Σπίρτζη και κάθε αδειοδότηση βρίσκεται στον αέρα, ιδιαίτερα μάλιστα μετά την κατάργηση του υπουργικού Μεταφορών. Το νομοσχέδιο αλλάζει το ιδιοκτησιακό καθεστώς των υδατοδρομίων. Σήμερα το κόστος για την υλοποίηση της υποδομής μπορεί να αναληφθεί είτε από ένα δημόσιο φορέα ανάπτυξης, είτε από ιδιώτες στην ιδιοκτησία των οποίων θα βρίσκεται το υδατοδρόμιο.

Μετά τη ψήφιση όμως του νομοσχεδίου Σπίρτζη, τα υδατοδρόμια θα είναι μόνο δημόσια («η άδεια ίδρυσης υδατοδρομίου χορηγείται μόνο στο Δημόσιο, σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ΟΤΑΑ' και Β' βαθμού, και σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου των οποίων την πλειοψηφία των μετοχών έχει το Δημόσιο»). Αυτό όμως το νέο νομοθετικό πλαίσιο, οδηγεί σε χρεωκοπία την Hellenic Seaplanes (τη μία από τις δύο εταιρείες που ενδιαφέρονται), που έχει επενδύσει σημαντικά ποσά στη δημιουργία ιδιωτικών υδατοδρομίων. Μάλιστα, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, όσες άδειες ιδιωτών βρίσκονται σε εκκρεμότητα, περιέρχονται στο λιμενικό ταμείο ή το Δήμο, δηλαδή κρατικοποιούνται! (στο ίδιο). Η Νέα Δημοκρατία που είναι και αυτή σαμποταριστική αλλά δεν πιάνει τον αρχισαμποταριστή Σύριζα χρειάστηκε 20 μήνες (με αφετηρία το 2013 οπότε δημοσιεύθηκε ο Ν.4146) για μία άδεια υδατοδρομίου στην Κέρκυρα, ενώ για την αδειοδότηση ενός δεύτερου στους Παζούς η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ (με αφετηρία την 25η Ιανουαρίου 2015) χρειάστηκε περίπου 18 μήνες. Απαιτήθηκαν, δηλαδή, συνολικά τρία χρόνια και δύο μήνες για να αδειοδοτηθούν δύο υδατοδρόμια τα οποία βρίσκονται στον ίδιο Νομό (Κέρκυρας). Την ίδια στιγμή, έχουν εγκριθεί 11 άδειες περιβαλλοντικών μελετών για υδατοδρόμια ενώ η Κροατία σε δύο χρόνια αδειοδότησε 11 υδατοδρόμια.

Είναι ολοφάνερο ότι υδροπλάνα δεν πρόκειται να δουν τα ελληνικά πελάγη.

Η ΠΩΛΗΣΗ ΤΟΥ ΑΔΜΗΕ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Στις αρχές του μήνα η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πούλησε το 24% ενός τμήματος της ΔΕΗ, του ΑΔΜΗΕ, στην Κίνα. Πρόκειται για μια ακόμα περίπτωση ιδιωτικοποίησης που είναι στην πραγματικότητα κινέζικη κρατικοποίηση ενός στρατηγικής σημασίας κρατικού ελληνικού περιουσιακού στοιχείου. Μετά το λιμάνι που Πειραιά, και τον λιγνιτικό σταθμό της ΔΕΗ στη Φλώρινα που θα τον φτιάξει και θα ελέγχει η Κίνα χώρα πωλείται κατά ένα μέρος του και ο Διαχειριστής μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι κινέζοι φασίστες βάζουν τώρα το πόδι τους στον ΑΔΜΗΕ για να τον ελέγξουν, μόνοι τους ή σε συνεργασία με τη Ρωσία σε μια επόμενη φάση. Ήδη εδώ και μερικά χρόνια ένα πελώριο τμήμα της παραγωγής της χώρας έχει εξαρτηθεί από το ρώσικο φυσικό αέριο. Ο λιγνίτης που η Ελλάδα διαθέτει σε τεράστιες ποσότητες ήταν το ασφαλές ανάχωμα σε κάθε ρώσικο εκβιασμό με το φυσικό αέριο. Όμως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τον παραδίδει τώρα στον πιο στενό σύμμαχο του αφεντικού της. Σε λίγο ο Πούτιν και ο Ξι θα μπορούν, όποτε ξυπνήσει η χώρα μας και δει τις αλυσίδες που τις πέρασαν αυτοί οι δύο φασίστες στον ύπνο της, να την βυθίσουν στο σκοτάδι και να παγώσουν την παραγωγή της κατεβάζοντας δύο διακόπτες.

Τσίπρας δεν αντιστοιχούν στα καχεκτικά κινήματα που διοργανώνει η ΓΕΝΟΠ- ΔΕΗ, εκτιμάμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει σαν σκοπό να ματαιώσει το πούλημα της «μικρής ΔΕΗ». Κάνει κάποια κινήματα και κάποιες διακοπές ρεύματος ίσα που να είναι αρκετά για να την αγοράσει εξευτελιστικά η Ρωσία, η Κίνα ή η ρωσόδουλη κρατική ολιγαρχία διώχνοντας κάθε πιθανό δυτικό αγοραστή». Αυτή η ανάλυσή μας επιβεβαιώνεται σήμερα. Δυστυχώς όμως αυτός ο εχθρός δεν φαίνεται ακόμα γιατί έχει φροντίσει με τους φασισμένους του πράκτορες να δείχνει σαν υπεύθυνο της αυξανόμενης πείνας του λαού, όχι τους πράκτορες του που σαμποτάρουν ασταμάτητα την παραγωγή της χώρας, αλλά αυτούς που τη δανείζουν για να καλύπτει τα νέα της ελλείμματα με τον όρο να μειώνει την κατανάλωσή της στο ύψος της όλο και πιο μειωμένης παραγωγής της. Οι δανειστές αναλαμβάνουν ευχαριστως το ρόλο του κακού για να κερδίσουν χρόνο νομίζοντας ότι έτσι θα σώσουν μια Ευρώπη των μονοπωλιστών που καταρρέει μέρα με τη μέρα γιατί δεν από τα κοινόθωρα συμφέροντά τους δεν θέλουν να συγκρουστούν με τους μεγάλους φασισμούς που επελαύνουν μέσα και, κυρίως, έξω της. Όποιος όμως στ αλήθεια θέλει να δει ποιος βρίσκεται πίσω από την καταστροφή της χώρας πρέπει να αναζητήσει αυτόν που επωφελείται από αυτή την καταστροφή. Και επωφελείται αυτός που αγοράζει πάμφθονα τις μεγάλες υποδομές της και που επιπλέον ξέρε ότι το πολιτικό καθεστώς δεν θα τον χτυπήσει στη συνέχεια. Και αγοράζουν οι ρωσοκινέζοι και όχι οι Γερμανοί. Οι Γερμανοί δανείζουν, οι Γερμανοί υπογράφουν την πείνα, οι Ρωσοκινέζοι αγοράζουν και κάνουν και τους σωτήρες από πάνω. Αυτό σημαίνει ανερχόμενες μεγάλες δυνάμεις και υπερδυνάμεις.

Πριν δύο περίπου χρόνια γράφαμε στο φύλο 498 της Νέας Ανατολής και στο άρθρο «ΔΕΗ: ΟΛΑ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ Η ΙΔΙΟΚΤΗΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΡΩΣΙΚΗ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ-Μόνο ένα δημοκρατικό κίνημα του λαού και ένα νέο κίνημα εργαζομένων μπορούν να την εμποδίσουν»: «Στη βάση της πολιτικής ανάλυσης και των πρόσφατων εμπειριών στα ζητήματα της εκχώρησης εθνικού πλούτου και σε συνδυασμό με το ότι οι δυνατότες φωνές που βγάζει ο

χει αξιόπιστη κατάταξη των ξενοδοχειακών μονάδων στις κατηγορίες τους διεθνώς. Και βέβαια, η έλλειψη φορέα πιστοποίησης και ελέγχου θέτει εν αμφιβόλω την ασφάλεια των εργαστηρίων στον τομέα της υγείας. Και βέβαια με σειρά τους όλοι οι πιστοποιημένοι από το ΕΣΥΔ φορείς και εργαστήρια θα πρέπει να αναζητήσουν διεθνή πιστοποίηση από φορέα άλλης ευρωπαϊκής χώρας, αναλαμβάνοντας όμως για δεύτερη φορά το κόστος αυτής της διαδικασίας» (www.protothema.gr, 25-11).

Το να σαμποτάρει μια κυβέρνηση τη διαπίστευση σε μια χώρα που το χρέος της είναι άμεσα συναρτημένο με το αρνητικό της εμπορικό ισοζύγιο ισοδυναμεί με να κόβει κάποιος τον ορό σε έναν ασθενή που πάσχει από αφυδάτωση. Κι όμως αυτοί οι εγκληματίες που κυβερνάνε τη χώρα το κάνουν και όχι μόνο το κάνουν αλλά ισχυρίζονται ότι το πρόβλημα της χώρας είναι το ότι οι δανειστές δεν τους μειώνουν το χρέος. Δηλαδή αυτοί που παράγουν καθημερινά και σε πελώρια κλίμακα νέο χρέος με το ολόπλευρο τους χτύπημα στην παραγωγή, ισχυρίζονται ότι φταίει για τις δυσκολίες της χώρας το παλιό χρέος την ώρα που η εξυπηρέτησή του παρά τη χρεωκοπία έχει γίνει πολύ φτη-

νή όπως το χρέος άλλων κανονικών χωρών, τουλάχιστον μέχρι το 2020. Την μείωση του χρέους από τώρα δεν την θέλουν οι σαμποταριστές για να ανακουφίσουν τη χώρα αλλά για να διασπάσουν την Ευρώπη στρέφοντας τον ευρωπαϊκό νότο ενάντια ενάντια στην βόρεια και ανατολική Ευρώπη. Αν αυτή τη στιγμή χαριζόταν όλο το χρέος στην Ελλάδα, την άλλη ώρα θα είμασταν πάλι χρεωμένοι λόγω του παραγωγικού σαμποτάζ, που μεταφράζεται αυτόματα σε εμπορικό έλλειμμα και έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών.

Σημειώνουμε εδώ ότι όταν μιλάμε για σαμποταριστές δεν πρέπει να εννοούμε μόνο τους συριζαίους αλλά και την αντιπολίτευση που αρνείται να επικεντρώσει την κριτική της σε αυτό το σαμποτάζ, ή ακόμα και να το αναφέρει. Τη σχέση κυβέρνησης και αντιπολίτευσης σήμερα μπορεί να την δει με την εξής εικόνα: Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι οι σαμποτέρ που βάζουν τα εκρηκτικά και η αντιπολίτευση είναι η υπόλοιπη συμμορία που κρατάει τσίλιες και γενικά ετοιμάζει την άμυνα αν ξυπνήσει ο λαός ή ακόμα και οι δανειστές και πάρουν τους σαμποτέρ στο κυνήγι.

ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΛΟΓΩ ΒΑΡΙΑΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Σύμφωνα με την Πανελλήνια Ομοσπονδία Μισθωτών Περιπτέρων καθώς και της Πανελληνίας Διεπαγγελματικής Οργάνωσης Ακατέργαστου Καπνού η επιβολή φόρου στα είδη καπνού οδηγεί στο κλείσιμο των περιπτέρων δημιουργώντας νέες στρατιές ανέργων και περίπου 60000 οικογένειες που απασχολούνται στην καπνική αλυσίδα στη φτωχοποίηση και την απόγνωση. «Οι 8 απανωτές αυξήσεις σε έμμεσους

φόρους και ΦΠΑ τα τελευταία 7 χρόνια που έφεραν τη φορολογία σε ποσοστό-ρεκόρ του 84% της μέσης λιανικής τιμής οδήγησαν ώστε τα καπνικά προϊόντα να αποτελούν τα προϊόντα που υπόκεινται στη μεγαλύτερη φορολόγηση στη χώρα και να φέρνουν τη χώρα μας πρώτη στη φορολογία αυτών των ειδών μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών» (www.toxrima.gr, 11-11).

ΜΕΙΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΞΕΝΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Η ψηλή φορολογία, τα capital controls, τα συριζοκινέτα κινήματα κατά των επενδύσεων και τα δήθεν γραφειοκρατικά εμπόδια σκοτώνουν τις λίγες επενδύσεις που σέρνονται στη χώρα μας. Μιλάμε για "δήθεν" γραφειοκρατικά εμπόδια γιατί δεν πρόκειται για εμπόδια που βάζουν σε μια επένδυση κάποιο γραφειοκράτη που λειτουργούν από μόνοι τους για να εισπράξουν μίζες. Πρόκειται για άνωθεν πολιτικές οδηγίες που δίνονται στις διευθύνσεις δημοσίων υπηρεσιών να καθυστερήσουν όσο μπορούν τις επενδύσεις, ενώ θα τσεπώνουν κιόλας σαν επιβράβευση για αυτήν την καθυστέρηση μίζες-λύτρα από τους επενδυτές θύματα.

Έτσι εδώ και δεκαετίες οι ξένες, μεγάλης κλίμακας επενδύσεις, μειώνονται συνεχώς αφού σχεδόν κανένας σώφρων ξένος επενδυτής δεν έρχεται στη χώρα, ενώ και αυτοί που είχαν έρθει σε προηγούμενες περιόδους φεύγουν. Όσο για τους ρωσοκινέζους καπιταλιστές, που είναι αυτοί που κυρίως έρχονται για να αγοράζουν νευραλγικές υποδομές, αυτοί δεν έρχονται για να επενδύσουν χρίζοντας νέες παραγωγικές μο-

νάδες, αλλά για να αγοράσουν τζάμπα τις υπάρχουσες. Ασφαλώς και οι όποιες παραγωγικές επενδύσεις από τις παλιές και τις νέες ιμπεριαλιστικές χώρες δεν είναι ότι το καλύτερο όταν οι επενδύσεις του ντόπιου κεφάλαιου καταστρέφονται κατ' απόλυτη προτεραιότητα από κυβερνήσεις σαμποταριστών και "λαϊκά" κινήματα, οπότε ένα ιδιαίτερα μεγάλο μέρος της παραγόμενης υπεραξίας γυρίζει πίσω στις μητροπόλεις. Όμως όλα αυτά είναι πολυτέλειες για μια χώρα που οι κυβερνήσεις των ανατολικών πρακτόρων και δοσίλογων που πλέον κυριαρχούν έχουν κυριολεκτικά αφανίσει την παραγωγή της σε επίπεδα μιας πολεμικής αναμέτρησης:

«Κοντά στα 1,6 δισ. ευρώ έχουν υποχωρήσει οι άμεσες ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος. Από 2,24 δισ. ευρώ που ανήλθαν το 2014, την περσινή χρονιά έφτασαν σε μόλις 605 εκατ. ευρώ. Και όλα αυτά την ώρα που στην Ευρώπη καταγράφει αύξηση

συνέχεια στη σελ. 15

Ο ΤΡΑΜΠ ΣΤΟ ΛΕΥΚΟ ΟΙΚΟ Ο ΠΟΥΤΙΝ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

τατρέψει τη σοβιετική Ρωσία σε παγκόσμιο κέντρο του φασιστικού ιμπεριαλισμού και του πολέμου. Μόνο κάτω από την πολιτική καθοδήγηση αυτής της τάξης και του ηγέτη της Πούτιν και μόνο με τα προπαγανδιστικά, πολιτικά και διπλωματικά μέσα που αυτή διαθέτει παντού στον κόσμο και στις ΗΠΑ αυτή η ανώτερη μηχανή πολιτικού εισοδημού, θα μπορούσε να καταλάβει ένας διεφθαρμένος ραντιέρης και σπεκουλαδόρος έμπορας ακριβής γης την εξουσία στο Λευκό Οίκο φωνάζοντας ζήτω η Ρωσία. Γι αυτό είναι πιο σωστό να θεωρήσουμε ότι δεν είναι κύρια ένα πολύ μειοψηφικό κομμάτι του αμερικάνικου κεφάλαιου που πήρε την εξουσία στις ΗΠΑ, αλλά ότι την πήρε με ρεσάλτο ένας εισοδιστής που στην κύρια πλευρά δουλεύει κάτω από την καθοδήγηση και για τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα του ρώσικου κρατικοφασιστικού πολεμικού κεφάλαιου ή ακόμα να μείνουμε στην πιο κοντινή στην πραγματικότητα εικόνα ότι τον Λευκό Οίκο απλά εγκαταστάθηκε ο Πούτιν.

Γι αυτόν το μειοψηφικό και ουσιαστικά εξωτερικό χαρακτήρα της εξουσίας Τραμπ δεν μπορεί κατά τη γνώμη μας να είναι σταθερή στις ΗΠΑ ούτε εσωτερικά ούτε εξωτερικά. Προϋπόθεση της συνέχισής της είναι η αλματώδης επιτάχυνση του παγκόσμιου πολέμου, αλλά και ένα διαρκές πραξικόπημα και ένας διαρκής ακήρυκτος πολιτικός και θεσμικός πόλεμος, και γιατί όχι ακόμα και θερμός εμφύλιος στο εσωτερικό.

Η εκτίμηση μας για τον Τραμπ στην αντιπολίτευση και όχι στην προεδρία

Για τον παραπάνω λόγο δεν είχαμε καθόλου προβλέψει σαν ΟΑΚΚΕ ότι η Ρωσία ήθελε αυτό το αποτέλεσμα, αλλά την εκλογή Κλίντον με ένα ισχυρό φασιστικό ρεύμα Τραμπ στην αντιπολίτευση. Πιστεύουμε ότι και η εκλογή Κλίντον θα ήταν επίσης μια μεγάλη νίκη για τη νεοαζι-στική Ρωσία και μάλιστα εκτιμούσαμε ότι μια τέτοια διάταξη θα εξυπηρετούσε περισσότερο τα ρώσικα σχέδια στη δοσμένη φάση, όπου η Ρωσία δεν μπορεί ακόμα να κάνει έναν παγκόσμιο πόλεμο από την άποψη των στατηγικών της θέσεων. Γι αυτό στα δύο κείμενα της Νεας Ανατολής για τις αμερικάνικες εκλογές (<http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-24-24/item/725>, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-24-24/item/645>), είχαμε τονίσει ότι το τραγικό για τον πλανήτη αποτέλεσμα των αμερικάνικων εκλογών είχε ουσιαστικά κριθεί από τις προκριματικές εκλογές από την ώρα που ήταν οι Κλίντον και Τραμπ (η πρώτη καλυμμένα ρωσόφιλη που εμφανιζόταν σαν υφιστάμενη και ο δεύτερος ανοιχτά πουτινικός) που είχαν εκλεγεί σαν οι υποψήφιοι των δύο μεγάλων κομμάτων για την προεδρία. Ωστόσο από πολλά και κυρίως από το ίδιο το αποτέλεσμα αποδεικνύεται ότι η επιλογή του πουτινικού φασισμού ήταν ακριβώς να πάει ο Τραμπ στην προεδρία, που σήμαινε ότι και η τελική μάχη για την προεδρία είχε επίσης πολύ μεγάλη σημασία.

Εμείς δηλαδή δεν στηρίζαμε την πρόβλεψη μας ότι ερχόταν προεδρία Κλίντον στο ότι ο αμερικάνικος λαός δεν θα μπορούσε να ακολουθήσει έναν φασίστα. Γιατί σαν μαρξιστές ξέρουμε ότι το δρόμο στο

φασιστικό μονοπώλιο τον ανοίγει παντού στον κόσμο η μόνιμη περιφρόνηση των φιλελεύθερων μονοπωλιστών για τη φτωχολογία, ιδιαίτερα για την ανειδίκευτη εργατική τάξη. Είναι αυτού του είδους οι φιλελεύθεροι, που όσο μπορούν φέρνουν την εργατική τάξη του παλιού βιομηχανικού κόσμου σε ανταγωνισμό με τα άθλια μεροκάματα των λαών του νέου βιομηχανικού τρίτου κόσμου, αλλά ποτέ δεν θέλουν να τους φέρνουν σε σύγκρουση με τους φασίστες κυβερνήτες που υποδουλώνουν αυτούς τους λαούς στις γαλέρες τους. Ειδικά με τους μεγαλύτερους εκμεταλλευτές της εργατικής τάξης στον κόσμο, τους κινέζους μονοπωλιστές που είναι οι μεγαλύτεροι υπεύθυνοι για την εξαθλίωση και τον δυτικών εργατικών τάξεων, οι δυτικοί φιλελεύθεροι μονοπωλιστές συνεργάζονται υπέρωχα.

Εμείς στηρίζαμε την πρόβλεψή μας για την εκλογή Κλίντον, στην πολιτική μας εκτίμηση ότι η πουτινική Ρωσία είχε σε αυτή τη φάση περισσότερο συμφέρον από ένα ρεύμα Τραμπ στην αντιπολίτευση επειδή αυτό θα διασπούσε και θα αποσάθρωνε τις ισχυρές αντιρρώσικες τάσεις του ρεπουμπλικανικού κόμματος (Ρόμνι, Μπους, Ρούμπιο) το οποίο θα ήταν κυρίαρχο μέσα στο Κογκρέσο, ενώ την ίδια ώρα η Ρωσία θα είχε στη διάθεσή της μια προεδρία Κλίντον, Σάντερς και Ομπάμα, που θα έφερνε σε νέες υποχωρήσεις στο ρωσοκινεζικό άξονα τους άθλια υφιστάμενους δημοκρατικούς του Κογκρέσου. Δηλαδή πιστεύαμε ότι με την Κλίντον θα είχαμε πιθανά ένα πιο πλαδαρά φιλορώσικο Κογκρέσο από όσο τώρα με έναν πολιτικά φιλοπουτινικό Τραμπ στην προεδρία. Επίσης εκτιμούσαμε και πιστεύουμε ακόμα ότι η βάση του δημοκρατικού κόμματος θα είναι πολύ πιο εύκολο να δει τον κίνδυνο Πούτιν και να κινηθεί ενάντια του με μια προεδρία Τραμπ, παρά με μια προεδρία Κλίντον που θα έκρυβε τον φιλορωσισμό της πίσω από μια κούφια αντιπουτινική ρητορική. Πρέπει με αυτήν την ευκαιρία να ξεκαθαρίσουμε ότι η λαϊκή εκλογική βάση της Κλίντον είναι σήμερα πολιτικά πολύ πιο προοδευτική από τη βάση του Τραμπ, παρόλο που η τελευταία περιλαμβάνει μέσα της το πιο φτωχό κομμάτι της λευκής εργατικής τάξης που πάντως και αυτό στην πλειοψηφία του δεν είναι φασιστικό, δηλαδή φανατικά τραμπικό. Η σύγχρονη ιστορία έχει πάντως αποδείξει ότι κάποια τμήματα της εργατικής τάξης, η οποία προορίζεται ιστορικά να ηγηθεί της αλλαγής του κόσμου, όταν χάνουν το φως τους, δηλαδή την επαναστατική πρωτοπορία τους, επιχειρούν να αλλάξουν τον κόσμο από την ανάποδη. Δηλαδή τέτοια τμήματα της εργατικής τάξης, που από την ταξική τους φύση θέλουν την αλλαγή ενάντια “στο σύστημα” δηλαδή στο κυρίαρχο μπλοκ της αστικής τάξης συμμετέχουν συχνά με ενθουσιασμό στη φασιστική αντεπανάσταση που καθοδηγεί για τους δικούς του βρώμικους σκοπούς το χειρότερο μη ακόμα κυρίαρχο ιμπεριαλιστικό μπλοκ.

Έτσι εκτιμούσαμε ότι μια προεδρία Τραμπ, ενώ σε μια πρώτη φάση θα πάγωνε κάπως τις αντιστάσεις σε αυτόν στο ρεπουμπλικανικό κόμμα, θα προκαλούσε σταδιακά έντονη αντιπουτινική αντισυμπεριφορά και μέσα στο ρεπουμπλικανικό κόμμα, αλλά ιδιαίτερα μέσα στο δημοκρατικό κόμμα στο οποίο η Κλίντον θα είχε συντριβεί. Δηλαδή εκτιμούσαμε ότι στην περίπτωση νίκης Τραμπ, θα είχαμε, δηλαδή θα έχου-

με, ένα σε μεγάλο βαθμό εχθρικό στον Τραμπ Κογκρέσο, και έχουμε δει ότι δεν είναι εύκολο να κυβερνήσει ένας πρόεδρος στις ΗΠΑ αν απέναντί του στέκεται ένα εχθρικό Κογκρέσο. Χώρια από αυτά εκτιμούσαμε ότι η εξουσία του σιχαμερού αυτού τύπου θα δημιουργούσε έναν δημοκρατικό συναγερμό όχι μόνο μέσα στις ΗΠΑ αλλά και παγκόσμια, και ότι δεν θα ήταν δυνατό αυτός ο συναγερμός να μην αφυπνίσει τους λαούς για το πόσο μεγάλη και πόσο άμεση είναι η απειλή της Ρωσίας και του νεοχιτλερικού άξονά της με την Κίνα και ίσως αύριο και με την αγαπημένη του Τραμπ Ινδία των ινδουιστών φασιστών του Μόντι.

Και αυτά που προβλέψαμε παραπάνω συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι ισχύουν και ότι θα είναι αληθινά μεγάλα εμπόδια για τον Τραμπ. Όμως τα γεγονότα απέδειξαν ότι, αντίθετα από τις εκτιμήσεις μας και τις προβλέψεις μας, η πουτινική διπλωματία πάλεψε με λύσσα για να ανεβάσει στην εξουσία τον φίλο της και χρησιμοποίησε για αυτό όλα τα γνωστά βρώμικα εργαλεία της και τις πολύτιμες γνώσεις της στην ανάλυση όλων των τάξεων και των τμημάτων των τάξεων, ιδιαίτερα της ιδεολογίας και της ψυχολογίας τους.

Και δεν χρησιμοποίησε μόνο τα e-mail που έκλεψε με τους χάκερς της από τη βρώμικη Κλίντον που τα δημοσίευσε με τα wikileaks της στην αρχή της εκλογικής μάχης. Αυτό μπορούσε να ερμηνευτεί, και έτσι το ερμηνεύσαμε σύμφωνα με τη λογική μας, σαν ένα δώρο του Πούτιν απλά για να μένει ισχυρός ο Τραμπ αν και χωρίς πλειοψηφία. Εκεί που αποδείχτηκε ότι κάποιοι σκοτεινοί κύκλοι ετοίμαζαν πάση θυσία την νίκη του Τραμπ ήταν η απόφαση του Κόμμε του FBI να πετάξει ξαφνικά 11 μέρες πριν τις εκλογές το θανάσιμο υπαινιγμό για τα 650.000 αδιάβαστα e-mail της Κλίντον που ήταν εκείνα που άλλαξαν δραματικά τους ως τότε συσχετισμούς δύναμης ανάμεσα στα δύο στρατόπεδα και δημιούργησαν την τελευταία μεγάλη δυναμική Τραμπ. Επίσης ένα άλλο πιο αποκαλυπτικό δώρο με το οποίο ο Πούτιν συνόδεψε τον προστατευόμενό του στην προεδρία ήταν η επαναλαμβανόμενη φωναχτή διαταγή του στους ρώσους στρατηγούς να αναβάλουν τους βομβαρδισμούς στο Χαλέπι μέχρι τη μέρα της ψηφοφορίας, ώστε να μην πάει ο Τραμπ στις εκλογές χρεωμένος με το αίμα που έχυσε ο σφαγέας προστάτης του.

Μόνο μια απόφαση του Πούτιν για πολύ γρήγορη κίνηση προς τον παγκόσμιο πόλεμο μπορεί να εξηγήσει την προεδρία Τραμπ.

Δεν μπορούμε ασφαλώς να ξέρουμε πως ακριβώς θα μπορέσει ο Τραμπ να εφαρμόσει τη φιλο-αξονική εξωτερική πολιτική του χωρίς να βρεθεί αντιμέτωπος με μια Γερουσία με λίγους σχετικά εκπροσώπους του Τραμπ στο οποίο μάλιστα εκλέχτηκε ο Ρούμπιο, ίσως ο πιο προωθημένος εκφραστής της γραμμής: “Κύριος εχθρός των ΗΠΑ η Ρωσία του Πούτιν”. Πιθανά ο Τραμπ θα προσπαθήσει να σταθεροποιήσει αρχικά και να διευρύνει τη βάση του με διάφορα δημαγωγικά μέτρα εσωτερικής πολιτικής. Όμως δεν πιστεύουμε πως θα αποφύγει να συγκρουστεί με το Κογκρέσο και ευρύτερα με την πλειοψηφικά δημοκρατική αμερικάνικη

κοινή γνώμη. Το ότι όμως ο Πούτιν δεν διάλεξε να έχει στις ΗΠΑ έναν Ομπάμα Νο2, με τον οποίο πέτυχε τόσες προωθήσεις θέσεων, αλλά έναν ανοιχτό και πολωτικό ρωσόφιλο μας λέει ένα πράγμα: Ότι η Ρωσία μπορεί να διευκολύνει τον Τραμπ μόνο κλιμακώνοντας τον πόλεμο της. Η εγκατάσταση δηλαδή ενός κραγμένου φίλου του Πούτιν στην πρωτεύουσα της Δύσης δεν επιτρέπει αναμονές μέχρι αυτός να παίρνει με διάφορα τεχνάσματα κάποιες ανεκτικές πλειοψηφίες στα διάφορα Κογκρέσα, στα ανώτατα δικαστήρια κλπ. **Αυτά πιστεύουμε τα προβλήματα του Τραμπ μπορούν να λύνονται μόνο όταν ξαφνιασμένες και αλαλιασμένες οι ΗΠΑ του κλασσικού δυτικού μονοπώλιου και των πολιτικά ανοργάνωτων δημοκρατικών μαζών, θα αναγκαστούν να τρέχουν κουτρούβαλα πίσω από τον Πούτιν για να προλάβουν με διαπραγματεύσεις αυτά που δεν θα μπορούν να κάνουν στα πολεμικά μέτωπα γιατί τα κλειδιά του αμερικάνικου στρατού και του ΝΑΤΟ θα τα κρατάει ο Τραμπ.**

Αν για παράδειγμα υποθέσουμε ότι ο Πούτιν κινηθεί αύριο ενάντια στις Βαλτικές και τότε το Κογκρέσο επιχειρήσει να βάλει βέτο στην απόφαση του Τραμπ να μην τις βοηθήσει αποφασιστικά με το ΝΑΤΟ, αυτό το βέτο, αν περάσει, δεν θα μπορεί να έχει πρακτικό αποτέλεσμα. Δηλαδή δεν θα μπορεί να εμποδίσει τη Ρωσία να καταβροχθήσει σε χρόνο μηδέν τις Βαλτικές και μετά να σύρει και το αμερικάνικο Κογκρέσο σε διαπραγματεύσεις μαζί της, την ίδια ώρα που θα εξελίσσεται ένα κίνημα “υπέρ της Ειρήνης” κατά της ανάμιξης των ΗΠΑ στην Ευρώπη, κίνημα που θα σαρώνει τις ΗΠΑ ενώνοντας τα “πατριωτικά” στίφη του Τραμπ με τους οικολόγους, τροτσκιστές “αντιιμπεριαλιστές και πασιφιστές” κάθε είδους, ενώ οι δημοκρατικές μάζες και τα πραγματικά φιλοευρωπαϊκά και πατριωτικά τμήματα της αμερικάνικης αστικής τάξης θα επιχειρούν μόλις τότε να συγκροτήσουν ένα αντιρρώσικο μέτωπο. Στο μεταξύ το ρωσόφιλο φασιστικό μέτωπο δεν θα διστάζει να κάνει διαρκή συνταγματικά πραξικοπήματα μέσα στο αμερικάνικο κράτος. Σε κάθε περίπτωση ο φασιστικός πυρήνας του κόμματος Τραμπ θα κάνει πελώρια διείσδυση στις μυστικές υπηρεσίες και το στρατό. Ασφαλώς όπως και να πάνε τελικά τα πράγματα και όπως και να κινηθεί το φαιο-“κόκκινο” μέτωπο στις ΗΠΑ, το σίγουρο είναι ότι η αμερικάνικη, η ευρωπαϊκή και η παγκόσμια δημοκρατική αντίσταση θα ξεδιπλωθούν κάποια στιγμή όσες και να είναι οι δυσκολίες. **Όμως σε μια πρώτη φάση η πολεμική προέλαση του φασισμού θα είναι ραγδαία και μάλιστα μόνο με μια τέτοια ραγδαία επέλαση η εξουσία Τραμπ θα μπορεί να στέκεται στις ΗΠΑ. Η σταθερότητα της δηλαδή θα μπορεί να στηρίζεται μόνο πάνω στην καταρακτώδη διεθνή και εσωτερική πολεμική αστάθεια.** Με λίγα λόγια δεν βλέπουμε αυτό το παγκόσμιο ηγετικό ντουέτο, Πούτιν-Τραμπ δηλαδή αυτό της ενότητας της χειρότερης Ρωσίας με τις χειρότερες ΗΠΑ όλων των εποχών, να μπορεί να σταθεί χωρίς επιτάχυνση του παγκόσμιου πολέμου, και χωρίς επιτάχυνση των φασιστικών δικτατοριών παντού.

Η κάλπικη “αντιρατσιστική” στάση της επίσημης ευρωπαϊκής ηγεσίας είναι ο πιο ανησυχητικός παράγοντας των εξελίξεων

Το αληθινό πρόβλημα για τους δημοκρά-

τες είναι ότι η σταθεροποίηση της εξουσίας Τραμπ υποβοηθείται γερά από τη στάση των ευρωπαίων "φιλελεύθερων" ρωσόφιλων Μέρκελ, Ρέτζι, Ολάντ που κάνουν κριτική στον Τραμπ μετά την νίκη του αποκλειστικά σαν ρατσιστή-σεξιστή και όχι σαν φιλοποινιτικού, δηλαδή σαν φιλοχιτλερικού φασίστα.

Ακολουθούν δηλαδή και αυτοί ακριβώς την μονόπλευρη και καταστροφική γραμμή κριτικής των Κλίντον-Ομπάμα στον Τραμπ στη διάρκεια της προεκλογικής μάχης. Αυτή η πολιτική ανάμεσα στα άλλα απέτυχε γιατί ένα ποσοστό μαύρων και ένα ακόμα μεγαλύτερο λατίνων ψήφισε Τραμπ, και τούτο γιατί ο Τραμπ έκανε δραστήριες, συχνά υπόκωφες κινήσεις καθισχυρισμού και προσεταιρισμού τους στη διάρκεια της καμπάνιας. Ο ρατσιστικός και ξενοφοβικός λόγος του Τραμπ πιστεύουμε ότι είναι περισσότερο για να συσπειρώνει τους φτωχούς και πολιτικά καθυστερημένους λευκούς εργαζόμενους αναβιώνοντας και αξιοποιώντας τους φυλετικούς ανταγωνισμούς στη μάχη για το μεροκάματο, ή στην πάλη για ασφάλεια στις φτωχογειτονιές τους, παρά για να οργανώσει κάποια στιγμή ένα αληθινό ρατσιστικό πογκρόμ. Αυτό ακριβώς κάνει και ο Πούτιν. Αναβιώνει τους ρατσισμούς, φυλετικούς και θρησκευτικούς παντού για να διασπά τους εχθρούς του αλλά ποτέ δεν τους χρησιμοποιεί ο ίδιος σαν το κεντρικό πολιτικό όπλο της βίας του. Από αυτήν την άποψη ο μεγαλύτερος ιδεολογικός κίνδυνος για τον αμερικάνικο λαό είναι αυτή η αναβίωση του αμερικάνικου σοβινιστικού και ιμπεριαλιστικού ονείρου, που εκφράζεται με το κεντρικό προεκλογικό σύνθημα του Τραμπ "Να Κάνουμε ξανά την Αμερική μεγάλη" που τελικά θέλει να ενώνει άσπρους, μαύρους και λατίνους σε μια βρώμικη πολεμική συμμαχία με μια αληθινά "Μεγάλη Ρωσία" και με μια αληθινά "Μεγάλη Κίνα" τάχα για το καλό της ειρήνης. **Αυτά τα κρατικά μεγαλεία είναι σήμερα τα συνθήματα της πιο επικίνδυνης μορφής ρατσισμού, του εθνικού και κυρίως του μεγαλοκρατικού ρατσισμού.** Να γιατί το κάλεσμα Μέρκελ-Ομπάμα-Ρέτζι για ενότητα της Ευρώπης ενάντια στον αμερικάνικο ρατσιστικό και σεξιστικό κίνδυνο που τάχα κύρια αντιπροσωπεύει ο Τραμπ δεν είναι τίποτα άλλο από έμμεσο κάλεσμα για αγνόηση του αληθινού ζωτικού για την ύπαρξη της Ευρώπης ευρασιατικού νεοχιτλερικού **εθνορατσιστικού και κυρίως του μεγαλοκρατικορατσιστικού πολέμου**, ο οποίος για να είναι αποτελεσματικός πρέπει να συσπειρώνει πολλές εθνότητες εντός του κράτους. Δεν θα υπάρχουν λοιπόν μεγαλύτεροι προδότες της Ευρώπης και των λαών της από τους Μέρκελ-Ομπάμα-Ρέντζι, και Μέν αν αυτοί δεν θα βάλουν σαν κύριο και άμεσο κίνδυνο για την Ευρώπη τον ρωσικό ιμπεριαλισμό και εθνορατσισμό, και δεν αντιμετωπίζουν τον Τραμπ πρώτα και κύρια σαν φίλο του.

Ο Πούτιν θα αρπάζει ότι μπορεί να αρπάζει. Η βαθύτερη αιτία της λαθεμένης μας εκτίμησης για την αμερικάνικη προεδρία

Νομίζουμε ότι από τα παραπάνω συνάγεται ότι η βαθύτερη αιτία της λαθεμένης μας εκτίμησης για τις αμερικάνικες εκλογές παρόλο που σωστά συλλάβαμε το κεντρικό ζήτημα, **βρίσκεται στο ότι σκεφτήκαμε με όρους παλιότερων πολιτικών συσχετισμών και κυρίως προηγούμενων μορφών και ρυθμών επέλασης του κύριου εχθρού. Αυτό είναι έ-**

να λάθος διαλεκτικής κατανόησης της πραγματικής κατάστασης.

Ένα ανάλογο λάθος είχαμε κάνει και στο τέλος του 2014 όταν εκτιμούσαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήθελε στα αλήθεια εκλογές, επειδή η Ευρώπη δεν θα του έδινε τζάμπα δανεικά οπότε αυτός αν έπαιρνε την κυβέρνηση θα έχανε την κοινωνική του βάση. Δηλαδή πιστεύαμε ότι πάλι η Ρωσία προτιμούσε ένα ευρωπαϊκό κόμμα στην κυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ να αλωνίζει πάνω κάτω σαν λαός. Όμως ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτό το πιο καλό ευρωπαϊκό εργαλείο του Πούτιν, πήρε την εξουσία σαν πεινασμένο σκυλί. Και ενώ όπως σωστά προβλέψαμε έχασε την πλατιά κοινωνική του βάση, και μάλιστα έγινε το πιο κατάρτυστο κόμμα, έχει προσφέρει ανεκτίμητες υπηρεσίες στα ρώσικα αφεντικά του: εκφασισμός του κράτους, όργιο παραγωγικού σαμποτάζ, παράδοση βασικών υποδομών της χώρας στον άξονα, διάσπαση της Ευρώπης και καίρια βοήθεια στο Μπρέξιτ χάρη στη μεγάλη προβοκάτσια του προσφυγικού, βέτο στην ΕΕ υπέρ της Ρωσίας και του Ιράν κλπ. Κι όλα αυτά, μόνο και μόνο γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα στρίγγλιο κανίς στην Αυλή του Πούτιν. Να γιατί ο τελευταίος διαπιστώνοντας διαρκώς μια παράλυτη Ευρώπη και μια παράλυτη Αμερική απέναντι σε όλες τις προκλήσεις του τολμάει τώρα και με πειρατικό ρεσάλτο παίρνει το τιμόνι της ναυαρχίδας του δυτικού ιμπεριαλισμού, ξέροντας ότι μπορεί να κρατήσει αυτή τη θέση δείχνοντας απλά περισσότερο θράσος και εφαρμόζοντας περισσότερη βία στον υπόλοιπο κοιμισμένο στόλο

Αυτή είναι η αλήθεια. Τα πράγματα προχωράνε τόσο γρήγορα που ακόμα και η τόσο προχωρημένη στην κατανόηση του νεοχιτλερισμού ΟΑΚΚΕ μένει μερικές φορές πίσω.

Με την ΟΑΚΚΕ για το αντιφασιστικό μέτωπο, και για το αληθινό κόμμα της εργατικής τάξης

Πάντως δεν είναι αυτό το λάθος εκείνο που πρέπει να δούμε σε σχέση με το πως στάθηκε η ΟΑΚΚΕ στο ιστορικής σημασίας ζήτημα των αμερικάνικων εκλογών. Όχι μόνο γιατί είναι σωστή η βασική της εκτίμηση ότι όποιος και να νικούσε στις αμερικάνικες εκλογές η αμερικάνικη διπλωματία θα ήταν μπλοκαρισμένη από τον Πούτιν, αλλά κυρίως γιατί ή ίδια η εκλογή Τραμπ επαληθεύει για όποιον δεν είναι τυφλός τη γενική παγκόσμια ανάλυση της ΟΑΚΚΕ και ειδικότερα την ανάλυση της για τον υπεραντιδραστικό φιλικό ρόλο των ΗΠΑ στην παγκόσμια στρατηγική του ρωσικού σοσιαλιμπεριαλισμού. Το βασικό δηλαδή είναι ότι τολμήσαμε να διατυπώσουμε εδώ και δύο δεκαετίες τη θέση ότι η νεοσαρική Ρωσία έχει βάλει βαθιά και καταλυτικά πόδι στην ηγεσία των ΗΠΑ με τους προέδρους Μπιλ Κλίντον και Ομπάμα, αξιοποιώντας τις υφιστάμενες προς τη Ρωσία και αντι-τριτοκοσμικές ηγεμονιστικές επεμβάσεις του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Χωρίς το πολιτικό, οικονομικό, διπλωματικό και αστυνομικό έδαφος που είχαν μεθοδικά καλλιεργήσει αυτοί οι πολύτιμοι κρυφοί φίλοι της νεοσαρικής Ρωσίας, σπέρνοντας μάλιστα προβοκάτορες σε καίριες θέσεις (πχ τον μοιραίο Τένετ στην ΣΙΑ), ποτέ ένας ανοιχτός θαυμαστής του Πούτιν, που μάλιστα θα είχε πίσω του και ένα δικό του φασιστικό κίνημα, δεν θα είχε πάρει την προεδρία των ΗΠΑ. Μάλιστα για τίποτα άλλο όσο για την επίμονη αποκάλυψη της δύναμης της ρωσικής διπλωματίας μέσα στην ηγεσία των ΗΠΑ δεν λοιδορήθηκε η ΟΑΚΚΕ τόσο πολύ α-

πό το σοσιαλφασισμό. Το πιο ιερό από τα στερεότυπα του σοσιαλφασισμού είναι ότι μπορεί πανεύκολα η πανίσχυρη οικονομικά Δύση να έχει κάνει πράκτορες της τους ηγέτες της Ρωσίας, όπως πχ τους Γκορμπασόφ και Γέλτσιν (πράγμα που δεν ίσχυσε ποτέ), αλλά πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν ανέκδοτο ο ισχυρισμός της ΟΑΚΚΕ ότι η εξαθλιωμένη Ρωσία των Γκορμπασόφ και Γέλτσιν, που όμως έχει πυρηνικά, μοντέρνο στρατό και την καλύτερη διπλωματική μηχανή της ιστορίας, μπορεί να έχει σαν πράκτορα της έναν αμερικάνο πρόεδρο.

Ωστόσο το κύριο είναι να κοιτάμε μπροστά. Και αυτό που βλέπουμε είναι ότι μετά την ανοιχτή άνοδο του φιλορώσικου φασισμού στην εξουσία των ΗΠΑ οι μαγνητικές καταγιγίδες από αυτήν την κολοσσιαία αλλαγή στο διπλωματικό δεύτερο μεγαλύτερο κέντρο του ιμπεριαλιστικού κόσμου δεν θα αφήσουν τίποτα όρθιο από αυτά που ξέρουμε.

Όλες οι δυνάμεις θα αναδιαταχθούν και όλες οι συνειδήσεις θα ανοίξουν διάπλατα προς τα δω ή προς τα κει. Γι αυτό πρέπει να δυναμώσουμε την ΟΑΚΚΕ και γρήγο-

ρα. Καλούμε τους φίλους μας αριστερούς και δημοκράτες να έρθουν σε επαφή μαζί μας μέσα από την ιστοσελίδα και στα γραφεία μας, και να συζητήσουμε και να δράσουμε μαζί και να σκεφτούμε μαζί στο επίπεδο της κομματικής δουλειάς, αλλά και στο επίπεδο του δημοκρατικού αντιφασιστικού μετώπου. Ειδικά το τελευταίο είναι κάτι το πολύ σοβαρό για να το αφήνουμε στα χέρια μιας ελληνικής αστικής τάξης που γενικά τρέμει να τα βάζει με μεγάλες δυνάμεις και που συνήθως κάνει μισές δουλειές. Ασφαλώς κάθε προοδευτική τάξη κάνει και θα κάνει ανεξάρτητα από μας δυνατότερη την αντίστασή της στα φασιστικά τέρατα, αλλά όσο στο σκληρό του εχθρού θα βρίσκεται ο σοσιαλφασισμός, δηλαδή το ψεύτικο κόκκινο δεν μπορεί να σταθεί και ουσιαστικά να συγκροτηθεί ένα αρκετά σταθερό συνεκτικό και αποτελεσματικό δημοκρατικό και αντιφασιστικό μέτωπο που δεν θα έχει στο σκληρό του πυρήνα τον επαναστατικό μαρξισμό, οπότε και το νέο κομμουνιστικό κόμμα. Γι αυτό πρώτα και κύρια χρειάζεται όσο ποτέ πριν και επειγόντως να δυναμώσει η ΟΑΚΚΕ.

ΚΑΝΑΔΑΣ: ΤΟ ΔΥΤΙΚΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΙ ΤΑ ΑΣΤΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥ

Η κυβέρνηση Τρουτώ του Καναδά, που ανέλαβε το Νοέμβρη, επιδιώκει στενότερες οικονομικές και πολιτιστικές σχέσεις με τη σοσιαλιμπεριαλιστική Κίνα: μεγαλύτερη εξάρτηση του καναδικού κεφαλαίου από την κινεζική αγορά, περισσότερες κινεζικές επενδύσεις στον Καναδά, προσέλκυση μεγάλου κινεζικού τουρισμού και φοιτητόκοσμου κτλ. Αυτή όμως η ολοένα και στενότερη προσέγγιση έχει οδηγήσει έναν αισθητό περιορισμό των αστοδημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών μέσα στη χώρα. Πρώτοι αποδέκτες αυτής της καταπίεσης είναι οι δημοσιογράφοι των πάμπολλων κινεζόφωνων μέσων που δραστηριοποιούνται στον Καναδά.

Τον Ιούνιο ο κινέζος ΥΠΕΞ Βανγκ Γι, επισκεπτόμενος τη χώρα, μάλωσε έναν καναδό δημοσιογράφο που τόλμησε να ρωτήσει τον καναδό ΥΠΕΞ για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κίνα, λέγοντάς του ότι "Δεν έχετε το δικαίωμα να μιλάτε γι' αυτό"! Μια βδομάδα αργότερα ένας καναδός αξιωματούχος ονόματι Μάικλ Τσαν, περιφερειακός υπουργός υπηκοότητας, μετανάστευσης και διεθνούς εμπορίου, εγκωμίασε την πολιτική του Πεκίνου πάνω στα ανθρώπινα δικαιώματα υποστηρίζοντας σε μια καναδική κινεζόφωνη ιστοσελίδα ότι "οι άνθρωποι εκεί ζουν ελεύθερα". Παρά την κατακραυγή που ακολούθησε, οι επικριτές των δύο αυτών αξιωματούχων βρέθηκαν σε δύσκολη θέση. Για παράδειγμα, ένας κινέζος συγγραφέας έχασε τη στήλη του στην Global Chinese Press με έδρα τη Βρετανική Κολομβία κατόπιν πίεσεων στην εφημερίδα ενώ ένας ανεξάρτητος δημοσιογράφος του Τορόντο που γράφει με το ψευδώνυμο Χσιν Φενγκ, απειλήθηκε στο διαδίκτυο για τα επικριτικά του σχόλια σχετικά με τον κινέζο ΥΠΕΞ. "Πρόσεξε μη σκοτωθεί όλη σου η οικογένεια", πόσπαρε κάποιος. "Πρόσεξε όταν περπατάς έξω!" (Τάιμς της Νέας Υόρκης, 27/8). Ένα χρόνο πριν αρχισυντάκτρια κινεζόφωνης εφημερίδας του Οντάριο απολύθηκε επειδή δημοσίευσε ένα επικριτικό για τον Τσαν σχόλιο κατόπιν πίεσεων του κινεζικού προξενείου.

Οι απαιτήσεις του προξενείου στο Τορόντο γίνονται μέρα τη μέρα ολοένα και πιο αυστηρές. Υπάρχει π.χ. η απαίτηση να παύσουν τα καναδικά ΜΜΕ να δημοσιεύουν διαφημίσεις του πνευματικού κινήματος Φαλούν Γκονγκ. Στο βαθμό που οι περισσότεροι υπάλληλοι κινεζόφωνων μέσων έχουν συγγενείς στην Κίνα, οι άνθρωποι του Πεκίνου μπορούν άνετα

να προβαίνουν και σε ευθείες απειλές.

Στο Οντάριο οι πιέσεις στους κινεζόφωνους δημοσιογράφους και στελέχη της ενημέρωσης είναι ιδιαίτερα ισχυρές. Εκεί δραστηριοποιούνται τουλάχιστο 30 επιχειρήσεις κινεζόφωνης ενημέρωσης και η πλειοψηφία αποφεύγει συστηματικά να δημοσιεύει οτιδήποτε μπορεί να ερεθίσει την κινεζική πολιτική ηγεσία. Ανάλογες είναι οι πιέσεις από τις επιχειρήσεις ενημέρωσης προς τους δημοσιογράφους. Η αυτολογοκρισία είναι περισσότερο αποτέλεσμα του φόβου για ενδεχόμενο μπλοκατζά από κινέζικες διαφημιστικές εταιρίες και για απώλεια των συμφωνιών διανομής με εκδόσεις κινεζικών κρατικών μέσων ενημέρωσης. Με άλλα λόγια το δυτικό κεφάλαιο πουλάει την ελευθερία γνώμης και υποτάσσεται στον κινεζικό φασισμό προκειμένου να κερδίσει βραχυπρόθεσμα οικονομικά οφέλη.

Μαζί με τους δημοσιογράφους, ακτιβιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εκφοβίζονται επίσης και διαπομπεύονται ελεύθερα από τους σοσιαλναζί. Η Τσανγκ Χσιχόνγκ, που μένει σε προάστιο του Τορόντο, δέχεται απειλητικά τηλεφωνήματα από κινέζους ασφαλίτες στο σπίτι της. "Τα τελευταία χρόνια, είτε, η παρενόχληση έχει γίνει πιο απειλητική. Ο προσωπικός και τηλεφωνικός της αριθμός έχουν εγγραφεί σε πορνογραφικές διαφημίσεις συνοδείας, είτε? χάκερς έχουν αναρτήσει φωτογραφίες που έκλεψαν από τον υπολογιστή της? και άρθρα έχουν εμφανιστεί online που την κατηγορούν για κατάχρηση. Έχει επίσης μηνυθεί από κάποιον που ισχυρίζεται ότι αυτή ευθύνεται για το θάνατο του ανεψιού του στην Κίνα". Οι καναδικές αρχές δείχνουν ανήμπορες να της παράσχουν οποιαδήποτε βοήθεια.

Σύμφωνα με έναν ειδικό στην κινεζική πολιτική, Μινξίν Πέι του κολεγίου Claremont McKenna στην Καλιφόρνια, "Το εξαιρετικό με τη στρατηγική συμφερόντων της κινεζικής κυβέρνησης είναι ότι εκμεταλλεύεται τις ελευθερίες των δυτικών δημοκρατιών ενάντια στις δυτικές δημοκρατίες" (στο ίδιο). Γιατί, συμπληρώνουμε εμείς, όσο υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο η οποία δημοκρατία θα είναι κουτσουρεμένη και οι εκπρόσωποί της θα είναι να προδίδουν το λαό και τη χώρα τους στο βρόμο ενός βραχυπρόθεσμου κέρδους. Αυτό ισχύει σε εκθετικό βαθμό στην εποχή του μονοπωλιακού καπιταλισμού, δηλαδή του ιμπεριαλισμού, όπου η αστική δημοκρατία δίνει τη θέση της στον αυταρχισμό και το φασισμό.

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΨΕΥΤΟΚΚΕ – ΝΑΖΙ

συνέχεια από τη σελ. 6

Οι σκοποί του σωματείου είναι:

(...)
4. Να καλλιεργεί ένα ταξικό – συναδελφικό και διεθνιστικό πνεύμα στους εργαζόμενους, ώστε να αισθάνονται κομμάτι του συνόλου της εργατικής τάξης και να κατανοούν έτσι ότι τα εργατικά συμφέροντα βρίσκονται σε αντίθεση με τα συμφέροντα και τις επιλογές των εργοδοτών.

(...)
7. Να προάγει το αίσθημα της υπερηφάνειας, της αξιοπρέπειας, του ασυμβίβαστου που ταιριάζει στον κόσμο της δουλειάς, στους εργαζόμενους που παράγουν με το μυαλό και τα χέρια τους τον πλούτο της κοινωνίας.

8. Να αγωνίζεται μαζί με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα ενάντια στην ξενοφοβία, το ρατσισμό, το σοβινισμό, το φασισμό και τον πόλεμο

9. Να προβάλλει το όραμα και να παλεύει για έναν άλλο κόσμο, χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση, διακρίσεις, πολέμους και αδικία, για μια άλλη κοινωνία, της αφθονίας, της ισότητας και της ελευθερίας.

Και μόνο αυτό το κομμάτι του καταστατικού δείχνει πόσο χοντρόπεσο τομάρι πρέπει να είναι κάποιος για να τολμήσει και να υπονοήσει ακόμη ότι η συνδικαλιστική δραστηριότητα των εργατών και της ΟΑΚΚΕ ως συνοδοιπόρου και συμπαραστάτη, σε κρίσιμες στιγμές και καθοδηγητή (με την έγκριση των εργατών) άνοιξε τον οποιοδήποτε δρόμο στη μετέπειτα «συνδικαλιστική» δραστηριότητα των ναζιστών της Χρυσής Αυγής στο Πέραμα.

Αυτό το έκανε το ψευτοΚΚΕ και κεντρικά – πολιτικά και τοπικά στη Ζώνη, οδηγώντας σε αραστή σύμπτωση με τους ναζήδες τη ναυπηγοεπισκευή στα νύχια της φασιστικής Κίνας, φίλου και συμμάχου του κοινού αφεντικού ψευτοΚΚΕ και «Χρυσής Αυγής», δηλαδή της Ρωσίας του Πούτιν.

Το ψευτοΚΚΕ εισαγωγέας του χρυσαυγίτικου ναζισμού στο εργατικό κίνημα

Πολλοί άνθρωποι θα θυμούνται με ρίγη ότι το ψευτοΚΚΕ, που είχε την πολιτική ηγεσία στην πολύμηνη απεργία στη Χαλυβουργία Ελλάδος στον Ασπρόπυργο είχε λερώσει το εργατικό κίνημα, δεχόμενο τον

Κασιδιάρη και τον Παναγιώταρο ως «συμπαραστάτες» (!!!) στον χώρο του εργοστασίου στις 17 του Φλεβάρη του 2012.

Τότε οι ναζήδες, ένα βήμα πριν μπουν στη Βουλή, είχαν μοιράσει τρόφιμα στους απεργούς, ενώ είχαν βγάλει και λόγο, τον οποίο είχε χειροκροτήσει (!!!!) ο Σιφωνιός, αρχισυνδικαλιστής του ψευτοΚΚΕ – ΠΑΜΕ στο εργοστάσιο, χωρίς ποτέ να αποδοκιμαστεί από το κόμμα του (εδώ το βίντεο από τη ναζιστική «επίσκεψη» στη Χαλυβουργία <https://www.youtube.com/watch?v=5b8TBnbNoUo>).

Το ψευτοΚΚΕ, σε αντίθεση με κάθε μαρξισμό και λενινισμό, με κάθε σταλινική - δημοκρατική γραμμή αντιφασιστικού μετώπου, χρόνια τώρα κριτικάρει τους χρυσαυγίτες όχι ως ναζιστές και κανιβάλους για τη ΣΗΜΕΡΙΝΗ τους γραμμή, αλλά απλώς σαν θαυμαστές του παλιού – κλασσικού χιτλερισμού και ΚΥΡΙΩΣ σαν «παλληλούς των εφοπλιστών και των εργοδοτών», δηλαδή σαν «ακραίους οικονομικά φιλελεύθερους».

Μ' αυτή τη λογική και μην κάνοντας καμία πολεμική στις θέσεις των ναζήδων στο σήμερα για την οικονομία (που είναι κρατικο-καπιταλιστικές – φασιστικές, δηλαδή σε μεγάλο βαθμό κνίτικες), τη διεθνή πολιτική και τον προσανατολισμό της χώρας (που είναι ανοιχτά φιλορωσικές, δηλαδή και πάλι κνίτικες), οι κνίτες μπορούν άνετα να προχωρούν σε άτυπα μέτωπα με τους χιτλερικούς – πουτινικούς κασιδιάρηδες στο ουκρανικό, στη Χαλυβουργία, στις κοινές πλάτες που κάνουν στην φασιστική κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σε ζητήματα δημοκρατίας (π.χ. κλείσιμο καναλιών, κανάλι στον πουτινικό ολιγάρχη Σαββίδη) κλπ.

Όταν κάποιος εργαζόμενος οι οποίοι είχαν δραστηριοποιηθεί ηγετικά στην Αυτοοργάνωση έσπασαν τη γραμμή της μη ενεργοποίησης δεύτερου σωματείου παράλληλα με το Συνδικάτο Μετάλλου στη Ζώνη, η ΟΑΚΚΕ και ο ΕΡΓΑΣ κατήγγειλαν την κίνησή τους ως δώρο τόσο στην εργοδοσία όσο και στη συνδικαλιστική δικτατορία του ΠΑΜΕ και αποστασιοποιήθηκαν. Η διασπαστική αυτή κίνηση να λειτουργήσει το νέο σωματείο πριν πάρει την πλειοψηφία απέτυχε οικτρά. Γιατί συνάντησε την αδιαφορία της μεγάλης μάζας των εργατών που είχαν υπογράψει στην Αυτοοργάνωση και ταυτόχρονα έγινε εύκολη λεία στις επιθέσεις του ΠΑΜΕ. Αυτό έφερε μια τεράστια απογοήτευση στους εργαζόμενους, για την ακρίβεια στους άνεργους πλέον στη συντριπτική τους πλειοψηφία εργάτες της Ζώνης. Δουλειά και εξουσία στη Ζώνη υπήρχε πια μόνο για τους κνίτες. Από αυτά τα εξωτε-

ρικά και εσωτερικά χτυπήματα σε συνθήκες πολύχρονης ανεργίας η Αυτοοργάνωση δεν μπόρεσε να συνέλθει.

Τότε λοιπόν και ενώ το ΠΑΜΕ είχε ασκήσει με κάθε μέσο πίεση για να αποτραπεί, να τσακιστεί και να ποδοπατηθεί κάθε απόπειρα για πραγματικό, ταξικό σωματείο εργατικής δημοκρατίας και πραγματικής συμμετοχής των εργαζομένων και ενώ η Ζώνη είχε κυριολεκτικά πεθάνει από την ανεργία και την αναδουλειά, έκαναν την εμφάνισή τους οι ναζήδες της Χρυσής Αυγής, με μια επιφανειακά αντικνίτικη γραμμή και προχώρησαν στη μεγαλύτερη ατίμωση για τη Ζώνη και την εργατική τάξη του Πειραιά: ίδρυσαν ναζιστικό σωματείο («Άγιος Νικόλαος») «μόνο για Έλληνες», το οποίο διακρίνει ξεκάθαρα στο καταστατικό του τους Έλληνες από τους αλλοδαπούς εργάτες.

Απέναντι σε αυτό το αίσχος οι κνίτες έχουν πάντα να αντιπαρατάξουν ως αντιφασιστικό «αλεξικέραυνο» την ναζιστική επίθεση που είχαν δεχτεί στο Πέραμα τον Σεπτέμβριο του 2013, επίθεση την οποία είχε καταδικάσει απερίφραστα και με ένταση η ΟΑΚΚΕ (<http://bit.ly/2g0xboh>). Σε αντίθεση με αυτή τη στάση αρχών της κομμουνιστικής και αρχεακά αντιναζιστικής ΟΑΚΚΕ, το σοσιαλφασιστικό ψευτοΚΚΕ δεν έχει καταδικάσει ποτέ τις επιθέσεις των ναζιστών σε μέλη και φίλους της ΟΑΚΚΕ, με τελευταία εκείνη στον Πειραιά, παραμονές των εκλογών του Μάη του 2012.

Μολονότι ωστόσο το ψευτοΚΚΕ συμμετέχει ως πολιτική αγωγή στη δίκη κατά των ναζιστών και καλεί το δικαστήριο να τους τιμωρήσει, παραμένει αταλάντευτο στη βρώμικη κεντρική του θέση ότι η ΧΑ δεν πρέπει να θεθεί εκτός νόμου, γιατί κάτι τέτοιο θα το έκανε η «ψευδεπίγραφη αστική δημοκρατία» για να χτυπήσει στη συνέχεια την Αριστερά. Αυτή τη θεωρία την έχουμε υποβάλει σε εξαντλητική κριτική ως σοσιαλφασιστική και ξένη προς κάθε δημοκρατισμό, κάθε μαρξισμό και κάθε παράδοση του επαναστατικού κινήματος (<http://bit.ly/2fm2mly>).

Ξέχωρα όμως κι από αυτό, οι κνίτες ανέχονται ανοικτά και δεν ασκούν καμία βία στη λειτουργία του ναζιστικού, ρατσιστικού «σωματείου» της ντροπής στο Πέραμα. Οι ίδιοι κνίτες που ήξεραν να σηκώνουν το χέρι τους επί χρόνια στους συνδικαλιστές του ΕΡΓΑΣ και αργότερα σε πολλούς εργάτες που δραστηριοποιήθηκαν στην Αυτοοργάνωση, οι ίδιοι που διέγραφαν φασιστικά επαναστάτες και δημοκράτες εργάτες από Σωματείο Μετάλλου ε-

πειδή δεν υπέγραψαν δήλωση μετάνοιας στο ΠΑΜΕ για τη συγκρότηση της Αυτοοργάνωσης, αφήνουν τώρα ανέγγιχτους τους ναζιστές δολοφόνους να σπέρνουν ρατσιστικό δηλητήριο ενάντια στα αδέρφια μας, τους εργαζόμενους που προέρχονται από άλλες χώρες, ειδικά τώρα πάνω στην πιο μεγάλη ανεργία, πείνα και απελπισία. Αυτοί οι πολιτικά άθλιοι σοσιαλφασίστες τολμούν να κατηγορούν την ΟΑΚΚΕ ότι η αριστερή, ταξική αντιφασιστική (οπότε και αντικνίτικη) δράση της στο Πέραμα άνοιξε το δρόμο στους ναζήδες, όταν οι ίδιοι δεν έχουν κουνήσει το δαχτυλάκι τους ενάντια στη ναζιστική επέλαση στη ζώνη και θεωρούν τη ΧΑ κόμμα που πρέπει να παραμένει νόμιμο και εντός Βουλής! (στο 3.49 η Κανέλλη, ως εκπρόσωπος του ψευτοΚΚΕ, δηλώνει ανοικτά ότι «θέλει πολύ κουράγιο να είσαι κομμουνιστής και να μη ζητάς απαγόρευση των ναζιστών!!!») (<https://www.youtube.com/watch?v=ODFKAVQw0dM>).

Ιερή ενότητα ψευτοΚΚΕ – ναζιστών υπέρ Ρωσίας – Κίνας

Η πεθαμένη εδώ και σχεδόν έξι χρόνια Ζώνη έχει κρατικοποιηθεί από το κράτος της Κίνας, δηλαδή από την COSCO. Εδώ και μήνες το ΠΑΜΕ δεν κάνει καμία απεργία και τα καράβια αρχίζουν δειλά δειλά να έρχονται στη Ζώνη κάνοντας το ίδιο ακριβώς που κάνουν και στην προβλήτα 2 του λιμανιού του Πειραιά. Είναι φανερό ότι δεν θα έχουν πλέον κανένα πρόβλημα με την ανάπτυξη του κινεζικού φασιστικού - αποικιοκρατικού καπιταλισμού από τούδε και εξής στη Ζώνη, όπως βέβαια κανένα πρόβλημα δεν θα έχουν και οι ναζήδες, ανοιχτοί φίλοι του κινεζικού φασισμού.

Με δυο λόγια, αφού το ΠΑΜΕ, οι πουλημένες στο σοσιαλφασισμό κυβερνήσεις, η σοσιαλφασιστική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και ένα κυρίαρχο μήμα της εργοδοσίας της Ζώνης, σε κοινό μαύρο μέτωπο, σκότωσαν τα φύτρα της πραγματικής εργατικής, αναπτυξιακής και δημοκρατικής αντίστασης, όπως αυτή εκφράστηκε μέσα από την Αυτοοργάνωση, και άνοιξαν τον δρόμο στη «συνδικαλιστική» εμφάνιση των ναζιστών, υπό την πλήρη ανοχή των κνιτών και τελικά στο ξεπούλημα της Ζώνης στην Κίνα και τη μετατροπή της σε γκέτο.

Αυτό το έγκλημα δεν κάνει σήμερα πάταγο, αλλά έχει καταγραφεί στην ιστορία του εργατικού κινήματος και η μεγάλη σημασία του δεν θα αργήσει να ξεπροβάλλει, όπως έχει καταγραφεί και ο αντίθετος πόλος: Η Αυτοοργάνωση. Τίποτα δεν ξεχνιέται. Τίποτα δεν πάει χαμένο.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ-ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΒΡΩΜΙΚΗ, ΓΚΕΜΠΕΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΣΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΝΑΖΙ ΤΗΣ Χ.Α

συνέχεια από τη σελ. 2

σα από τους επιλεκτικούς εκβιασμούς της στην εργοδοσία (με τις επιτροπές Υγιεινής και Ασφάλειας). Αντίθετα, η Αυτοοργάνωση ήταν σταθερή στην πάλη της για πλήρη εσωτερική δημοκρατία, για καλό ενιαίο μεροκάματο και για πλήρη ανεξαρτησία από την εργοδοσία.

Έτσι οι εργάτες: είτε θα συγκροτούσαν οι ίδιοι το δημοκρατικό Πρωτοβάθμιο συνδικάτο της Ζώνης με το δικό τους κίνημα της Αυτοοργάνωσης για να αντιμετωπίσουν τη θεσμοθετημένη νοθεία του πανελλαδικού Κλαδικού Συνδικάτου Μετάλλου του ΠΑΜΕ, το οποίο κέρδιζε πάντα τις εκλογές στη Ζώνη γιατί έφερνε μέλη του από όλη τη χώρα για να ψηφίσουν, είτε θα δέχονταν όποιο σωματείο θα τους έφερνε το πολιτικό καθεστώς σαν τάχα εναλλακτική λύση στο μισητό στην πλειοψηφία των εργατών σωματείο του ΠΑΜΕ.

Έγινε το δεύτερο καθώς την Αυτοοργάνωση τη διέλυσε το ΠΑΜΕ πατώντας όχι τόσο στα λάθη του γενικά πολιτικά άπειρου αυθόρμητου κινήματός της, αν και είχε τη μεγάλη βοήθεια του ΕΡΓΑΣ, όσο στους συντριπτικούς εναντίον της πολιτικούς συσχετισμούς. Η ηγεσία του ΠΑΜΕ δηλαδή δεν είχε σαν μόνο όπλο

της την τεράστια πείρα της στις συκοφαντίες, στις απειλές, στη διάσπαση και στη βία, αλλά είχε πάνω απ' όλα τη συστράτευση ενάντια στην Αυτοοργάνωση όλων ανεξαιρέτα των μεγάλων κομμάτων μέσα και έξω από το Συνδικάτο, δηλαδή του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, και κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ.

Ήταν όλοι αυτοί μαζί που χτύπησαν την Αυτοοργάνωση και έτσι άνοιξαν το δρόμο στους ναζήδες. Η ΧΑ έστησε το σωματείο της στην Ζώνη 2 χρόνια μετά τη διάλυση της Αυτοοργάνωσης σαν ο αντίθετος πόλος του ΠΑΜΕ, δηλαδή σαν ο τάχα αντικαθεστωτικός πόλος της Ζώνης που όμως δεν δέχτηκε πόλεμο από το καθεστώς της. Έτσι μπόρεσαν με τη βοήθεια και ενός σημαντικού κομματιού της εργοδοσίας και μέσα σε μια ανεργία εντελώς πλέον εφιαλτική, να προσεταιριστούν κάποιους θυμωμένους με το ΠΑΜΕ πολιτικά καθυστερημένους εργάτες. Άλλωστε με μια ανάλογη «αντικαθεστωτική» δημαγωγία δυνάμωσαν ψηφοφορικά σαν κόμμα σε όλο τον άνεργο Πειραιά και σε όλη τη χώρα μέσα στην κρίση παίρνοντας ψήφους και από μη συνειδητούς φασίστες. Γιατί πάντα έτσι εμφανίζονται οι ναζι στις απελπισμένες μάζες για να στήσουν το νέο πολύ πιο φρικτό τους καθεστώς: Σαν εχθρός του μιση-

τού παλιού καθεστώτος. Ο μόνος που φταίει για το πλησίασμα σε οποιοδήποτε βαθμό των εργατών στο σωματείο των ναζήδων, είναι το κέντρο του παλιού καθεστώτος, το ΠΑΜΕ που σκότωσε τη δημοκρατική εναλλακτική διεξοδο που ήταν η Αυτοοργάνωση. Ή αλλιώς το ψευτοΚΚΕ στη Ζώνη λειτούργησε σαν ο μεγαλύτερος προβοκάτορας υπέρ των ναζι.

Στην πραγματικότητα ποτέ το ψευτοΚΚΕ δεν ήθελε να ελέγχει απόλυτα τη Ζώνη απλά για να την ελέγχει. Ο ΕΡΓΑΣ το κατήγγειλε για χρόνια ότι ήθελε να ελέγχει τη Ζώνη μόνο και μόνο για να την παραδώσει χωρίς καμία απολύτως μάχη, φτηνή, διαλυμένη και άνεργη στους κινεζικούς φασίστες (εξέχοντα μέλη του φιλικού του ρωσοκινεζικού άξονα) για να την ξεζουμίσουν. Και οι κινέζοι φασίστες, όπως έχουν αποδείξει στην προβλήτα 2 του ΟΛΠ, έχουν τις πιο στενές σχέσεις με τους ναζι της ΧΑ και τους προσλαμβάνουν εκεί μαζί γιατί ξέρουν ότι αυτοί μπορούν να πνίξουν πιο αποτελεσματικά από τον καθένα τα μισθολογικά και τα πολιτικά δικαιώματα των εργατών. Ταυτόχρονα όμως στην προβλήτα 2 συνυπάρχουν αρμονικά το ΠΑΜΕ και η Χρυσή Αυγή. Όλα δείχνουν ότι ετοιμάζεται η συνδικαλιστική συγκυριαρχία τους σε όλο το λι-

μάνι της νέας κατοχικής δύναμης.

Έτσι εξηγείται γιατί η ηγεσία του ψευτοΚΚΕ επιχειρεί τώρα ακριβώς στη δίκη των ναζι να εξαπολύσει την προβοκατόρικη επίθεση της ενάντια στην αντιναζιστική ΟΑΚΚΕ, που είναι ο κοινός εχθρός και των δύο. Αλλά ματαιοπονεί. Την ΟΑΚΚΕ την προστατεύουν τα γεγονότα, η ανοιχτή, πάντα δημοκρατική πολιτική και συνδικαλιστική της δράση, και πάνω από όλα η τολμηρή και κόντρα στο καθεστωτικό ρεύμα πολιτική και ιδεολογική της γραμμή, μια γραμμή που οι τελευταίες εξελίξεις στη χώρα μας και παγκόσμια ορμητικά επαληθεύουν. Στο βάθος είναι για αυτό το λόγο που μόλις τώρα και για πρώτη φορά στα 31 χρόνια της ΟΑΚΚΕ ο σοσιαλφασισμός κηρύσσει ανοιχτά τον ως τώρα βρώμικο πόλεμο που με ψιθύρους διεξήγαγε εναντίον της.

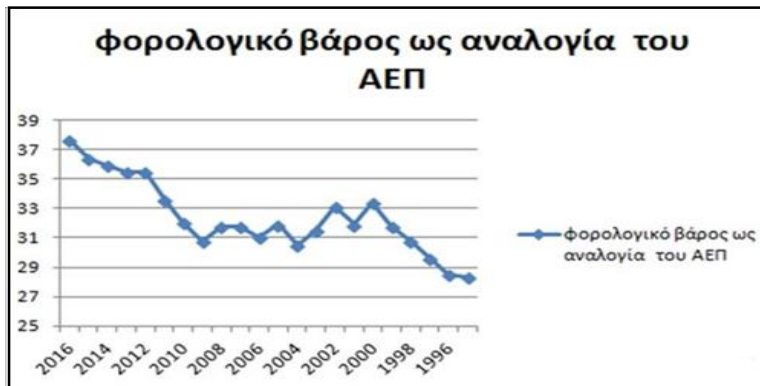
Καλώς ήρθατε κύριοι του ψευτοΚΚΕ στο ξέφωτο. Έχετε σηκώσει μια μεγάλη πέτρα για να συντρίψετε την ΟΑΚΚΕ, αλλά αυτή είναι ασήκωτη για τα κιλά σας και αναγκαστικά θα πέσει στα πόδια σας.

Αθήνα 19/11/2016

ΡΕΚΟΡ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΦΕΤΟΣ

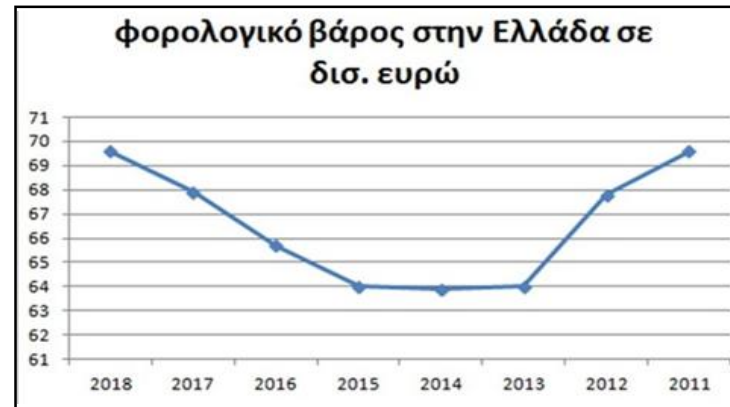
Σύμφωνα με τις φθινοπωρινές εκτιμήσεις της Κομισιόν τα φορολογικά βάρη στην Ελλάδα φέτος θα σημειώσουν ρεκόρ όλων των εποχών. Σύμφωνα με αυτές τις εκτιμήσεις το φορολογικό βάρος αυξήθηκε φέτος στο ιστορικό υψηλό του 37,6% του ΑΕΠ, από το 36,4% του ΑΕΠ το 2015 και το 35,5% το 2014. Από το 2017 και μετά ως αναλογία του ΑΕΠ μειώνεται οριακά, στο 37,5% του ΑΕΠ το 2017 και στο 36,8% του ΑΕΠ το 2018. Η παραπάνω όμως αποκλιμάκωση την προσεχή 2ετία είναι αποτέλεσμα της υποτιθέμενης πολύ πιο ισχυρής ανόδου του ΑΕΠ που προβλέπει η Κομισιόν του Γιουνκέρ, του μεγάλου αυτού αβανταδόρου του Τσίπρα κατά 3,6% το 2017 και 4,3% το

2018 αντίστοιχα σε ονομαστικές τιμές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των συγκριμένων οικονομικών μεγεθών. Ο παρακάτω πίνακας δείχνει την εξέλιξη των εσόδων από τη φορολογία ως ποσοστό του ΑΕΠ ανάμεσα στο 1996 και στο 2016:

Σε αξία, το φορολογικό βάρος αυξάνεται συνεχώς: εκτιμάται ότι θα φτάσει στα 65,7 δισ. ευρώ το 2016 και αναμένεται νέα άνοδος στα 67,9 δισ. ευρώ το 2017 και στα 69,6 δισ. ευρώ το 2018. Και τούτο όταν το 2014 είχε συρρικνωθεί στα 63,9 δισ. ευρώ, στα χαμηλότερα (σε αξία) επίπεδα από το 2005. Μάλιστα στους παραπάνω υπολογισμούς δεν προσμετρούνται οι ασφαλιστικές εισφορές. Αν προσμετρηθούν σύμφωνα με την Επιτροπή αυξάνουν το "βάρος" στο τέλος του 2018 στα 75,7 δισ. ευρώ από 71,4 δισ. ευρώ φέτος.

από τα 97,3 δισ. ευρώ το 2015 φαίνεται να περιορίζονται στα 90,2 δισ. ευρώ φέτος, στα 89,3 δισ. ευρώ το 2017 και στα 87,6 δισ. ευρώ το 2018. Οι πολιτικοί απατελώνες των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για να πετύχουν προσωρινά πρωτογενή πλεονάσματα, περικόπτουν τις δημόσιες επενδύσεις, που συνήθως αφορούν υποδομές-πράγμα που σημαίνει ότι σε όχι και μεγάλο βάθος χρόνου τα πρωτογενή πλεονάσματα θα αρχίσουν να μειώνονται. Βεβαίως από την άλλη μεριά οι άνθρωποι του Γιουνκέρ κάνουν πως δεν βλέπουν πόσο κούφια είναι αυτά τα πλεονάσματα και δίνουν εύσημα προόδου στους σαμποταριστές της συμμορίας Τσίπρα για να μπορούν αυτοί να παρατείνουν την εξουσία τους.

Τα στοιχεία της Επιτροπής καταγράφουν όμως και μία πρωτόγνωρα μεγάλη και απότομη περικοπή δαπανών κατά 10 δισ. ευρώ περίπου μέσα σε 3 χρόνια για να διασφαλιστούν οι στόχοι των πρωτογενών πλεονασμάτων έως και το 2018: οι συνολικές δαπάνες

Χρειάζονται την παράταση αφενός για να αποικιοποιούν τη χώρα στους ρωσικούς ιμπεριαλιστές, και αφετέρου για να διασπούν την Ευρώπη καθώς της ζητάνε διαρκώς δανεικά που στην κύρια πλευρά τους θα είναι αγύριστα.

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ...

συνέχεια από τη σελ. 8

η διαφθορά είναι μόνο μια επιμέρους εκδήλωση. Μόνο λοιπόν με έναν τελείως εξαθλιωμένο λαό, με μια τσακισμένη παραγωγή και με ιδιωτικοποιημένες ή καλύτερα κρατικοποιημένες από τους ρωσοκινέζους για ένα κομμάτι ψωμί στρατηγικές υποδομές θα μπορεί η κυβέρνηση των σαμποταριστών να πει στην ΕΕ: Εγώ έγινα μισητή στο λαό μου για να πετύχω τη μείωση του χρέους που μου έχετε υποσχεθεί. Αν δεν μου το μειώσετε, εσείς και μόνο εσείς θα φταίτε για την άνοδο των αντιευρωπαϊκών δυνάμεων στην Ελλάδα και την πιθανή της έξοδο της Ελλάδας και άλλων χωρών του Νότου από την ΕΕ.

Αυτός ο εκβιασμός έχει γίνει με φανατισμό αποδεκτός όχι μόνο από τους ρωσόφιλους τους ευρωπαϊκού Νότου Ρέντζι, Σόουζα (Πορτογαλία), Ολάντ και Σία αλλά και από τους χρήσιμους ηλίθους νεοκεϋνσιανούς οικονομολόγους των ΗΠΑ που δεν έχουν ιδέα ή κάνουν πως δεν βλέπουν τον ειδικό λόγο για τον οποίο πεθαίνει η Ελλάδα, που δεν είναι η έλλειψη καταναλωτικής ικανότητας του πληθυσμού ή του κράτους ή η χαμηλή προσφορά κεφαλαίων αλλά ή απαγόρευση από τις κυβερνήσεις της παραγωγικής χρησιμοποίησης των ακόμα και τώρα αναξιοποίητων άφθονων προσφερόμενων κεφαλαίων.

Για αυτούς του λόγους αυτός εδώ ο ανασχηματισμός περιλαμβάνει την "ανανέωση" του υπουργείου περιβάλλοντος και ενέργειας, όπου έγινε αντικατάσταση του υποτιθέμενου "αντικαπιταλιστή" Σκουρλέτη με το φιλοκαπιταλιστή Σταθάκη, για να σιγουρευτεί η Ευρώπη και κυρίως οι ΗΠΑ αλλά και το ΔΝΤ που είναι υπέρ της μείωσης του ελληνικού χρέους ότι ο "ρεαλιστής" φίλος τους Τσίπρας δεν διστάζει να θυσιάσει τους "αριστερούς" του υπουργούς υπέρ των δεξιών του (Δεν τους φάνηκε περίεργο που ο "αριστερός" Σκουρλέτης πρόλαβε λίγο πριν φύγει από το υπουργείο ανάπτυξης να ιδιωτικοποιήσει, δηλαδή να πουλήσει στο κινέζικο κρατικό μονοπώλιο για μόλις 320εκ Ευρώ το 24% του ΑΔΜΗΕ (Ανεξάρτητου Διαχειριστή Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας), της θυγατρικής-κλειδί μιας ΔΕΗ που ο ίδιος μετά τους προκατόχους του είχε φροντίσει προηγουμένως να βυθίσει χρηματιστηριακά με το να υπονομεύσει την απόδοση της λι-

γνυτικής παραγωγής και επίσης να τη χρεωκοπήσει με τη θεσμοποιημένη μη πληρωμή των λογαριασμών από τους όχι πάντα φτωχότερους καταναλωτές). Τέλος για να φτιάξει το πιο στενό μέτωπο με τις ΗΠΑ ενάντια στην Ευρώπη έφερε στη θέση του Σταθάκη τον ελληνοαμερικάνο Παπαδημητρίου και τον πρόεδρο του Ταμείου Ιδιωτικοποιήσεων Πιτσιόρλα που τόσο μισεί η "αριστερά" του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ έφερε δίπλα του στο Μαξίμου τον επίσης διαλλακτικό Δημήτρη Λιάκο. Σαν "διαλλακτική" διάδοχος του συνταξιουχοφάγου Κατρούγκαλου εμφανίζεται και μια Αχτσιόγλου που λίγα εξάμηνα πριν ούρλιαζε με πάθος για την ολοκληρωτική αντίσταση στους δανειστές. Στην ουσία πρόκειται για έναν ασύλληπτο θίασο που μπορεί σε απόσταση ημερών να παίζει με το ίδιο πάθος το ρόλο του ρεαλιστή συμβιβαστή και το ρόλο του ρομαντικού επαναστάτη, ανάλογα με το ποιον πρέπει να εξαπατήσει τους δανειστές ή το λαό.

Εννοείται λοιπόν ότι καμία παραγωγική προοδευτική μεταρρύθμιση και καμία ανάπτυξη δεν θα γίνει, ενώ νέες περικοπές και νέα πείνα θα μπαίνουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων από αυτούς τους νέους "φιλοευρωπαίους" πρωταγωνιστές της οικονομικής πολιτικής αφού θα συνεχίζουν την πολιτική του σαμποτάζ. Όσο πιο υποτακτικοί θα φαίνονται αυτοί στην τρόικα και τους δανειστές τόσο περισσότερο η οργή του λαού θα κατευθύνεται εναντίον στην ΕΕ, και τόσο περισσότερο θα ενισχύονται οι πραγματικοί εχθροί του δηλαδή τα αφεντικά της κυβέρνησης Ρωσία και Κίνα. Δεν υπάρχει περίπτωση αυτοί οι τύποι να παρεκκλίνουν από τη δοκιμασμένη συνταγή.

Φασισμός, πείνα, υποδούλωση στο ρώσικο νεοχιτλερικό άρμα, αυτό είναι το μέλλον που ετοιμάζει στο λαό και στη χώρα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά όσο περισσότερο προχωράνε τόσο περισσότερο θα αποκαλύπτονται και τόσο μεγαλύτερη οργή θα προκαλούν σε ένα λαό που τους ανέχεται μόνο και μόνο επειδή τον κρατάνε τυφλό για να μην μπορεί να δει τους αληθινούς εχθρούς του. Δεν θα μπορούν ωστόσο να το κάνουν αυτό επ' άπειρο, κυρίως γιατί δεν αγοράζει η ΕΕ την κατεστραμμένη χώρα μας, αλλά τα ρωσοκινέζικα, νεοχιτλερικά αφεντικά.

ΜΕΙΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΞΕΝΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

συνέχεια από τη σελ. 11

της τάξεως του 14%, οδηγώντας στη δημιουργία 217.666 νέων θέσεων εργασίας, με την Ελλάδα να παραμένει ουραγός... Επίσης, το ισοζύγιο των ροών ξένων επενδύσεων από 1,23 δισ. δολ. πριν από έξι χρόνια μειώθηκε σε ποσοστό 50% και πλέον πέρυσι, διαμορφούμενο στα 0,67 δισ. δολ. ενδεικτικό κι αυτό της επενδυτικής «άπνοιας» στη χώρα μας» (www.dealnews.gr, 25-10).

Προς το παρόν οι μόνοι που εισέρχονται στη χώρα είναι οι ευκαιριακοί επενδυτές, τα λεγόμενα «κοράκια» που στόχος τους είναι κυρίως η δημιουργία υπεραξιών και τίποτα παραπάνω και που περιμένουν τις εξελίξεις γύρω από το θέμα των κόκκινων δανείων των τραπεζών οπότε και αναμένεται να «απελευθερωθούν» πολλές ευκαιρίες για distressed deals σε επιχειρήσεις που έχουν προοπτικές βιωσιμότητας και ανάπτυξης.

ΤΟΥΡΚΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 16

συστηματικά Ισλαμιστές.

Ο Κεμάλ Οζτούρκ της φιλοκυβερνητικής Yeni Safak, στο άρθρο του "Παραγκωνίζονται οι Ισλαμιστές;" είπε ότι μια καινούργια φάρα που ισχυρίζονται ότι είναι οπαδοί του ΑΚΡ - ονομάζουν τον Ερντογάν "αρχηγό μας" - έχουν χάσει τελείως τον προσανατολισμό τους και βάζουν Γκιουλενιστές και Ισλαμιστές στο ίδιο καλάθι. Σύμφωνα με τον Οζτούρκ, οι απολύσεις χρησιμοποιούνται για να διωχτούν οι Ισλαμιστές-συντηρητικοί από καιριές επίσημες θέσεις.

Ο χειρότερος φόβος της συντηρητικής-εθνικιστικής κλίκα είναι μήπως η Ομάδα Περιντσέκ εκμεταλλευτεί την επέκταση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης ως τις 20 Ιαν. για να εξουδετερώσει πλήρως όλα τα συντηρητικά-εθνικιστικά και φιλο-ΑΚΡ στελέχη από κρατικές θέσεις με το πρόσημα της δίωξης των Γκιουλενιστών.

Όλα τα παραπάνω μας λένε ότι τελικά η Ρωσία σκάβει το λάκκο του Ερντογάν και στο εξωτερικό και στο εσωτερικό. Στο εξωτερικό τον ενθαρρύνει να συγκρουσθεί με τους πάντες και να αποκτηνοθεί διαλύοντας σαν ο άλλος πόλος του Ιράν σύνορα και κράτη στη Μέση Ανατολή. Στο εσωτερικό τον σπρώχνει να κάνει κι άλλες εκκαθαρίσεις με οδηγό τον Περιντσέκ, δηλαδή εκκαθαρίσεις σε βάρος πλέον και των φίλων του, των συντηρητικών ισλαμιστών, που τον έφεραν και υπέρ των πρακτόρων της Ρωσίας που του κάνουν το φί-

λο όσο χρειάζεται για να δυναμώσουν και μετά να τον ρίξουν στα τάρταρα.

Αυτή την τακτική την έχουμε ξαναδεί με την Σερβία του Μιλόσεβιτς, που ο Γκορματσόφ αρχικά και μετά ο Γέλτσιν την έριξαν στην ανθρωποφαγία στην Κροατία, στη Βοσνία και στο Κόσσοβο και τελικά αφού την απομόνωσαν από τους πάντες, έφαγαν τον Μιλόσεβιτς σε συμμαχία με τους δυτικούς και μάλιστα βάζοντας μπροστά τους δυτικούς έτσι ώστε η Ρωσία να εισπράξει ολόκληρη την αντιδυτική βάση του. Έτσι έφεραν στην εξουσία στη Σερβία τους δικούς τους ανθρώπους μεταμφιεσμένους είτε σε ευρωπαίους, είτε σε εθνικιστές.

Η διαφορά με την Τουρκία είναι ότι δεν πρόκειται για ένα μικρό κράτος των Βαλκανίων αλλά για μια υπολογίσιμη στρατιωτική δύναμη που αποτελεί φύλακα του δρόμου των ενεργειακών δρόμων για την Ευρώπη. Η Τουρκία είναι η καρωτίδα της Ευρώπης.

Κι όμως αυτό που κάνουν σύσσωμοι οι πολιτικές δυνάμεις της Ευρώπης είναι να ξεσπάνε όλο το επιλεκτικό δημοκρατικό μένος τους στον Ερντογάν και γενικά στο ισλάμ ενώ κάθονται προσοχή μπροστά στον αρχιφασίστα Πούτιν. Έτσι φτιάχνουν τους Φιγιόν, τις Λεπέν, τους Ρέντζι, τους Πέπε Γκρίλο, τους Φάρατζ και τους Στάινμάρτιερ και τελικά τους Τράμπ, όλο αυτόν τον φασιστικό εσμό που αποτελεί την πολιτική λεωφόρο για να περάσει ο ρωσικός νεοχιτλερικός ιμπεριαλισμός πάνω από την Ευρώπη και να την υποδουλώσει.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Η ΣΤΕΝΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΗ ΡΩΣΙΑ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗΝ ΕΠΕΚΤΑΤΙΚΗ ΣΤΡΟΦΗ ΕΡΝΤΟΓΑΝ

Μετά την απόπειρα πραξικοπήματος στην Τουρκία τον περασμένο Ιούλη και την άθλια στάση της Δύσης απέναντι στο δημοκρατικό τουρκικό λαό, η γειτονική χώρα κινείται οδοντωδώς προς το άρμα του ρωσοκινεζικού άξονα του φασισμού και του πολέμου. Έτσι σύντομα η Μόσχα αναβάθμισε τις διπλωματικές της σχέσεις με την Τουρκία που είχαν παγώσει μετά το θερμό επεισόδιο του Νοέμβρη του 2015, ήρε το εμπόριο που είχε επιβάλει στις τουρκικές εξαγωγές και συμφώνησε για την κατασκευή του αγωγού αερίου Turkstream και του πυρηνικού σταθμού στο Ακουγιού.

Οι εκβιασμοί των ευρωπαϊκών φίλων του Πούτιν προς την Άγκυρα (ή αλλάζετε την αντιτρομοκρατική σας νομοθεσία που χτυπάει το PKK ή δεν καταργείται η βίζα εισόδου στην ΕΕ) και η άρνηση της απερχόμενης πολιτικής ηγεσίας των ΗΠΑ να της παραδώσουν τον πραξικοπηματία Γκιουλέν υπήρξαν καθοριστικοί παράγοντες για την αλλαγής πλεύσης της χώρας. Για να απαντήσει στο πρώτο ο Ερντογάν έφτασε στο σημείο να διακηρύξει τη δυνατότητα της χώρας να προσχωρήσει στους "5 της Σαγκάης", δηλ. στο ευρασιατικό στρατιωτικό σύμφωνο του ρωσοκινεζικού ναζιστικού άξονα, ενώ μαζί με τον Πούτιν πανηγύρισε για τη νίκη Τραμπ στις αμερικανικές προεδρικές εκλογές.

Στο Ουκρανικό βλέπουμε μια ανάλογη μεταστροφή. Αντί να συνεχίσει να καταγγέλλει τη ρωσική εισβολή και το διαμελισμό της χώρας, η Άγκυρα ευνοεί τώρα την κίνηση του Κιέβου όχι μόνο προς την ΕΕ αλλά και προς τη Ρωσία.

Στη Μέση Ανατολή η Τουρκία δείχνει μια πρόθυμη να παρέμβει σαν περιφερειακή δύναμη, σε συνεργασία και συνεννόηση με τη Μόσχα. Άλλωστε με ομολογία του Ερντογάν η απευθείας επικοινωνία των δύο χωρών σε διπλωματικό και στρατιωτικό επίπεδο για το συριακό, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμιά κίνηση της Τουρκίας που θα μπορούσε να τη φέρει σε σύγκρουση με τη Μόσχα. Πρόκειται δηλαδή για μια συνεννοημένη κατάλυση της κυριαρχίας και εδαφικής ακεραιότητας των γειτονικών κρατών. Αυτό δείχνουν οι δηλώσεις Ερντογάν περί συμμετοχής στην απελευθέρωση της Μοσούλης από το ΙΚ που συνοδεύονταν από δηλώσεις αμφισβήτησης της συμφωνίας της Λωζάννης η οποία καθόριζε τα σύνορα της Τουρκίας. Μάλιστα ο τούρκος πρόεδρος έφτασε στο σημείο να υποδεικνύει ποιες εθνότητες πρέπει να παραμείνουν και ποιες όχι μετά την κατάληψη της Μοσούλης (AI-Monitor, 16/10) την οποία επιθυμεί να προσαρτήσει. Αυτή η νέα ταχτική φέρνει αντιμέτωπη την Άγκυρα με τη Βαγδάτη αλλά κινδυνεύει να στριμώξει επίσης την αυτόνομη κουρδική κυβέρνηση του Ιράκ που βάλλεται από πολλές πλευρές και με την οποία ο Ερντογάν είχε ως τώρα εξαιρετικές σχέσεις.

Έτσι στο Συριακό η Άγκυρα τηρεί τώρα σιγή ιχθύος για τα κτηνώδη εγκλήματα των ρώσων εισβολέων και του προσαταυμένου τους Άσαντ στο Χαλέπι πουλώντας το δίκαιο αγώνα του συριακού λαού για ανεξαρτησία και δημοκρατία. Μάλιστα η Τουρκία αδυνατίζει αυτόν τον αγώνα γιατί απασχολεί δυνάμεις του FSA που θα μπορούσαν να ελαφρώσουν την πολιορκία του Χαλεπιού για να δίνει στη βόρεια Συρία το δικό της πόλεμο ενάντια στο PKK.

Η Τουρκία στην αντίθεσή της στο κίνημα του PKK βρισκόταν ως προχθές, (δηλαδή πριν συμμαχήσει με τους νέους Χίτλερ), στη δίκαιη πλευρά της αντίθεσης γιατί όπως πάντα λέγαμε το PKK δεν είναι ένα δημοκρατικό αλλά ένα σοσιαλφασιστικό αντάρτικο. Ήδη αποδείχτηκε τώρα στη Συρία ότι επιδίδεται σε εθνικάθαρση των περιοχών που καταλαμβάνει (βλ. κα-

ταγγελία σύρων προσφύγων για την εκδίωξη των σουνιτών Αράβων και των Τουρκμένων από το Ταλ Αμπιάντ, www.vice.com, 21/10). Όμως τώρα που ο Ερντογάν πήρε την άδεια από τη Ρωσία να χτυπήσει τους Κούρδους, κινείται παράλληλα και όχι σε σύγκρουση με αυτήν δηλαδή με τον κύριο εχθρό της Συρίας.

Σύμφωνα με τον Φικρέτ Μπιλά, βετεράνο δημοσιογράφο και αναλυτή της Χουριέτ, έτσι έχει η συμφωνία με τη Μόσχα: "Η συμφιλίωση επέτρεψε στις τουρκικές δυνάμεις να μπουν στη Συρία και να επιχειρήσουν στην περιοχή από τη Τζαζαμπλούς ως το Αζάζ στα δυτικά, και νότια ως το αλ-Μπαμπ, χωρίς καμιά αντίρρηση από τη Μόσχα. Η Τουρκία σε αντάλλαγμα συμφώνησε να μη βοηθήσει αντάρτικες δυνάμεις στο Χαλέπι" (4/10). Ο υποστράτηγος εν αποστρατεία Αρμαγάν Κούλογλου διατηρεί όλες αυτές τις αυταπάτες: "Η Τουρκία υποστήριξε το λάθος άλογο, κι αυτό επέτρεψε στο PYD να εδραιωθεί κοντά στα σύνορά της με την υποστήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών", προσθέτοντας ότι "Η συνεργασία με τη Δαμασκό θα επιτρέψει στην Τουρκία να ξεφορτωθεί τόσο το ΙΚ όσο και το PYD. Γνωρίζω ότι το καθεστώς Άσαντ είναι άσχημο, όμως τι μας ενδιαφέρει εμάς όταν διακινδυνεύονται τα ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας;" (στο ίδιο). Δεν έχει σημασία που η Ρωσία γέννησε το ΙΚ και ο Άσαντ το άφησε ανεξέλεγκτο για να γιγαντωθεί, ούτε ότι διπλωματική αντιπροσωπεία του PKK φιλοξενείται μόνιμα στη Μόσχα. Αρκούν οι γλυκές υποσχέσεις για να πάψει κάθε ανησυχία του νέου συμμάχου.

Είναι φανερό πως η συμμαχία με την ανερχόμενη υπερδύναμη έχει οδηγήσει την Τουρκία σε ένα επικίνδυνο μονοπάτι μη σεβασμού των συνόρων, ακριβώς όπως η ίδια η ρωσική υπερδύναμη αρνείται τα σύνορα των εθνικών κρατών εισβάλλοντας και διαμελίζοντάς τα. Η εξαχρείωση πάντως της τουρκικής πολιτικής ηγεσίας στο εξωτερικό εξελίσσεται παράλληλα με ένα διαρκές υπόγειο πραξικόπημα στο εσωτερικό.

Σύμφωνα με το ειδησεογραφικό ιστότοπο AI-Monitor (12/10), οι εκτεταμένες κρατικές εκκαθαρίσεις έδωσαν την ευκαιρία σε μια μικρή ρωσόδουλη πολιτική δύναμη - που είναι το θλιβερό απομεινάρκι και η άρνηση του κάποτε μαϊκού Εργατοαγροτικού κόμματος Τουρκίας - να αναρριχηθεί στα κλιμάκια του κρατικού μηχανισμού, δημιουργώντας με τη στήριξη του Ερντογάν ένα καινούργιο "παράλληλο κράτος", ένα κράτος που θα μπορούσε αργότερα να απειλήσει ακόμα και την ίδια την παραμονή του Ερντογάν στην εξουσία. Πρόκειται στην πραγματικότητα για τη δεύτερη φάση του πραξικοπήματος για την άλωση του κράτους από τα τσιράκια του ρωσικού σοσιαλμπερλιτισμού, μία εγχείρηση που διεξάγεται στο όνομα της πάλης ενάντια στους πραξικοπηματίες της προηγούμενης φάσης, γιατί ο Πούτιν χρειάζεται τώρα τον Ερντογάν σαν σύμμαχο αλλά ποτέ δεν θα ησυχάσει αν δεν έχει στη

θέση του έναν δούλο. Αυτό είναι στη φύση κάθε κατακτητικού μπερλιτισμού.

Ένας άνθρωπος του Πούτιν ηγείται της εκκαθαριστικής θύελλας στην Τουρκία

Σύμφωνα λοιπόν με το δημοσίευμα: «Μια σκληρή πραγματικότητα είναι ότι το κυβερνών Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP), παρότι είναι 14 χρόνια στην εξουσία, δεν έχει αναπτύξει μια ανώτερη γραφειοκρατική ομάδα που να ασχολείται με υποθέσεις ασφαλείας και πληροφοριών. Κατά συνέπεια, ήταν αναπόφευκτη μια πάλη για την εξουσία στα ανώτερα κλιμάκια της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (MIT), της Διοίκησης της Χωροφυλακής, του Υπουργείου Δικαιοσύνης και των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων (TSK), όπου δύο διαφορετικές σχολές σκέψης ή κλίκες διαγωνίζονται για να καλύψουν τα κενά.

Μία από τις σχολές σκέψης είναι εκείνη του Κόμματος Πατρίδα, γνωστού επίσης και σαν Πατριωτικού Κόμματος, που έλαβε μόλις 120.000 (0,25%) από τα 50 εκατομμύρια ψήφους στις εκλογές της 1 Νοέμβρη υπό την ηγεσία του Ντογού Περιντσέκ. Αποκαλείται ευρέως Ομάδα Περιντσέκ...

... Τώρα, αναπάντεχα, η Ομάδα Περιντσέκ έχει γίνει η οντότητα στην οποία βασίζεται περισσότερο ο Πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν για να εκκαθαρίσει το κράτος από τους Γκιουλενιστές και να αγωνιστεί ενάντια στο Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (PKK). Ο Ερντογάν έχει χαρίσει στην ομάδα αυτή άφθονες εξουσίες.

Η βασική φιλοσοφία της ομάδας είναι ότι για να ξεπεράσει η Τουρκία τις σκληρές παρούσες συνθήκες, θα πρέπει να επιστρέψει στα πρώτα χρόνια της δημοκρατίας και να εφαρμόσει τον Κεμαλισμό, την ανεξαρτησία, τον κοσμικισμό, τον κρατισμό και τον εθνικισμό.

Ο Περιντσέκ, που θεωρείται από ορισμένους στην Άγκυρα πιο ισχυρός από τον Πρωθυπουργό Μπιναλί Γιλντιρίμ, τράβηξε πολύ την προσοχή σε ένα τηλεοπτικό talk show στις 16 Αυγ. όταν είπε, "Το AKP με τα τωρινά στελέχη του δε μπορεί να κυβερνήσει την Τουρκία. Να γιατί ο Πρόεδρος Ερντογάν εμπιστεύεται την παρουσία μας σε κρίσιμες θέσεις του κράτους."

Ο υπαρχηγός του Περιντσέκ, απόστρατος Στρατηγός Χασάν Αττίλα Ουγκούρ, έγινε πρώτη είδηση πρόσφατα όταν δήλωσε, παραθέτοντας τις πηγές του στις μονάδες ασφαλείας και πληροφοριών, ότι "[Μια] δεύτερη απόπειρα πραξικοπήματος είναι πολύ κοντά. [Η ομάδα του Γκιουλέν] βρίσκεται πίσω από ένα νέο πραξικόπημα μαζί με το PKK και ξένες δυνάμεις."»

Εδώ και οι υπόλοιποι ρωσόδουλοι πολιτικοί παράγοντες μέσα στην Τουρκία (Γκιουλέν, PKK) έχουν παίξει ένα διπλό παιχνίδι εμφανιζόμενοι σαν φιλοδοξικοί πράγμα που έχει σαν στόχο έχει να ενισχύει στα μάτια του Ερντογάν και των οπαδών του σταδιακά την "φιλική" διπλωματία του Κρεμλίνου και την είσοδο των φίλων του μέσα στο κράτος αλλά και μέσα σε όλα τα πολιτικά ρεύματα. Η ίδια η εμπροσθοφυλακή αυτής της εσωτερικής εγχείρησης, ο Περιντσέκ, θέλει να παρουσιάζεται επίσης σαν πολέμιος του εθνικού διαμελισμού της χώρας και σαν εχθρός του θρησκευτικού σκοταδισμού.

"Σύμφωνα με την Ομάδα Περιντσέκ, στα μέλη του οποίου συγκαταλέγονται αρκετοί στρατηγικοί και ανώτεροι δικαστικοί, ο κίνδυνος του κινήματος Γκιουλέν μέσα στο

κράτος και στις κοινωνικές οργανώσεις δεν έχει περάσει. Γι' αυτό είναι αναγκαίο να διατηρηθεί τόσο το προσωπικό χάρισμα του Ερντογάν όσο και οι θεμελιώδεις αρχές της Τουρκικής Δημοκρατίας. Όμως αυτή η ομάδα είναι ασυμβίβαστη με τους συντηρητικούς που διαμορφώνουν τη βάση του AKP. Ο Περιντσέκ, που πέρασε πάνω από πέντε χρόνια στη φυλακή - μεταξύ άλλων επειδή υποτίθεται σχεδίασε πραξικόπημα ενάντια στην κυβέρνηση Ερντογάν - μετά την απελευθέρωσή του δήλωσε, "Θα εξαλείψουμε κάθε λατρεία." Θεωρείται σαν το "μυστικό χέρι" πίσω από τις τωρινές εκκαθαρίσεις, ιδίως στην κρατική ασφάλεια και τη γραφειοκρατία πληροφοριών. Πολλοί πιστεύουν ότι η Ομάδα Περιντσέκ έπαιξε ρόλο-κλειδί στην ανανέωση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης που ήταν να εκπνεύσει στις 19 Οκτ."

Έτσι ξαφνικά αυτή η μικρή κλίκα φαιο-κόκκινων" ευρασιατιστών έχει βρεθεί στο επίκεντρο της κρατικής πολιτικής. Οι λόγοι που έκαναν τον Ερντογάν να στηριχτεί σε μια τόσο ασήμαντη πολιτική δύναμη, υποστηρίζει το δημοσίευμα, πρέπει να είναι βασικά δύο: πρώτον, η βάση του κυβερνώντος κόμματος έχει βαθιά διαβρωθεί από τους γκιουλενιστές σε αντίθεση με την ομάδα Περιντσέκ που παρουσιάζεται σαν σφοδρός πολέμιός τους και, δεύτερον, μόνο αυτή η μικρή πολιτική ομάδα έχει κάποια αξιολογία επιρροή πάνω στους οπαδούς του κοσμικού χαρακτήρα του κράτους και γι' αυτό ο Ερντογάν ελπίζει να τη χρησιμοποιήσει για να ελέγξει την κοσμική αντιπολίτευση. Για να κερδίσει την εξουσία θα πρέπει όμως πρώτα η ομάδα αυτή να αντιπαλέψει τους εθνικιστές της βάσης του AKP που διεκδικούν κι αυτοί τον έλεγχο του κράτους:

«Η άλλη κλίκα που διαγωνίζεται για να διασφαλίσει μια ισχυρή θέση μέσα στην κρατική ασφάλεια/πληροφορίες είναι το μπλοκ της "Αρετής" που απαρτίζεται από συντηρητικούς-εθνικιστές της βάσης του AKP. Αυτή η ομάδα, που χαίρει υποστήριξης από θρησκευτικούς οπαδούς όπως είναι η κοινότητα Menzil (Φάσμα) της τάσης Nakhshibendi και η σουλεϊμανική κοινότητα, ανησυχεί σοβαρά για την αυξανόμενη επιρροή της Ομάδας Περιντσέκ σε κρίσιμες κρατικές θέσεις και για τον αποφασιστικό της ρόλο στις εκκαθαρίσεις. Ο Αχμέτ Τασγκετιρέν, ο φιλο-AKP συντάκτης της καθημερινής Star, έγραψε σε πρόσφατο άρθρο του: "Ο μεγαλύτερος κίνδυνος που πρέπει να ληφθεί υπόψη σήμερα είναι η εξόντωση των συντηρητικών στελεχών στη δικαιοσύνη, τις ένοπλες δυνάμεις και τα πανεπιστήμια με το στίγμα των 'συνεργών της τρομοκρατικής οργάνωσης του Φετουλάχ Γκιουλέν' αφήνοντας έτσι το πεδίο ελεύθερο για την ανάπτυξη του Ντογού Περιντσέκ."

Ο Τασγκετιρέν πρόσθεσε, "Αυτό που θέλουν είναι να κάνουν το AKP να εξαλείψει την κοινωνική του βάση και να γεμίσει τα κρατικά όργανα με άτομα 100% αντι-AKP που θα μπορούσαν εύκολα να αποτελέσουν το υπόβαθρο για άλλη μία απόπειρα να δημιουργηθεί ένα παράλληλο κράτος."

Ο Αλί Καραχασάνογλου της φιλο-AKP ημερησίας Akit, σε ένα πρόσφατο άρθρο υπό τον τίτλο "Δε μπορούμε να πούμε ότι έφυγε η τρομοκρατική οργάνωση Γκιουλέν, έρχεται ο Περιντσέκ," είπε ότι η Ομάδα Περιντσέκ διευρύνει τις εκκαθαρίσεις των Γκιουλενιστών από ευαίσθητες κρατικές θέσεις για να στοχεύσει επίσης

συνέχεια πίσω στη σελ. 15